ISTORIA LUI ANAKIN ÎNTRE EPISODUL I ŞI EPISODUL II

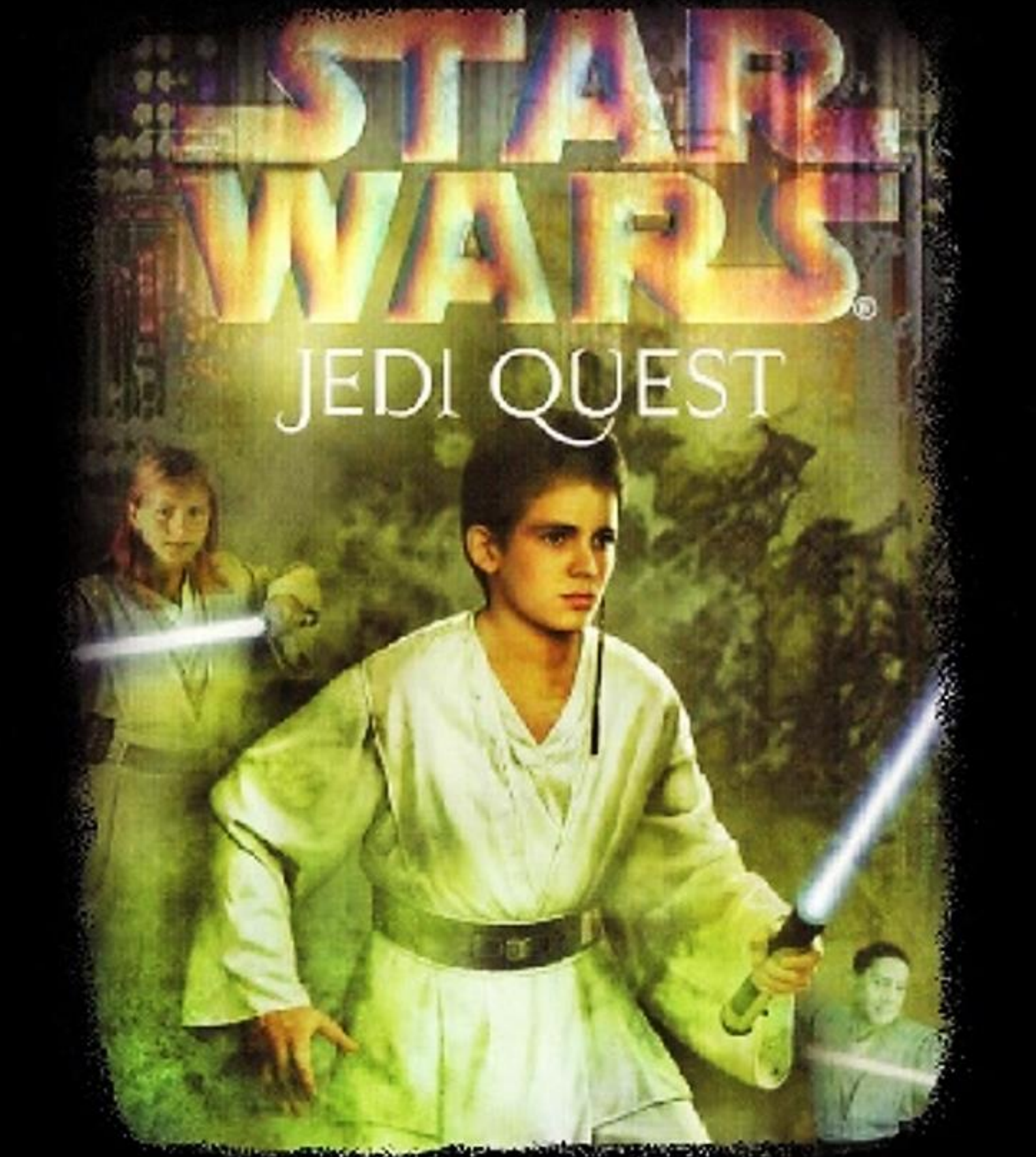

CALEA UCENICULUI

JUDE WATSON

JUDE WATSON

Seria JEDI QUEST

CALEA UCENICULUI

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

Jude Watson
Jedi Quest – 01 – The Way Of The Apprentice
2002

Jude Watson

Este o cunoscută scriitoare specializată în epoca de început a seriei Star Wars.

Colaborarea cu Lucas-Books a început cu Star Wars Journal: Captive to Evil – Jurnalul Prințesei Leia Organa. De atunci, Watson a scris povestiri pentru seria de reviste Star Wars: Jedi Apprentice precum şi „Jurnalele” Reginei Amidala şi Darth Maul.

...cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

Prolog

Nimeni dintre cei vii – nici măcar dintre cei mai bătrâni Maeştri Jedi – nu-şi putea aminti de un Padawan la fel de înzestrat ca Anakin Skywalker. Ar fi putut să avanseze prin antrenamentul de la Templu în jumătate din timpul care îi fusese necesar. Încă de la început, îşi depăşise cu mult colegii de clasă în ceea ce priveşte abilităţile de mânuire a sabiei şi stăpânire a Forţei. Cu toate astea, în materie de inimă şi minte, mai avea încă multe de învăţat, aşa cum îi atrăgea Yoda atenţia în mod constant.

Profesorii lui ştiau cât de talentat era, dar îi dădeau aceleaşi exerciţii şi sarcini ca şi celorlalţi elevi. Ştiau că uneori se plictisea, dar era important să nu-l scoată în evidenţă, să nu-l trateze ca fiind special.

Dar Anakin era special, şi toţi ştiau asta. Problema era că şi el ştia asta.

Fusese un caz unic din momentul în care intrase la antrenamentul Jedi din Templu. În primul rând, i se permisese să intre deşi depăşise vârsta obişnuită. Pe de altă parte, fusese ales ca Padawan de Obi-Wan Kenobi încă de la început. În timp ce ceilalţi studenţi se întrebau când vor fi aleşi şi de către cine, destinul lui Anakin era asigurat.

Obi-Wan urmărea progresul lui Anakin cu ochi atât iubitori, cât şi atenţi. Într-o mână ţinea credinţa lui Qui-Gon; în cealaltă ţinea prudenţa lui Yoda. Erau momente în care era greu să echilibreze aceste două influenţe puternice.

În dimineaţa zilei în care Anakin împlinise 13 ani, Obi-Wan îi oferi lui Anakin cadoul de Padawan. Era cadoul pe care Qui-Gon i-l dăruise lui Obi-Wan la propria sa a treisprezecea aniversare, o piatră de râu sensibilă la Forţă. Lui Obi-Wan îi era ruşine să îşi amintească cât de dezamăgit fusese de cadou. Fusese atât de tânăr. Îşi dorise ceva semnificativ, ceva asemănător cadourilor pe care le primiseră alţi Padawani – mânere speciale pentru săbiile lor sau mantii făcute din lână uşoară şi călduroasă de pe planeta Pasmin. În schimb, Qui-Gon îi dăduse o piatră.

Cu toate astea, acel cadou se transformase în cea mai valoroasă posesie a sa. Piatra neagră şi netedă strălucea de căldură pe lângă inima lui. Îi încălzise mâinile reci pe multe planete. O cuibărise într-un buzunar micuţ pe care prietena sa Bant i-l cususe în tunică, aproape de inima lui.

Îi era greu să renunţe la ea. Dar, cumva, ştia că Qui-Gon ar fi vrut să o facă.

Spre deosebire de prima reacţie a lui Obi-Wan, faţa lui Anakin arătă o profundă apreciere. Apoi, expresia i se întunecă.

— Eşti sigur? întrebă el. Ţi-a fost dăruită de Qui-Gon.

— El ar fi vrut să o ai, la fel ca şi mine. Este bunul meu cel mai de preţ. Obi-Wan întinse mâna şi strânse degetele lui Anakin peste piatră. Sper că va fi mereu cu tine, ca să-ţi amintească de Qui-Gon şi de mine, de profunda noastră consideraţie pentru tine.

Zâmbetul îi lumină faţa lui Anakin.

— O voi păstra cu drag. Mulţumesc, Maestre.

În multe privințe, Anakin era mai deschis la inimă, mai generos decât fusese el cândva, gândi Obi-Wan. Deşi pe Anakin îl apăsa o mare greutate din cauza profeției, era sigur că se va descurca bine.

Acum avea 14 ani. Era un Padawan capabil, care îşi dovedise deja calitățile în câteva misiuni importante. Cu toate astea, exista un lucru care îl deranja pe Obi-Wan. Anakin era plăcut de ceilalți elevi, dar nu avea prieteni apropiați. Nu era iubit.

Obi-Wan îşi spuse că darurile îl diferențiau în mod natural. Dar în inima lui, plângea pentru singurătatea lui Anakin.

Era fericit pentru îndemânarea lui Anakin şi stăpânirea tot mai bună a Forței.

Dar îşi dorea un lucru simplu pentru băiat. Era ceva ce nu-i putea oferi Padawanului său. Nu era un dar pe care să i-l poată înmâna, ca o piatră de râu bine iubită. Îi dorea un prieten.

Capitolul 1

Anakin mergea o alee aflată mult sub suprafața strălucitoare a Coruscantului. Împletitura de Padawan era ascunsă în tunică, iar sabia de lumină în faldurile mantiei. Jedii erau tratați cu mare respect peste tot pe Coruscant – mai puțin aici.

Aproape de suprafața planetei, existau unii care îşi egalau disprețul pentru o societate normală cu nevoia de a se ascunde de ea. Aici, toată lumea era la fel.

La fel de disprețuită.

Nici măcar taxiurile aeriene nu coborau atât de departe. Îi luase mai bine de o oră să meargă pe jos pe rampele de coborâre, deoarece tuburile erau adesea nefuncționale. Dacă ar fi avut un speeder! Atunci, astfel de raiduri ar fi putut fi făcute în numai jumătate din timp. Dar studenții Jedi nu aveau acces la propriile lor speedere. Nici măcar Padawanii. Din punct de vedere tehnic, nu avea voie să fie în afara Templului, nu fără permisiunea lui Obi-Wan.

Din punct de vedere tehnic era doar un alt mod de a spune că încalci regulile, ar fi spus Obi-Wan. Ori respecți o regulă, ori nu o respecți.

Îi era devotat Maestrului său, însă seriozitatea lui Obi-Wan putea uneori să se pună cu adevărat în calea lui. Anakin nu credea în încălcarea regulilor Jedi. El voia doar să se strecoare printre ele. Anakin ştia foarte bine că Maestrul său era la curent cu aceste escapade de la miezul nopții. Obi-Wan era uimitor de perspicace. Putea simți într-o clipită o schimbare de emoție sau de gândire.

Mulțumea lunii şi stelelor că Obi-Wan prefera să nu *afle* despre călătoriile sale de la miezul nopții. Atâta timp cât Anakin era discret şi nu intra în necazuri, Obi-Wan închidea ochii.

Anakin nu voia să-i facă probleme lui Obi-Wan, dar nu se putea abține. Pe măsură ce noaptea înainta şi Templul se liniştea, pe măsură ce studenții Jedi îşi stingeau baghetele luminoase şi se pregăteau pentru meditația nocturnă şi pentru somn, Anakin devenea neliniştit. Atracția străzilor îl chema. Existau proiecte pe care trebuia să le finalizeze, droizi pe care îi construia sau îi perfecționa, piese de căutat, comori ruginite de descoperit. Dar, mai ales, avea nevoie să fie afară, sub stele.

Doar cei care fuseseră sclavi puteau simți cu adevărat gustul libertății, gândea el uneori.

Depozitul său preferat din care mai recupera câte ceva, era aici, în partea întunecată a oraşului. Luminile incandescente erau rareori reparate, iar luminile sclipitoare ale oraşului de deasupra nu pătrundeau până jos. Aici era locul unde comercianții de vechituri îşi aruncau resturile nedorite – lucrurile pe care nici măcar ei nu le puteau vinde. Erau adunate în grămezi cenuşii, fumegânde şi împuțite, ca să le ia cei aflați cel mai jos.

La aceste mormane de gunoaie izbucneau adesea bătăi. Anakin era norocos că evitase certurile care se puteau sfârşi... cu violență. Pe lângă cei disperați, existau şi bande de Manikoni, un trib de pe o planetă pierdută cu mult timp în urmă, în urma unui război civil atât de devastator încât făcuse ca micul grup de supraviețuitori să fugă pe Coruscant. Acum, Manikonii supraviețuiau datorită inteligenței şi armelor lor. Erau total dispuşi să lupte până la moarte pentru o cheie hidraulică ruginită.

Anakin se strecură printre grămezile fumegânde. În mod normal, evita acest depozit de vechituri, dar avea o problemă tehnică dificilă cu un droid defect şi epuizase toate celelalte posibilități de a găsi ceea ce avea nevoie. Ştia că Maestrul său considera că joaca lui cu droizi şi dispozitive tehnice era o pierdere de timp. Poate că aşa şi era, dar lui Anakin nu-i păsa. Ajunsese să-şi dea seama că avea nevoie să-şi ocupe mintea pentru a opri vocile din cap. Vocile care se îndoiau că va fi vreodată un

mare Cavaler Jedi. Vocile care îi spuneau că îşi abandonase mama…

Anakin clătină din cap. Lucrul cu droizii era singurul fir subțire care îl mai lega de copilăria lui de pe Tatooine. Era un fir destrămat, dar pe care nu era dispus să-l rupă complet.

Mirosul îi ajunse la nări, un amestec de metal fumegând şi ceva neplăcut de organic, reziduuri de mâncare sau deşeuri. Îl ignoră, în timp ce privirea lui mătura cu nerăbdare grămada. Era recunoscător pentru pregătirea sa Jedi. Privirea lui era ascuțită, chiar şi în umbră. Nu voia să rişte să aprindă o baghetă luminoasă. Era periculos să-ți anunți prezența aici. Era mai bine să acționezi ca o umbră.

Îşi ținea ochii ațintiți pe pământ în timp ce mergea.

Uneori, piesele cădeau de pe hidrolevatoarele uriaşe care erau folosite pentru a transporta vechiturile. Descoperise câteva lucruri grozave dând cu piciorul prin murdăria şi resturile de sub bocancii săi.

Ah – un circuit, aproape intact. Anakin îl frecă de tunica lui, fără să-i pese de crusta murdară care lăsase o pată întunecată. Apoi îl prinse de centură. Şi aici – o parte dintr-o cheie hidraulică. Putea folosi oricând asta, în caz că le strica pe cele pe care le avea. Era mai ieftin să fuzioneze câteva mai vechi decât să caute una intactă.

Scană grămada din fața lui. Unul dintre obiectivele sale era să-şi asambleze propriul terminal de energie în camera sa, astfel încât să nu mai fie nevoit să se conecteze la terminalul Templului pentru a-şi alimenta droizii. Cu cât stătea mai mult ascuns cu hobbyul său, cu atât mai bine.

Uite acolo – o putea vedea în vârful grămezii. Ar putea fi o placă de circuite de motivator? Da – dacă reuşea să sară cu Forța până acolo fără să dărâme grămada de vechituri. Scană partea laterală a grămezii pentru a găsi un loc bun de aterizare. O bucată zdrobită de duroțel părea să se sprijine solid pe gunoaiele de sub ea. Dacă ateriza uşor, ar fi putut să se țină în echilibru pe ea suficient de mult timp pentru a putea lua piesa. Era Jedi, iar echilibrul său era perfect. Anakin sări. Ateriză un pic mai tare decât intenționase – şi cu o presiune puțin prea mare pe piciorul drept.

Încă nu eşti Jedi. Auzi în urechi tonul blând de avertizare al lui Obi-Wan, chiar în timp ce se străduia să evite să pornească o mică avalanşă de piese din grămadă, împreună cu el. Dorindu-şi ca muşchii să rămână flexibili şi mintea concentrată, se echilibră cu grijă pe bucata de duroțel şi întinse uşor o mână…

…doar pentru a vedea o altă mână apărând din cealaltă parte a grămezii, întinzându-se spre aceeaşi piesă. Fără îndoială că era un Manikon.

Nu avea de gând să lase un Manikon să intervină între el şi motivator. Anakin se aruncă în față, dar calculase greşit cât de stabile erau picioarele sale. O parte din grămadă începu să alunece, luându-l şi pe el odată cu ea. Simți că îl apucă ceva de gleznă – sau cineva.

Se prăbuşi pe spate, întinzându-se în acelaşi timp ca să apuce creatura care îl ținea. Simți o țesătură între degete şi se ținu de ea. Cei doi porniră împreună şi alunecară pe grămadă. Anakin se izbi de obiecte ascuțite şi de duroțel, şi de bucăți de ferocretă, agățându-se în continuare cu furie de bucățica de țesătură, în timp ce glezna îi era bine prinsă de creatură.

În cele din urmă ajunseră los. Anakin îşi smulse piciorul şi sări în picioare, gata de luptă. Cealaltă creatură făcu la fel. Gluga creaturii căzu pe spate, iar Anakin se trezi față în față cu un coleg Jedi, Tru Veld.

— Ce faci aici? şuieră Anakin furios.

— Aia era piesa mea, răspunse Tru. Tocmai pusesem mâna pe ea.

— Ba eu mă întinsesem spre ea…

— Şi mulțumită ție, acum e pierdută.

Dintr-o dată, Anakin zări piesa pe jos, între ei. Trebuie să fi alunecat odată cu ei. Se năpusti asupra ei.

— Acum nu mai este pierdută! strigă el, zâmbind.

— Dă-mi-o, Anakin, spuse Tru, cu ochii săi argintii şi oblici strălucind.

Tru era o specie umanoidă, originară de pe planeta Teevan. Pielea lui avea o nuanță argintie, iar el era înalt şi zvelt. Teevanii erau extrem de flexibili şi se puteau îndoi în moduri surprinzătoare. Brusc, Anakin îşi aminti că acea calitate îl făcuse pe Tru foarte bun la luptă.

— Nu mi-e frică de tine, spuse Anakin.

— Bineînțeles că nu ți-e frică, spuse Tru pe un ton dezgustat. Nu am de gând să mă lupt cu tine pentru piesa asta. Aştept ca tu să faci ceea ce trebuie.

Anakin se încruntă. Erau momente în care uita că era Jedi. Pentru o clipă, fusese băiatul sclav de pe Tatooine, încă legat de regulile jocului din acea lume dură. *Cei care găsesc, păstrează. Cei care ezită, pierd.* Dar nu mai era un sclav. Era Jedi.

— Am un droid de protocol cu un motivator prost, spuse Anakin. Chiar am nevoie de piesa asta.

Dar Tru nu îl asculta. Scruta întunericul.

— Acum suntem în pericol, spuse el pe un ton scăzut.

Îi făcu semn lui Anakin. La mică distanță, Anakin văzu o aglomerare de forme în mişcare. Manikoni.

— Dacă suntem foarte tăcuți, murmură Anakin, nu ne vor vedea.

Făcu un pas înapoi, iar piciorul său lovi o bucată de durotel. Aceasta ateriză pe o altă bucată de fier vechi, cu un zgomot puternic.

— Asta numeşti tu linişte? şuieră Tru.

Manikonii se întoarseră şi îi văzură pe Jedi.

— Poate că dacă nu ne mişcăm, nu vor veni spre noi, şopti Anakin.

Manikonii se năpustiră înainte.

— Interesantă idee, spuse Tru. Mai ai şi altele?

Capitolul 2

Manikonii alergau în patru picioare şi se ridicau pe două atunci când atacau. Aveau picioare boante şi grele, pe care le foloseau pentru a-şi lovi inamicul. Dacă se apropiau, puteau scuipa din ochi un venin usturător care avea puterea de a orbi temporar atacatorul.

Nu exista nicio îndoială că Anakin şi Tru vor avea nevoie de săbiile de lumină. Înainte să-şi termine gândul, Anakin se trezi cu mânerul în mână. Nu credea că era o idee prea bună să dezvăluie faptul că doi Jedi scormoneau sub oraş. Dar nici nu-şi dorea în mod deosebit să fie lovit şi orbit.

Tru sări în stânga lui, iar Anakin îşi dădu seama imediat de strategia lui. Voia să evite picioarele care loveau şi veninul înțepător, care nu putea fi îndreptat decât doar înainte.

Anakin urmă exemplul lui Tru, sărind pentru a-l ataca pe primul Manikon. Ştia că era un luptător mai agresiv decât Tru. Trebuia să evite să rănească sau să ucidă. Trebuia doar să-i sperie suficient de tare pe Manikoni pentru a se retrage.

— Dacă atacăm ceea ce au adunat, se vor retrage, îi spuse lui Tru încrezător. Nu vor să piardă ceea ce au.

Sări înainte, spre prada legată în saci mari de spatele lor. Învârtindu-se şi ferindu-se de picioarele lor zburătoare, tăie legăturile din piele care țineau sacii de spatele lor. Manevra necesita cea mai precisă dintre atingeri. O fracțiune de eroare şi ar fi putut cu uşurință să taie un braț. Acesta era motivul pentru care iubea acțiunea cu sabia de lumină. Era instrumentul suprem. Văzuse cu ochii lui greşeala pe care o făceau mulți studenți Jedi. Nu-şi dădeau seama cât de delicată putea fi, cum o puteai folosi ca pe un suflu de aer. *Ca pe o pană, nu ca pe un băț*, spusese cel mai bun profesor de sabie de lumină, Soara Antana.

Căzură trei prăzi, împrăştiind piesele, iar Manikonii urlară de furie. Săriră peste piese şi se îndreptară spre Anakin şi Tru, scuipând venin.

Anakin nu mai auzise niciodată sunetul unui Manikon care scuipa venin, dar nici nu avea nevoie de o lecție în acest sens.

— Uau, foarte bun plan, Anakin, observă Tru.

Anakin sări în dreapta sa în timp ce Manikonul se apropia mârâind şi ridicându-se în două picioare. Tru se repezi înainte şi execută o serie de mişcări rapide pentru a-l împinge înapoi pe Manikon.

— Bine, e timpul, spuse Tru.

— Timp pentru ce?

— Un nou plan. Fugi.

— Bună idee, spuse Anakin, pornind după Tru.

Cei doi săriră împreună, folosindu-se de Forță pentru a-i ajuta să ajungă în vârful mormanului de gunoaie dintr-o singură mişcare. Porniră o ploaie de resturi în urma lor, dar reuşiră să-şi păstreze echilibrul. Mai jos, Manikonii, încă mârâind, începură să escaladeze cu furie grămada. Dar erau mai grei şi mai neîndemânatici decât Jedii. Mormanul de gunoaie începu să se balanseze şi să se prăbuşească.

Anakin se uită la Tru.

— Şi acum?

— Sărim? sugeră Tru.

— Sigur. Ai vreo sugestie unde?

Erau înconjurați de alte mormane de resturi, toate instabile. Era imposibil de ştiut dacă vor reuşi să aterizeze în siguranță.

Un Manikon uriaş se afla la jumătatea pantei când dislocă un fragment de

convertor de energie. Întregul morman începu să se prăbuşească.

— Oriunde! strigă Tru şi sări.

Anakin îl urmă. În aer, avu o secundă să se decidă asupra locului de aterizare. Dacă nu ar fi avut pregătire Jedi, erau şanse mari să fi aterizat pe un țepuş sau pe o bucată ascuțită de metal. Dar era capabil să evalueze şi să-şi dirijeze aterizarea, chiar în timp ce cădea. Totul sub el era foarte clar, foarte limpede. Simțea că poate vedea fiecare pietricică, fiecare grăunte de praf şi resturi. Atât de clară îi putea face Forța vederea.

Pentru astfel de momente trăia. Aerul nopții, atât de limpede în plămânii lui. Pericolul atât de aproape. Forța din jurul lui. Dacă ar fi putut să stea în aer pentru totdeauna, ar fi făcut-o.

Ateriză uşor, precis, pe marginea unui morman, apoi sări restul drumului până la sol. Lângă el, Tru ateriză şi el în siguranță.

Se auzi sunetul unui alt scuipat.

Anakin sări, trăgându-l pe Tru într-o parte. Veninul trecu la doar câțiva milimetri distanță. Se uitară în spatele lor. Trei Manikoni furioşi încercau să urce pe grămadă spre ei. Piesele de fier vechi se mişcau şi alunecau.

— E timpul să plecăm, oftă Tru.

O luară la fugă. În spatele lor, uriaşa grămadă de vechituri se prăbuşi într-un nor de praf. Strigătul Manikonilor fu îngrozitor.

Sufocându-se, Anakin şi Tru continuară să alerge. Nu se opriră până când nu ajunseră la siguranța relativă a pasarelei.

Se opriră să-şi tragă sufletul. Fusese la limită. Porniră în direcția rampei liftului care ducea la nivelurile superioare ale Coruscantului.

— Ei bine, dacă spui tu, zise Tru.

Anakin se uită la el, confuz.

— Dacă spun eu, ce?

— Că droidul tău are un motivator prost, explică Tru. Ce te face să crezi asta?

— Comutatorul de reactivare se tot întrerupe. Ăsta este al doilea motivator. Primul a explodat când l-am conectat. Mi-au trebuit două săptămâni ca să-l reconstruiesc.

— Înseamnă că problema nu este motivatorul, spuse Tru. Ai făcut o verificare a sistemului de conectare senzorială?

Anakin clătină din cap.

— Nu este nimic în neregulă cu el.

— Poate. Dar, uneori, se poate interfața cu comutatorul de reactivare şi poate face ca motivatorul să se scurtcircuiteze. S-a întâmplat ceva ciudat cu vocabulatorul când a explodat primul motivator?

— E amuzant, spuse Anakin. A luat-o razna. Droidul a început să vorbească în Kyhhhsik.

— Asta e problema, atunci, spuse Tru. Suita de senzori are un scurtcircuit. Uneori, la droizii de protocol, asta poate declanşa vocabulatorul. Este o problemă destul de simplu de rezolvat. Mult mai simplă decât un motivator prost.

Anakin aruncă o privire la trupul lui înalt şi subțire. Tru nu-l impresionase niciodată. Uneori, Anakin se întrebase dacă legătura lui cu Forța era suficient de puternică pentru a fi Jedi. Cu toate astea, Tru fusese ales recent ca Padawan de către Ry-Gaul, un Cavaler Jedi liniştit şi respectat.

Anakin se întrebase şi el despre motivele acestuia.

— Nu ştiam că tu cunoşti atât de multe despre droizi, spuse Anakin.

— Nu cunosc. Am învățat doar câteva lucruri pe parcurs, spuse Tru. Îmi place să citesc manuale în timpul liber. Droizi. Transportoare. Plăci de circuite. Orice.

Anakin îi aruncă motivatorul.

— Poftim. Cred că nu voi avea nevoie de el până la urmă.

Tru băgă piesa în buzunarul tunicii sale.

— Mulțumesc.

— Asta dacă ai dreptate, adăugă Anakin.

— Dacă nu am dreptate, poți să iei piesa înapoi.

Dintr-o dată, Anakin începu să înțeleagă de ce Tru fusese ales de Ry-Gaul. Era sentimentul de siguranță pe care îl avea Tru. Emana un sentiment de calm. Asta era neobişnuit la un tânăr student, chiar şi la un Jedi. Anakin însuşi era conştient că se simțea confuz şi nesigur în unele momente. Dar ascundea bine acest lucru.

Însă Tru nu părea să aibă o astfel de problemă. El era, pur şi simplu, Tru.

— Fă-mi un rezumat când termini cu analiza, spuse Tru.

— Despre droid? întrebă Anakin.

— Despre mine, răspunse Tru. Nu mă analizezi chiar în acest moment?

Anakin zâmbi şi nu se obosi să nege.

— Nu am ajuns încă la nicio concluzie.

Tru scoase din buzunar o pungă de bomboane dulci figda[1] şi îi aruncă una lui Anakin.

— Păcat că ființele vii nu vin cu manuale de utilizare. Ascultă, eu nu sunt un foarte bun mecanic, dar te voi ajuta la problema cu droizii, dacă vrei.

Anakin fu surprins de ofertă, dar nu era sigur de ce. Apoi îşi dădu seama. Nu se întâmpla prea des să i se ofere ajutor. Cei mai mulți presupuneau că nu avea nevoie de el.

— Sigur, spuse Anakin.

Spunând acel cuvânt, deschise o uşă. Îşi dădu brusc seama. Uitase cum să o facă. Cândva ştia cum să-şi facă un prieten şi îşi făcuse prieteni cu uşurință. Era o abilitate pe care o pierduse.

Comunicatorul său emise un semnal, iar el gemu. Ştia cine era.

— Unde eşti? întrebă Obi-Wan.

Anakin se uită în jur. Se afla încă la câteva nivele distanță de Templu. Cel puțin câteva sute. Dacă i-ar fi spus asta Maestrului său, Obi-Wan ar fi ştiut unde fusese şi de ce.

Tru se apropie brusc.

— Maestre Kenobi, sunt Tru Veld. Anakin este cu mine. I-am cerut ajutorul pentru... o problemă personală. Ne întoarcem la Templu chiar acum.

— În regulă. Obi-Wan părea surprins. Vino să mă vezi, Anakin, de îndată ce ajungi.

Anakin îşi închise comunicatorul.

— Mulțumesc, îi spuse el lui Tru. Obi-Wan n-ar fi fericit dacă ar şti unde am fost.

— Nici Ry-Gaul nu s-ar bucura, spuse Tru.

— Dacă nu te pricepi atât de bine la repararea droizilor, de ce te-ai dus acolo? întrebă Anakin.

— Îl ajut pe Ali Alann, spuse Tru. Acum are un droid ca ajutor în creşă. Are nevoie de un nou motivator, iar departamentul de service tehnic nu are piese. M-am gândit să îi fac o surpriză.

Anakin se simți ruşinat. El dorise piesa pentru el însuşi, iar Tru făcea o faptă bună. Suspină. În momente ca acesta se întreba dacă va deveni vreodată Jedi. Elevii ca Tru aveau o dedicare despre care se temea că lui îi lipsea.

Se grăbiră să se întoarcă la Templu. Era întuneric şi linişte în timp ce intrau. Se îndreptară spre tubul liftului. Obi-Wan apăru de după colț. Se încruntă când văzu tunica pătată şi fața murdară a lui Anakin.

— Unde ai fost? întrebă el cu severitate.

Tru şi Anakin se priviră unul pe celălalt, apoi începură să vorbească deodată.

— Vedeți, Ali Alann..., începu Tru.

---

[1] Figda – sortiment de bomboane dulci.

— Departamentul de service tehnic are lipsuri..., începu Anakin.

Obi-Wan ridică o mână.

— Nu vreau să ştiu. Noapte bună, Tru.

Tru plecă respectuos capul şi se grăbi să plece spre camera lui.

Obi-Wan se întoarse spre Anakin.

— Anakin, orele astea târzii nu-ți vor face bine dacă a doua zi trebuie să pleci devreme într-o misiune.

— Dar nu am nicio misiune mâine, spuse Anakin.

— Ah. Eşti atât de sigur de asta, tinere Padawan? Poți să vezi în mințile Consiliului Jedi?

— Consiliul Jedi vrea să ne vadă, ghici Anakin, entuziasmul crescând în el. Vrei să spui că avem o misiune?

— Vom vedea, spuse Obi-Wan neutru. Ne-au cerut prezența înainte de zorii zilei de mâine. Aşa că dormi puțin. Dacă văd vreun singur căscat mâine, îți voi interzice complet să mai ieşi din incinta Templului.

Capitolul 3

A doua zi dimineață, Obi-Wan se îndreptă spre camera lui Anakin. Ştia că Anakin va fi gata la ora exactă la care i se spusese. Poate că forța el regulile, dar ştia şi când să le respecte.

Anakin îl aştepta în fața uşii, într-o tunică nouă, cu fața strălucitoare de nerăbdare în lumina slabă. Baghetele luminoase erau ținute la putere scăzută la acea oră, pentru a păstra o linişte meditativă în sălile Templului. Majoritatea Jedilor dormeau sau meditau.

Anakin veni lângă el. Obi-Wan ştia că Padawanul său aştepta o mustrare în legătură cu noaptea precedentă, dar Obi-Wan trecuse deja peste asta. Vederea lui Anakin împreună cu Tru îl stârnise. Cei doi tineri Padawani schimbaseră o privire conspirativă şi, în loc să se simtă deranjat din cauza asta, Obi-Wan se bucurase – deşi nu l-ar fi lăsat niciodată pe Anakin să o ştie. Se părea că Anakin îşi făcuse un prieten. Obi-Wan se bucura, de asemenea, că Anakin avea un spirit independent. Îi va fi de folos când va fi Cavaler Jedi, în anii următori. Ceea ce avea nevoie Padawanul său era să fie antrenat să coopereze şi să se dedice binelui suprem, susținut de Ordinul Jedi. El încă nu ştia cum să-şi suprime propriile nevoi şi dorințe pentru a servi.

Cum se învață loialitatea şi sacrificiul de sine? se întrebă Obi-Wan. Era ceva ce putea fi învățat?

Misiunea te va învăța atunci când eu nu voi putea.

Cuvintele lui Qui-Gon, din nou. Obi-Wan ajunsese să-şi dea seama că, pe lângă faptul că îl pregătise pentru a fi un Cavaler Jedi, Qui-Gon îl pregătise şi pentru a fi Maestru. Îl lăsase deseori să intre în propriul procesul de gândire, chiar şi în propriile sale lupte, pentru a pudea deveni un bun Maestru. Sfaturile lui Qui-Gon îi răsunau adesea în minte, centrându-l şi liniştindu-l, aşa cum făcuse Qui-Gon însuşi.

De-a lungul anilor scurşi de la moartea tragică a lui Qui-Gon, Obi-Wan ajunsese să ştie cum, chiar şi o durere usturătoare, putea lăsa în urmă nu doar tristețe, ci şi pace. Fusese una dintre marile lecții ale vieții sale.

— Te gândeşti la Qui-Gon.

Vocea lui Anakin era blândă. Surprins, Obi-Wan se întoarse spre Padawanul său.

— De unde ai ştiut?

— După fața ta. Se schimbă. Anakin ridică din umeri. Un nod din interiorul tău se dezleagă. Se... netezeşte. Am mai văzut-o întâmplându-se.

— Nu mai fi atât de perceptiv, îl sfătui Obi-Wan cu blândețe.

— Acum nu te mai gândeşti deloc la el, răspunse Anakin, cu un aer răutăcios în ochi. Nodul s-a întors.

— Şi tu l-ai legat, răspunse Obi-Wan, accesând uşa camerei Consiliului.

Consiliul nu se adunase încă în întregime. Doar Yoda şi Mace Windu erau prezenți, vorbind în linişte lângă fereastră. Luminile Coruscantului încă scânteiau afară. Soarele nu răsărise încă. Câteva taxiuri aeriene zburau pe culoarele spațiale. În doar o oră sau două, benzile acelea aveau să fie înțesate de trafic.

Obi-Wan fu surprins să vadă alți doi Cavaleri Jedi în cameră, cu Padawanii lor. Evident, acea misiune avea să fie una importantă. Le făcu scurte plecăciuni lui Ry-Gaul şi Soara Antana. Padawanul lui Ry-Gaul era Tru Veld, tovarăşul lui Anakin din noaptea precedentă. Maestrul înalt şi elegant era chiar mai înalt decât Padawanului său. Obi-Wan nu-l cunoştea foarte bine pe Ry-Gaul, deşi îi ştia reputația. Era un Jedi grav, tăcut, care nu vorbea prea mult, dar care era foarte respectat pentru

profunzimea cunoştinţelor sale despre galaxie. Soara Antana era o legendă. Abilităţile ei cu sabie de lumină o diferenţiaseră încă de când era tânără. La fel ca Obi-Wan, devenise de curând Cavaler Jedi. Padawana ei, Darra Thel-Tanis, era de aceeaşi vârstă cu Anakin. Darra, o fată zveltă, cu ochi vioi, îşi ocupă locul lângă Soara cea robustă şi musculoasă.

Membrii Consiliului Jedi intrară în rând şi îşi ocupară locurile. Yoda şi Mace Windu se îndepărtară de fereastră şi se aşezară. Schimbară o privire, dar nu începură procedurile. Ce anume aşteptau?

Uşile se deschiseră din nou şuierând şi intră Siri, cu paşi mari. Obi-Wan îşi ascunse zâmbetul. Ar fi trebuit să-şi dea seama. Când o cunoscuse pe Siri, ca tânără Padawană, fusese foarte strictă în privinţa regulilor şi regulamentelor.

Dar de când lucrase sub acoperire pentru a-l prinde pe piratul de sclavi Krayn, observase o diferenţă la ea. Părea un pic mai agitată, mai puţin dispusă să asculte tot ceea ce spunea Consiliul. Pe Obi-Wan nu îl deranja această schimbare. Siri păruse întotdeauna puţin prea inflexibilă. Acum părea chiar o rebelă. Părul ei blond era tuns scurt, spre deosebire de ceilalţi Maeştri Jedi. În loc de tunică şi mantie, purta un costum de piele foarte strâmt. Îi făcu un semn din cap lui Obi-Wan şi îşi ocupă locul lângă Padawanul ei, Ferus Olin.

Privirea severă a lui Mace Windu îi cuprinse pe toţi.

— Vă mulţumesc tuturor pentru punctualitate, spuse el, aruncându-i lui Siri o privire ascuţită care făcu doar ca bărbia ei să se ridice şi buzele ei să se strâmbe într-un mic zâmbet de scuză. Avem o misiune de urgenţă care necesită serviciile a patru echipe Jedi. Trebuie să vă deplasaţi pe Radnor, o planetă copleşită de un dezastru toxic. Radnor e o mică planetă, cunoscută pentru cercetarea şi dezvoltarea sistemelor de armament de înaltă tehnologie. Un nor toxic a fost eliberat din greşeală de unul dintre laboratoarele lor de armament şi se răspândeşte rapid. Mulţi au murit; mulţi alţii s-au îmbolnăvit. Până acum, pagubele au fost limitate la o singură zonă.

— Două oraşe-state principale, pe Radnor există, spuse Yoda. Oraşe gemene, ele se numesc. Tacto şi Aubendo. Oraşe mici, ele sunt, fiecare cu ministere guvernamentale. Vânturi predominante, pe Radnor ei au. Direct spre Aubendo, norul toxic, vânturile au trimis. Blocată acolo, toxina a rămas. Totuşi, cum s-a răspândit, nimeni nu ştie exact.

— Deoarece este un agent nou, există multe necunoscute. Ar putea fi asimilat prin plămâni sau prin piele, continuă Mace Windu. Agentul nu este un gaz, ci o substanţă organică purtată de aer. Este posibil să se răspândească de la o fiinţă la alta – nu ştim nici asta. Al doilea oraş, Tacto, a fost cruţat deocamdată.

— Să-şi schimbe cursul, vântul predominant ar putea, spuse Yoda. În al doilea oraş, toxina va duce atunci.

— La început, Radnor s-a descurcat admirabil cu dezastrul, continuă Mace. Oficialităţile s-au mobilizat rapid pentru a face faţă catastrofei. Oraşul afectat, Aubendo, şi zona înconjurătoare au fost izolate şi acum se numesc *Sectorul de Izolare*. Tacto este cunoscut sub numele de *Sectorul Liber* şi nu au existat cazuri până acum. Dar când Tacto a văzut cât de grav afectat a devenit Aubendo, când a văzut că numărul morţilor a crescut astfel încât nicio fiinţă nu a fost cruţată, a început să intre în panică. Miniştrii guvernanţi din Tacto au fugit de pe planetă. Toţi cei care şi-au permis, li s-au alăturat. Acum nu mai există pe planetă niciun mijloc de transport care să-i ia pe cei care nu au putut pleca. Anarhia şi panica au pus stăpânire pe planetă. Aşa că, intervine Senatul. Navele de evacuare capabile să transporte populaţia Tacto rămasă se îndreaptă spre Radnor şi vor ajunge în trei zile.

— Surprins tu arăţi, Obi-Wan, observă Yoda.

— Doar pentru că Senatul a acţionat atât de repede, spuse Obi-Wan.

Împotmolit în birocraţie, Senatului îi lua uneori luni de zile pentru a dezbate o problemă simplă.

— Groaznică, situaţia este, spuse Yoda, dând din cap. Pentru această acţiune

rapidă, Bail Organa a fost responsabil.

— Va fi loc atât pentru cei bolnavi, cât şi pentru cei care nu au fost expuşi, continuă Mace Windu. Dar la suprafaţa planetei există panică în rândul populaţiei sănătoase, pentru că se tem că nu va fi suficient loc. Funcţionarii corupţi de rang inferior iau mită, aşa că populaţia se teme, de asemenea, că bolnavii nu vor reuşi să părăsească deloc planeta.

— Haosul odată început, atât de uşor nu poate fi ordonat, spuse Yoda.

— Trebuie să mergeţi şi să vă asiguraţi că evacuările au loc în mod paşnic şi ordonat, spuse Mace. Mai sunt încă unii care au supravieţuit în Aubendo, iar locurile lor pe navele de evacuare trebuie să fie asigurate, de asemenea. Există jafuri şi tulburări în Tacto, aşa că Jedii trebuie să menţină pacea. Este o situaţie volatilă care înseamnă viaţa sau moartea pentru mulţi, aşa că am decis că este nevoie de patru echipe.

— Medicamente pentru bolnavii de pe planetă, trebuie să transportaţi, adăugă Yoda. Şi în dimineaţa asta, voi trebuie să plecaţi.

— O navă de transport a Senatului vă aşteaptă, concluzionă Mace Windu. Fie ca Forţa să fie cu voi.

Capitolul 4

Transportorul Senatului intră pe orbită în jurul planetei Radnor. Nicio navă nu avea voie să aterizeze pe planetă. Urmau să ia un crucişător mic pentru a coborî jos.

Anakin se holbă la planetă. Din spațiu, părea albastră-verzuie, iar ştia că o mare parte din suprafață era acoperită de o mare imensă. Masa continentală principală era mică şi părea că mările din jurul ei aveau să o înghită. Vizitase şi alte lumi de când devenise Padawan. Nu-l mai surprindea când vedea planete ale căror suprafețe erau dominate de mări şi oceane. Când era copil, nu-şi putea imagina mări care se puteau întinde cât vezi cu ochii. Pe Tattooine, trăise într-un ocean de nisip.

— Greu de imaginat, nu-i aşa? spuse Tru, întrerupându-i gândurile. Când te uiți în jos, la planetă, vreau să spun.

— Ce anume? întrebă Anakin.

— Suferința, spuse Tru. Totul pare paşnic de pe orbită. Apoi ajungi acolo jos, în mijlocul problemelor, şi totul se schimbă.

— În câte misiuni ai fost? întrebă Anakin.

— Destule, spuse Tru cu blândețe. Destule cât să fi văzut problemele pe care le-am văzut. Destule pentru a şti că voi vedea încă şi mai multe.

Suna ca o ghicitoare. Şi totuşi, în mod ciudat, Anakin ştia ce voia să spună. Fiecare misiune îl făcea să se simtă mult mai bătrân. Fiecare misiune îl expunea la tristețe, furie şi durere. Cu toate astea, abia o aştepta pe următoarea, şi încă una.

La asta se referea Tru.

— Asta este prima mea misiune, vorbi Darra Thel-Tanis în spatele lor.

Nu vorbise prea mult în timpul călătoriei, studiind în schimb materialele de cercetare pe care le pusese la dispoziție Consiliul. Avea ochi vioi, de culoarea ruginei şi o bucată de țesătură strălucitoare prinsă în împletitura ei lungă de Padawan. Energia ei scăpăra. Anakin aproape că o simțea în aer atunci când era în apropiere.

— Deci mă bazez pe voi doi că o să mă faceți să arăt bine.

Darra le oferi lui Tru şi lui Anakin câte un zâmbet vesel.

Obi-Wan veni şi puse o mână pe umărul lui Anakin.

— E timpul să ne îmbarcăm pe crucişător.

Cele patru echipe de Jedi – Anakin cu Obi-Wan, Tru cu Ry-Gaul, Darra cu Soara, şi Ferus cu Siri – se îndreptară spre cala de marfă. Se instalară în crucişător, iar Siri preluă comenzile.

Ferus Olin se aşează în față, lângă ea, lumina sclipind pe dungile aurii din părul lui negru şi des. Anakin îi urmări profilul. În Templul Jedi se sublinia cu strictețe faptul că niciun elev nu era mai bun decât altul. Studenți diferiți aveau daruri diferite. Cu toate astea, Ferus le avea pe toate. Era constant şi strălucitor, un atlet înzestrat fizic şi popular printre toți studenții. Era cu câțiva ani mai în vârstă decât Anakin, iar Maeştrii încă vorbeau despre el mult timp după ce acesta devenise Padawan. Excelase în tot ceea ce încercase. Cu toate astea, niciun elev nu era gelos pe el. Îl admirau şi voiau să fie ca el. Era popular şi în Consiliul Jedi. Anakin ştia că se aşteptau la lucruri mari de la el. Nu era nimeni din Templu care să nu rostească numele Ferus fără să-l laude. Cu excepția lui Anakin. Era ceva la Ferus care nu-i plăcea. Asta nu era potrivit, desigur. Nu era treaba lui Anakin să placă sau să nu placă un student. Judecata era interzisă în Ordinul Jedi. Încercă să-şi controleze sentimentul. *Îl va controla*. Ştia bine că nu putea fi un Jedi fără să facă asta.

Siri manevră cu măiestrie nava până la locul de aterizare de pe Tacto. Se apropie repede de pistă şi întoarse nava, aterizând cu o atingere uşoară ca o şoaptă, pe care Anakin o admiră. Toți Jedii erau piloți excelenți, dar era rar să întâlneşti pe

cineva care să abordeze sarcina cu atâta măiestrie ca Siri.

— Grozavă aterizare, îi spuse Anakin, iar Obi-Wan oftă.

Siri activă rampa şi coborâră pe suprafaţa planetei. Ry-Gaul căra valiza cu medicamentele necesare. Anakin apelă la Forţă pentru a simţi tot ce putea despre misiunea care îl aştepta. Avu un schimb de priviri cu Obi-Wan. Forţa era întunecată aici. Frica pusese stăpânire pe populaţia ambelor oraşe – şi, odată cu frica, veneau disperarea, furia şi haosul.

Radnoranii erau o specie umanoidă, de statură mică şi cu aspect robust. Mai mulţi ofiţeri de securitate în uniformă aşteptau la biroul de transport. Un Radnoran îmbrăcat într-o tunică albă se grăbi să înainteze.

— Bine aţi venit, Jedi. Suntem uşuraţi să vă vedem. Oraşul Tacto se află sub un mare stres. Îşi trecu o mână peste capul plin de păr şaten şi creţ. Lumea nu crede că va fi suficient loc pe nave.

— Cine sunteţi? întrebă brusc Soara Antana.

Era cunoscută pentru abordarea ei fără menajamente. Mâinile ei puternice se odihneau uşor pe centură.

— Mă scuzaţi. Ar fi trebuit să vă explic. Eu sunt Galen, coordonatorul efortului de salvare. Oficialii au abandonat planeta, aşa că presupun că eu sunt la conducere acum. A mai rămas doar o mică forţă de securitate. Am moştenit această slujbă – în mod normal sunt savant. Majoritatea colegilor mei au plecat. M-am oferit voluntar să ajut la evacuare. Sora mea, Curi, a plecat în *Sectorul de Izolare* pentru a ajuta acolo. Galen se întoarse spre ofiţerii de securitate. Rămâneţi aici cu nava Jedi.

Ofiţerul principal aprobă din cap.

— Afirmativ.

— Lăsaţi-mă să vă conduc la postul de comandă de urgenţă, spuse Galen.

Galen începu să traverseze pista de aterizare, făcând paşi rapizi cu picioarele sale scurte şi musculoase.

— Zvonurile apar şi dispar zilnic. Ba că navele întârzie. Ba că navele nu mai vin. Ba că nu va fi suficient spaţiu. Încercăm să menţinem fluxul de informaţii, dar este dificil. Atât de mulţi au plecat, iar cei care au rămas sunt speriaţi.

— Cum stau lucrurile în *Sectorul de Izolare*? întrebă Soara Antana.

— Mai rău, spuse Galen sec. Comunicaţiile sunt haotice. Se pare că norul toxic a interferat cu sistemele noastre de comunicaţii. Noi...

Dintr-o dată, se auzi vuietul motoarelor. Se întoarseră exact la timp pentru a vedea cum nava lor se ridica de pe pista de aterizare şi ţâşnea pe deasupra lor.

Galen se întoarse spre ei, cu faţa lui rotundă şi roşie, brusc palidă.

— Ofiţerii de securitate v-au furat nava. Îmi pare foarte rău. Lucrurile sunt foarte rele aici. Chiar şi ofiţerii intră în panică. De ce nu ar face-o? Toţi ceilalţi au intrat, iar proprii lor lideri au fugit. Dar nu vă faceţi griji, am un mijloc de transport într-un loc sigur. Este la dispoziţia dumneavoastră.

— Vă acceptăm oferta cu mulţumiri, spuse Siri.

— Putem merge acolo după ce vedeţi postul de comandă, zise Galen, începând să meargă din nou.

— Putem asigura populaţia că navele sunt pe drum şi că există loc pentru toţi. Care este cea mai mare problemă în acest moment? întrebă Obi-Wan.

— Am prea multe probleme pentru a mă putea referi la una singură, spuse Galen. Guvernul este practic inexistent. Ofiţerii de securitate – cei care au mai rămas – sunt în pericol să dispară. Puteţi vedea că loialitatea s-a evaporat pe Radnor.

Ieşiră într-un bulevard şi se treziră în centrul oraşului. Străzile erau sinistru de goale. Din când în când, trecea câte un Radnoran, mergând repede. Văzură o familie trecând, cu boccelele strânse la piept, cu priviri fugare care le mărturiseau panica. Trecură pe lângă magazine şi case jefuite. Uşile şi ferestrele erau sparte. Toţi cei pe lângă care treceau aveau cel puţin un blaster foarte vizibil la şold sau la piept.

Anakin nu mai văzuse niciodată aşa ceva. Aproape că putea simţi frica în aer.

Trecură pe lângă un crucişător spaţial mic, cu interiorul distrus şi motorul jefuit.

— Lumea s-a luptat pentru cele mai multe dintre navele care au rămas şi le-a distrus, le explică Galen. Am avut parte de mulţimi frenetice, disperate să plece de pe planetă.

— Spune-ne despre jefuitori, zise Soara. Aveţi vreun indiciu cu privire la cine sunt şi unde se află?

— Nu, spuse Galen. Nu am avut timp să aflu. În orice caz, nu avem o forţă de securitate care să-i controleze. Pot să vă spun că bandiţii au furat cumva o mică armată de prototipuri de droizi de luptă dintr-un laborator de cercetare. Folosesc droizii pentru a controla situaţia în timp ce fură bunuri. Comunicatorul lui Galen semnalizează, iar el răspunse. După ce schimbă câteva cuvinte, se întoarse spre Jedi. Este sora mea, Curi. Aş vrea să vedeţi asta.

Apăru o hologramă miniaturală a unei mici femei Radnoran. Abia putea să întrevadă părul negru şi creţ ca al lui Galen, pe sub costumul alb de bioizolare pe care îl purta. Fiecare centimetru al corpului ei era acoperit, materialul întinzându-se până deasupra cizmelor. Pe faţă şi pe cap avea o mască transparentă. Holograma pâlpâia, iar unele dintre cuvinte erau neclare.

...trei decese astăzi în rândul personalului medical. Nu suntem suficienţi pentru a avea grijă de... Avem nevoie de noile medicamente cât mai curând posibil. Te rog să le spui Jedilor... Holograma pâlpâi şi apoi muri.

Mesajul ar fi putut fi confuz, dar panica controlată din vocea ei era clară.

— Ar trebui să mergem acolo imediat, spuse Soara.

— Vă pot duce până la poarta de energie care desparte sectoarele, le spuse Galen. Nu este departe. Vă pot furniza şi costume de bioizolare.

Ajunseră la un magazin păzit de mai mulţi Radnorani cu blastere. Un anunţ din vitrină anunţa: *costume de bio-izolare 5.000 de karsemi*.

— Cinci mii de karsemi înseamnă salariul pe un an întreg, remarcă Galen. Suntem norocoşi că avem costume pentru voi. Sunt ascunse. Nu le ţin la centrul de comandă, pentru că a fost deja atacat de jefuitori în căutare de costume.

Dintr-o dată, auziră ţipete venind dinspre strada din faţă. Galen păru nervos.

— Ce mai e acum?

Jedii nu se opriră să se întrebe. Maeştrii şi Padawanii porniră, alergând spre sursa sunetului. Trecură de un colţ. În faţă era o casă mare, cu aspect prosper. Ferestrele sale fuseseră acoperite în grabă cu panouri din duroţel. Uşa fusese bătută în cuie şi era traversată de plăci groase de duroţel. Niciuna dintre încercările de a face din casă o fortăreaţă nu funcţionase. Uşa fusese spartă cu picioarele. Două dintre ferestre aveau panourile de duroţel smulse. Jefuitorii aruncau bunurile pe ferestre. Douăzeci de droizi de luptă, cum nu mai văzuse niciodată Anakin, se roteau în formaţie. Aveau sisteme repulsorlift avansate, care le permiteau să se deplaseze cu o viteză uimitoare pe deasupra solului, în timp ce păzeau un grup de Radnorani care încărcau sistematic bunurile jefuite pe sănii antigrav.

Un bărbat Radnoran zăcea la pământ într-o baltă de sânge care se întindea. O femeie se ghemuise deasupra lui. Copiii stăteau în apropiere, încremeniţi pe loc, în timp ce o altă femeie mai în vârstă încerca să-i conducă spre siguranţă.

Anakin văzu toate astea deodată. Privirea lui analiză numărul droizilor, numărul jefuitorilor, Radnoranii care trebuiau protejaţi şi posibilele unghiuri de atac. Ştia că fiecare Jedi observa acelaşi lucru. Droizii aveau o mişcare fluidă pe care nu o mai văzuse niciodată înainte. Nu manevrau într-un mod sacadat, programat. Era aproape ca şi cum ar fi avut graţie încorporată în senzorii lor, iar rata de precizie a blasterelor lor era mult mai mare decât cea a droizilor de luptă obişnuiţi.

Unul dintre hoţi îi observă. Anakin îi văzu degetele zburând spre telecomanda prinsă la centură. Cinci dintre droizi se mişcară pentru a-i înconjura pe atacatori, pentru protecţie. Restul se rotiră şi porniră direct spre Jedi, în formaţie de atac.

Capitolul 5

— Padawani, protecție! ordonă Siri cu fermitate.

Cuvintele plutiră în urma ei; Siri sărea deja cu ajutorul Forței spre prima linie de droizi.

Obi-Wan sări şi el, menținându-se în stânga lui Siri, astfel încât să poată înconjura droizii, care se mişcau cu îndemânare. Cu o singură mişcare a sabiei de lumină, Siri tăie un droid în două. În acelaşi timp, Obi-Wan făcu la fel cu un al doilea. Întorcându-se, îl doborî pe al treilea.

Pe cât de rapizi şi agili erau Siri şi Obi-Wan, Soara Antana era şi mai rapidă. Anakin privi uimit cum sabia ei de lumină tăia trei droizi dintr-o singură lovitură.

Ry-Gaul îi dădu trusa cu medicamente lui Tru să o păzească şi i se alătură.

Anakin ştia că ordinul lui Siri era ca Padawanii să înconjoare familia care fusese victimă a hoților. Dar îşi dădea seama că Maeştrii Jedi aveau nevoie de ajutor cu restul droizilor şi cu atacatorii Radnorani, care deja îi asaltau cu focuri de blaster.

Darra, Tru şi Ferus se grăbiră să înconjoare familia Radnorană. Ferus doborî un droid în drumul său, într-un ocol rapid, sabia sa de lumină pâlpâind. Anakin ştia că cei trei Padawani puteau executa cu uşurință ordinul lui Siri. Asta însemna că, în drumul său spre a se supune ordinului lui Siri, îi putea ajuta pe Maeştrii Jedi.

Anakin făcu un ocol spre Soara şi Ry-Gaul. Îşi ținu sabia pregătită. Mânerul pe care îl construise în transă în peştera de pe Ilium era perfect echilibrat în mâna lui. Simți cum puterea se revarsă prin el. Doborî doi droizi cu două lovituri rapide. Îşi simțea palmele fierbinți, trupul puternic, sincronizarea precisă. Totuşi, rămăsese în urma lui Ry-Gaul şi a uimitoarei Soara, al cărei corp compact părea acum să se mişte ca metalul topit, alunecând cu grație dintr-o poziție de atac în alta. Fiecare mişcare a Soarei curgea în următoarea, fără început şi fără sfârşit. Sabia ei de lumină era o ceață în timp ce tăia eficient şi continuu droid după droid.

Jefuitorii Radnorani aruncară o privire la cât de repede prefăcuseră Jedii cea mai mare parte a echipei lor de droizi într-un morman fumegând, apoi fugiră.

Restul de cinci droizi se deplasară pentru a le proteja retragerea. Anakin văzu repede că Maeştrii Jedi aveau situația sub control. Sări de două ori înapoi, peste cap, pentru a se alătura celorlalți Padawani, care formaseră un cerc strâns, cu spatele la familia Radnorană, în timp ce respingeau ultimele focuri de blaster ale droizilor care se retrăgeau. Ferus se dădu la o parte pentru ca Anakin să se poată alătura cercului de protecție. Anakin îşi ținu sabia de lumină în mişcare, deviind salvele în timp ce familia se ghemuia în spatele lui.

Patru dintre droizi se desprinseră brusc într-un singur grup şi lansară un atac frontal asupra lui Obi-Wan, luându-l momentan prin surprindere. Siri trebui să execute o manevră de întoarcere şi să vină spre ei din spate. Anakin admiră cât de bine păreau Obi-Wan şi Siri să anticipeze strategia celuilalt pentru a combate manevra bruscă a droizilor.

Asta nu fu singura surpriză. În timp ce Obi-Wan şi Siri se luptau cu grupul de droizi, alți trei se despărțiră de restul şi se îndreptară brusc spre familia Radnorană.

— Atenție! strigă Ferus.

— Îl văd, murmură Anakin, cu dinții încleştați.

Ferus vorbea ca şi cum ar fi fost singurul care observase atacul surpriză.

Tru îşi întoarse corpul astfel încât să-i protejeze în continuare pe Radnorani şi trusa din mâna stângă, dar şi să poată înfrunta atacul droizilor. Darra îşi schimbă sabia din mâna dreaptă în cea stângă. Toți Jedii erau antrenați să folosească ambele mâini în timpul luptei, dar Darra era deosebit de pricepută în a nu o favoriza pe una

în detrimentul celeilalte.

Ferus făcu un pas în față, iar Anakin făcu la fel. Cei doi Padawani luptară cu cei trei droizi unul lângă altul. Avură nevoie de toate puterile pentru a le face față.

Anakin văzu un droid venind în stânga lui Ferus şi se mişcă în acelaşi timp cu Ferus pentru a-i zădărnici apropierea. Cei doi Padawani se ciocniră, dezechilibrându-l pe Ferus. Acesta aterizâ greoi, iar Anakin se repezi rapid pentru a-şi îngropa sabia în panoul de control al droidului. Ferus reveni în picioare şi gata de luptă într-o fracțiune de secundă, cu sprâncenele încruntate de concentrare. Tăie un droid în două, în timp ce Darra îl elimină pe ultimul cu o grație rece pe care Anakin o admiră.

Anakin aruncă o privire spre Obi-Wan. Era gata să i se alăture Maestrului său, dar văzu că Obi-Wan şi Siri terminaseră cu restul droizilor. Soara şi Ry-Gaul îşi terminaseră şi ei treaba.

Jedii îşi dezactivară simultan săbiile. Obi-Wan fugi spre familia Radnorană.

— Este cineva grav rănit? întrebă el.

— Soțul meu, spuse femeia, cu ochii mari de panică. Are nevoie de ajutor.

— Îl vom duce la un medic, o asigură Tru.

Ry-Gaul se aplecă asupra Radnoranului pentru a-i examina cu grijă rana.

— Va fi în regulă. Are nevoie de o baie de bacta.

Era un lucru rar ca Ry-Gaul să spună atât de multe cuvinte deodată.

— Sora mea a primit o lovitură la cap, spuse soția bărbatului, arătând spre femeia Radnorană mai în vârstă.

— Şi tu, zise Tru cu blândețe. Îi atinse umărul. Şi tu ai primit o lovitură.

— La picior. Nu e nimic important, spuse soția, îngenunchind lângă soțul ei.

— Cu toții au nevoie de îngrijire, îi spuse Tru lui Ry-Gaul.

— Da, spuse Obi-Wan. Scană străzile. Nu există speedere. Şi nici vehicule medicale de urgență.

Ca şi cum l-ar fi auzit, Galen apăru brusc, pilotând un speeder mare.

— M-am gândit că ați putea avea nevoie de ăsta.

— Da. Trebuie să transportăm răniții, spuse Soara. Şi apoi trebuie să mergem în *Sectorul de Izolare*.

— Pot să-i duc pe răniți mai întâi, apoi să mă întorc după voi, spuse Galen. Apropo, am doar patru costume de bioizolare. Va trebui să alegeți cine va merge.

Cei patru Maeştri schimbară priviri. Nu era nevoie să se consulte. Ar fi fost mai bine să-i lase pe Padawani aici temporar şi să nu-i expună la toxina mortală. Maeştrii erau siguri că se vor întoarce la timp pentru a monitoriza evacuările.

— Padawanii vor rămâne aici şi se vor asigura că răniții primesc îngrijiri, spuse Soara, vorbind în numele tuturor Maeştrilor. Noi vom duce medicamentele în *Sectorul de Izolare*.

— Instrucțiunile voastre sunt să patrulați zona şi să mențineți lumea cât mai calmă posibil, le spuse Obi-Wan Padawanilor. Nu vă ascundeți săbiile de lumină. Radnoranii trebuie să ştie că Jedii îi vor proteja.

— Îi raportați periodic lui Galen, zise Siri. El va fi la curent cu progresul navelor de evacuare.

— Nu vă vom dezamăgi, spuse Ferus.

Bineînțeles că n-o vom face. Nu e nevoie să o spui, gândi Anakin.

Obi-Wan îl trase pe Anakin deoparte.

— Ai luptat bine, tânărul meu Padawan, îi spuse el.

— Mulțumesc, Maestre.

— Dar ai luptat pentru tine însuți, continuă Obi-Wan. În primul rând, nu te-ai supus imediat ordinului lui Siri. Iar când Ferus a făcut un pas în față pentru a ataca droizii, a făcut-o cu speranța că voi doi veți lucra împreună. În schimb, tu ai luptat ca şi cum ai fi luptat singur. Nu vei fi niciodată un mare războinic Jedi dacă nu practici munca în echipă şi nu te dedici scopului mai important.

Era tonul cel mai dezaprobator al Maestrului său. Anakin ştia că nu trebuia să

încerce să se apere. Nu luptase şi Ferus pentru el însuşi? Nu făcuse el un pas înainte fără să se consulte cu Anakin, fără să-i spună nimic despre intenţiile sale? De ce Ferus avea dreptate, iar el nu?

— Da, Maestre, spuse el.

Obi-Wan făcu un pas înapoi. Niciodată nu spunea mai mult decât era nevoie. Niciodată nu adăuga o reasigurare după o corecţie.

Anakin se întoarse. Îi surprinse privirea lui Ferus, iar băiatul se uită repede în altă parte. Ferus îl auzise pe Obi-Wan! Faţa lui Anakin se înroşi. Acum Ferus ştia că Anakin fusese corectat de Maestrul său. Iar Ferus era cam ultimul Padawan din Ordinul Jedi pe care Anakin l-ar fi vrut să ştie asta.

Ceilalţi îi încărcaseră pe răniţi în speeder. Era suficient loc şi pentru Padawani.

— Mă voi întoarce după voi, le spuse Galen Maeştrilor Jedi înainte să plece.

Anakin privi cum se îndepărtau în urma lui. Ştia că era important să îi ducă pe răniţi la medic. Ştia, de asemenea, că Maeştrii îi lăsaseră aici cu responsabilităţi importante. Dar tot îşi dorea să plece cu Maestrul său pentru a vedea *Sectorul de Izolare*. Într-o zi, avea să fie Maestru Jedi. Atunci, el va fi cel care va lua decizii, cel care va face corecţii. Abia aştepta.

Capitolul 6

Galen îi luă pe Maeştrii Jedi şi îi duse la linia de demarcaţie a *Sectorului Liber*. O poartă de energie se ridica în faţa lor.

— Voi introduce codul şi veţi putea trece prin ea, spuse Galen. Îmi pare rău că nu vă pot oferi transportorul, dar niciun vehicul nu poate trece prin poarta de energie. Va trebui să vă puneţi costumele de bio-izolare. Am reuşit să-i transmit un mesaj lui Curi. Ar trebui să fiţi aşteptaţi pe partea cealaltă pentru a fi transportaţi la Aubendo.

— Mulţumesc pentru tot ajutorul, spuse Obi-Wan.

Aruncă o ultimă privire înapoi spre Tacto. Obi-Wan nu se îndoia de deciziile luate, dar îşi dori brusc să fie şi Anakin cu el.

Jedii îmbrăcară costumele izolatoare. Poarta de energie clipi în verde şi trecură prin ea. Se treziră pe o câmpie vastă. La orizont se vedea doar o pată gri, care indica oraşul. După câteva momente, văzură un transportor care se apropia. O recunoscură pe sora lui Galen ca fiind cea care pilota vehiculul.

Ea opri lângă ei, motoarele de repulsorlift menţinând uşor naveta în aer.

— Aţi adus medicamentele?

Ry-Gaul indică trusa de lângă el.

— Le avem aici.

— Mulţumesc stelelor. Oh, îmi pare atât de rău. Ce mod de a vă întâmpina. Eu sunt Curi. Le mulţumesc foarte mult Jedilor pentru că au venit. Vă rog să urcaţi la bord.

Jedii urcară în speeder. Când Curi decolă, se prezentară.

— Eu sunt responsabil de operaţiunea de salvare de aici, aşa cum este, spuse Curi. Ducem o luptă pe care nu o putem câştiga.

— Aveţi multe victime? întrebă Obi-Wan.

Curi îi aruncă o privire sumbră, plină de epuizare şi suferinţă.

— Toată lumea din acest sector este moartă sau pe moarte. Doar cei care au venit din *Sectorul Liber*, cu costume de bio-izolare, sunt sănătoşi.

Turnurile cenuşii ale oraşului se ridicau în faţa lor.

— Aproape am ajuns, spuse Curi. Acum trecem peste canioanele subterane.

Sub ei, solul era fisurat cu crăpături adânci care, după cum putu vedea Obi-Wan, duceau la un labirint de canioane.

— Radnoranii sunt locuitori ai oraşelor, le explică Curi. Nu ne plac spaţiile deschise. Poate că unii dintre noi ar fi putut scăpa de toxină dacă nu am fi fost cu toţii în acelaşi loc.

Ajunseră la periferia oraşului. Curi încetini în timp ce străbăteau un bulevard larg. Era pustiu. Taxiurile abandonate împânzeau strada în grupuri dezordonate. Cafenelele şi afacerile erau închise şi goale. Nu era nimeni pe străzi. Era ca şi cum Radnoranii din acest oraş dispăruseră. Obi-Wan se aşteptase să vadă semne de panică, dar clădirile şi împrejurimile erau intacte.

Totul ar fi părut aproape normal, în afară de faptul că nu exista niciun semn de viaţă. Chiar şi vegetaţia era moartă. Zonele cu flori erau pline de tulpini răsucite. Un copac masiv era lipsit de frunze, iar crengile sale ţepoase se întindeau ca nişte braţe ce implorau. Puteau vedea că tufişurile înalte de câţiva metri, cândva înflorite, se întindeau pe banda centrală a bulevardului lat. Acum frunzele şi florile uscate erau smulse de vânt. Jedii rămaseră tăcuţi în timp ce scrutau priveliştea stranie. Obi-Wan mai văzuse războaie civile şi dezastre ecologice, dar acum părea mai rău. Chiar şi în costumul de bio-izolare, îşi imagină că putea simţi mirosul morţii în aerul

pe care îl respira.

Văzură în față marele centru medical. Aici, cel puțin, existau semne de activitate. Putură vedea în interiorul curții medici în costume de bio-izolare.

Curi opri speederul şi coborâră. Sunetul paşilor era tulburător pentru Obi-Wan. Îmbrăcat în costumul alb, percepția sa audio era înăbuşită, ceea ce făcea ca totul să pară nu tocmai real.

Curi se repezi la un medic şi îi dădu medicamentele.

— Nu ştim dacă astea vor ajuta, le spuse ea Jedilor. Dar încercăm orice. Vă mulțumim că le-ați adus.

Se sprijini de perete, epuizarea fiind aparentă în fiecare linie a corpului ei.

— Ai nevoie de odihnă, spuse Soara.

Sub francheţea ei obişnuită, Obi-Wan simți o îngrijorare reală. Şi înțelese de ce. Curi părea gata să se prăbuşească. Şi totuşi, cumva, Curi apelă la o rezervă de putere din interiorul ei. Se îndreptă şi clătină din cap.

— Nu pot avea odihnă pentru mine. Nu ştiți? Nu când eu sunt responsabilă pentru toate astea. Privi din nou oraşul. Pentru toată această oroare, şopti ea.

— Ce vrei să spui? întrebă Siri.

— Nu v-a spus Galen? Curi suspină. Deținem un laborator de cercetare aici. Eu mă ocup de partea financiară. Galen este savantul. Emisia toxică provine din laboratorul nostru. Încă nu înțelegem cum s-a întâmplat, deşi asta nu ne face mai puțin responsabili. Galen a lucrat zi şi noapte la efortul de evacuare. Ar fi putut pleca cu mult timp în urmă.

— Şi tu? întrebă Obi-Wan.

— Eram în *Sectorul Liber*, ca şi Galen, când am aflat. Eu am venit aici. Am fost antrenată inițial ca medic. Aici este locul unde era cea mai mare nevoie de mine.

— A fost curajos din partea ta să vii, spuse Soara.

Curi îşi strânse buzele.

— Măcar atât puteam face.

— Ați investigat scurgerea din laboratorul vostru? întrebă Siri.

Curi clătină din cap.

— Nu am avut timp să revizuiesc procedurile de siguranță, aşa că am ordonat pur şi simplu închiderea lui. A fost imediat clar că aveam de-a face cu ceva ce se mişca foarte repede. M-am întors când am ştiut că nu mai aveam timp să-i ajutăm pe bolnavi. Nu ne-am dat seama că bolnavii se vor transforma în muribunzi. Nu aveam nici cea mai mică idee la ce să ne aşteptăm. Vedeți voi, Galen fusese implicat în dezvoltarea de arme. Experimenta cu toxina pentru o viitoare armă biologică. Habar n-avea la ce lucra.

— Ce ştiți despre toxină?

— Ştim mai multe despre ceea ce nu este decât despre ceea ce este, recunoscu Curi. Ştim că nu este un virus. Nu este nici gaz, dar este purtat de aer. Cumva, este absorbită în organism, dar nu suntem siguri cum. S-ar putea să fie prin piele. Particulele sunt atât de microscopice încât nici măcar o baie de bacta nu le-ar putea elimina pe toate.

— Se pare că aici nu aveți aceleaşi probleme ca în *Sectorul Liber*, observă Obi-Wan. Nu există niciun semn de panică sau de agitație.

Curi clătină din cap, obosită.

— Nu a fost timp pentru panică. Muribunzii nu se pot revolta. Cei care nu au putut ajunge la centrul medical mor în casele lor. Eu doar fac rondul. Fac tot ce pot. Dar e foarte puțin.

— Ce alt fel de ajutor vă putem oferi? întrebă Siri.

— Ați adus medicamentele. Asta înseamnă un mare ajutor. Poate că ați putea patrula prin oraş şi să aflați câți mai au nevoie de ajutor. Nu am reuşit să ajung la fiecare locuință. Ne puteți ajuta să ne organizăm. Lumea vă va asculta. Odată ce vor sosi navele, vor avea asistență medicală mai avansată. Am putea salva câțiva.

Trebuie să le dați speranță, cel puțin.

Vocea lui Curi şovăi.

Obi-Wan aprobă din cap, apoi se întoarse spre ceilalți.

— Ar trebui să ne împărțim în două echipe. Putem chema doi dintre Padawani aici, iar doi Maeştri se pot întoarce în *Sectorul Liber*.

Ry-Gaul aprobă din cap.

— Am putea să aducem înapoi o altă echipă după ce rezolvăm o parte din problemele ceva aici, spuse Soara, în timp ce Siri dădea din cap în semn de acord.

Curi se uită de la un Jedi la altul.

— Dar nu vă puteți întoarce.

— Ce? întrebă Soara.

— Nu v-a spus Galen? Odată ce ați intrat în *Sectorul de Izolare*, nimeni nu are voie să se întoarcă. Este interzis. Până nu ştim că nu transporți toxina înapoi pe piele sau pe haine, nu putem risca.

— Purtăm costume de bioizolare, spuse Siri.

— Da, dar nu le puteți lua înapoi în *Sectorul Liber*, explică Curi. Este posibil ca toxina să se afle acum pe costumul vostru. Chiar dacă îl îndepărtați, este posibil ca unele reziduuri de pe costum să vă atingă pielea. Până nu ştim de câtă toxină este nevoie pentru a provoca epidemia, nu vă putem lăsa să vă întoarceți. Se uită neputincioasă la ei. Îmi pare rău. Am crezut că ştiți. Când vor sosi navele de evacuare, veți putea fi supuşi unei bio-curățări la bordul navei. Apoi îmi imaginez că va urma o perioadă de carantină. Noi nu avem facilitățile necesare aici.

Obi-Wan se uită la ceilalți Maeştri Jedi. Veştile lui Curi erau exasperante, dar Jedii nu-şi pierdeau timpul cu astfel de emoții. Ştia că, la fel ca el, se gândeau cu toții ce anume puteau să facă în continuare.

— Ar trebui să-i contactăm pe Padawanii noştri cu instrucțiuni mai detaliate, vorbi Soara cu fermitate.

— Vor trebui să se ocupe de orice problemă din Tacto, spuse Siri. Poate că ar trebui să contactăm Consiliul Jedi şi să cerem o echipă suplimentară, sau chiar două.

— Până când vor ajunge, navele de evacuare vor fi deja aici, spuse Obi-Wan. Padawanii vor trebui să se descurce singuri.

Putea vedea că niciunuia dintre ei nu-i plăcea această perspectivă. Unii dintre Maeştri nu-şi aveau Padawanii de foarte mult timp. Asta îl făcea să se simtă neliniştit când se gândea la Anakin într-o situație instabilă fără ajutorul lui. Dar nu exista altă soluție. Obi-Wan îşi activă comunicatorul. Se simți uşurat când auzi îi vocea lui Anakin. Ştia că putea fi dificilă comunicarea între cele două sectoare. Asta ar fi fost o altă problemă.

— Avem o problemă aici, îi spuse el lui Anakin. Nu ne putem întoarce în *Sectorul Liber*. Tu şi restul Padawanilor va trebui să vă ocupați de acest aspect al misiunii.

— Înțeleg, spuse Anakin neutru.

— Siguranța populației este prima voastră prioritate, spuse Obi-Wan. Stabiliți patrule de siguranță pentru a menține pacea. Încercați să împiedicați răspândirea zvonurilor. Coordonați-vă cu Galen în ceea ce priveşte programul de evacuare. Evitați să folosiți violența şi să luați vieți.

— Da, Maestre.

— Acum, în ceea ce priveşte detaliile, începu Obi-Wan, dar comunicarea fu întreruptă brusc.

Când încercă să-l contacteze din nou pe Anakin, nu reuşi să dea de el. Obi-Wan îşi ascunse frustrarea în timp ce-şi băga comunicatorul înapoi la centură.

— Vor fi bine, spuse Siri. Am încredere în Ferus. A fost în multe misiuni.

— Şi eu am încredere în Anakin, fu de acord Obi-Wan.

Totuşi, o voce mică din interiorul lui spera că Anakin va putea lucra bine cu

ceilalți Padawani, chiar şi fără supravegherea lui vigilentă.

— Vom încerca din nou mai târziu, spuse Soara. Între timp, ar trebui să ne împărțim în echipe.

Obi-Wan îi aruncă o privire lui Siri, iar ea aprobă din cap. Avuseseră multe momente în care se ciocniseră în trecut. Dar asta nu avea importanță. Lucraseră împreună înainte şi îşi cunoşteau reciproc ritmul.

— Obi-Wan şi cu mine vom începe să căutăm prin oraş după bolnavi, zise Siri.

— Vom lua sectorul de nord, spuse Obi-Wan. Trebuie să întocmim liste ca să ne asigurăm că există loc pentru toată lumea. Trebuie să ne asigurăm că sunt evacuați toți bolnavii. Vă vom contacta atunci când vom putea.

Ry-Gaul aprobă din cap.

— Fie ca Forța să fie cu voi, spuse Soara.

— Fie ca Forța să fie cu voi, repetară Obi-Wan şi Siri.

Se întoarseră spre pustiul sinistru al oraşului şi începură să meargă spre moarte.

Capitolul 7

Padawanii tocmai plecaseră de la centrul medical când Obi-Wan îl contactase pe Anakin. Rămăseseră să se asigure că tatăl Radnoran rănit va fi bine. Interogaseră familia, dar nimeni nu-i cunoştea pe jefuitori. Sosiseră de nicăieri. Şi alte familii din cartier fuseseră lovite, aşa că se temuseră că vor fi atacați şi ei. Dar nu aveau cum să se apere împotriva droizilor prototip.

Cei patru Padawani se opriră în fața centrului medical.

Dintr-o dată, se simțiră foarte singuri.

— Îmi petrec jumătate din timp fiind nerăbdătoare să devin Cavaler Jedi, spuse în cele din urmă Darra. Acum, tot ce vreau este să fiu Padawan. Mi-aş dori ca Soara să fie aici.

Băgă mâna în buzunarul tunicii lui Tru şi scoase punga cu bomboane pe care o ținea acesta acolo. Băgă în gură o bucată de figda şi o mestecă cu furie.

— Ne vom descurca, spuse Anakin încrezător.

— Fără niciun stres, fu de acord Ferus. Expresia din ochii lui întunecați era senină. Cu toții am fost în destule misiuni ca să ne descurcăm cu problema asta.

— Cum ar trebui să începem? întrebă Tru. Au vrut să mergem în patrule de siguranță? Sau ar trebui ca o echipă să se coordoneze cu Galen în ceea ce priveşte evacuarea?

— Obi-Wan nu a spus, răspunse Anakin. Dar, dacă mă întrebi pe mine, patrulele de siguranță nu vor realiza prea multe dacă nu-i eliminăm pe jefuitori.

— Stai puțin, spuse Ferus. Asta ar însemna să ne depăşim instrucțiunile.

— Nu am primit instrucțiuni clare, sublinie Anakin. Comunicațiile s-au întrerupt. Ştim că prima noastră prioritate este siguranța cetățenilor şi nu putem realiza asta doar cu patrule de siguranță.

— Nu ştii asta, spuse Ferus.

Darra se uită de la Anakin la Ferus.

— Mă scuzați. Nu vreau să vă întrerup, dar vreau doar să vă atrag atenția că mai sunt încă doi Padawani aici. Avem dreptul la vot?

— Sigur că puteți vota, spuse Anakin. Atâta timp cât sunteți de acord cu mine.

Zâmbi pentru a le da de înțeles că glumea.

— La ce te-ai gândit? îl întrebă Tru pe Anakin. Hai să discutăm mai întâi planul şi apoi să votăm asupra lui.

— Ar fi mult mai amuzant să stăm aici şi să ne certăm, spuse Darra.

— Eu zic să ne împărțim în echipe, spuse Anakin. O echipă poate efectua patrule de siguranță. Cealaltă poate lucra la găsirea cartierului general al jefuitorilor.

Ştia foarte bine că el nu avea să facă parte din echipa care efectua patrule de siguranță. El şi Tru urmau să meargă după jefuitori.

— Cum? întrebă Ferus. Nu avem resursele necesare pentru a cerceta tot oraşul.

— Nici nu trebuie să o facem. Am o idee, zise Anakin. Chiar şi un droid prototip ar trebui să aibă un dispozitiv de localizare. Tot ce trebuie să facem, este să luăm unul dintre droizii pe care i-am dezactivat şi să ne conectăm la el.

— Ştii cum să faci asta? întrebă Darra.

— Sigur, răspunse Anakin.

— Nu poate fi atât de uşor, spuse Darra.

Anakin zâmbi.

— Nu am spus că este uşor. Am spus că pot s-o fac.

— Aşteaptă o secundă, spuse Tru. Ăştia sunt droizi de luptă. Cel mai probabil

li se şterge automat memoria dacă sunt capturați sau dezactivați.

— Nu există ştergere a memoriei pe care să nu o pot ocoli, spuse Anakin încrezător. Dispozitivul de localizare este codificat în senzorii principali. Îl pot găsi. Dacă repornim un droid, ne va conduce direct la sediu.

Darra ridică din umeri.

— Merită să încercăm.

Tru aprobă din cap.

— În regulă. Eu zic să mergem după sediu.

— Atunci e hotărât, spuse Ferus. Deşi nu cred că ar trebui să ne împărțim în echipe. Dacă Anakin are succes şi găsim sediul, fără îndoială că acolo vor fi mai mulți droizi prototip. Prea mulți pentru ca să se poată descurca o singură echipă.

În sinea lui, Anakin credea că el şi Tru se puteau descurca cu droizii, dar aprobă din cap.

— În regulă.

Obi-Wan îl avertizase că trebuia să coopereze, respectând valorile Jedi. Anakin luase problema foarte în serios.

Se îndreptară înapoi spre casa familiei Radnorane. Droizii căzuți încă se aflau acolo. Anakin găsi unul care era în mare parte intact. Îşi pierduse brațele şi panoul de control al artileriei se topise, dar senzorii principali nu erau prea grav avariați.

Anakin îşi scoase trusa utilitară de la centură şi se apucă de treabă, deschizând panoul senzorilor. Tru se aplecă să se uite.

— Standard, cu excepția acelor circuite, zise el, arătând cu degetul. Îmi amintesc că am văzut un manual despre un droidul de luptă OOM-9. Ăsta arată cam la fel.

Anakin fu recunoscător pentru memoria fotografică a lui Tru. Unele dintre circuite erau noi pentru el. Arătă spre o serie strânsă de fire multicolore de lângă cablul de intrare senzorială.

— Îți aminteşti care fir este pentru ce anume?

— Cele verzi sunt pentru locomoție. Cele albe se conectează la dispozitivele de artilerie. Vezi cum s-au topit şi s-au scurtcircuitat? Cele albastre sunt pentru senzorii în mod pasiv. Şi cred că astea de aici fac parte din ansamblul receptorului de semnal.

— Pun pariu că dispozitivul de ghidare este conectat cumva, murmură Anakin.

— E un loc bun de unde să începem, fu de acord Tru.

Darra părea interesată de progresul lor, dar Anakin putea simți nerăbdarea lui Ferus în spatele lui. Încercă să o blocheze în timp ce lucra.

— Am reuşit! spuse Anakin în cele din urmă. Am reconectat dispozitivul de urmărire la senzorul de locomoție prin intermediul conectorului senzorial. Dacă îl pornesc, droidul ar trebui să se întoarcă la punctul de origine.

— Hai să încercăm, spuse Tru.

— Aduceți-mi aminte să vă chem data viitoare când mi se defectează comunicatorul, spuse Darra. Probabil că l-ați reconstrui într-un ridicător de mărfuri.

— Va trebui să ne mişcăm repede ca să nu pierdem droidul, spuse Ferus. Este toată lumea pregătită?

Când îi văzu pe toți aprobând din cap, Anakin porni droidul. Au făcut un pas înapoi în timp ce acesta emitea bipuri şi îşi verifica circuitele. Apoi, brusc, se întoarse şi porni motoarele repulsor, decolând de pe bulevard.

Cei patru Padawani trebuiră să se întreacă pentru a nu-l pierde din vedere. Alergară pe străzile oraşului, sărind din când în când peste obstacole. Trecură rapid prin cartierul de case frumoase, alergară prin cartierul comercial şi apoi se treziră în fața unui mic depozit. Droidul pluti afară pentru o clipă, cu capul rotindu-se în toate direcțiile. Padawanii se ascunseră în spatele unui zid. Priviră cum droidul accesează un panou de control ascuns în spatele a ceea ce părea a fi un perete. Se deschise o uşă, iar droidul dispăru înăuntru.

Anakin sări rapid şi îşi împinse mânerul sabiei de lumină între uşa care se închidea şi cadrul acesteia. Uşa rămase deschisă o fracțiune. Împreună cu Tru, Ferus şi Darra, o împinseră până la capăt. Apoi, Padawanii se strecurară înăuntru.

Era un interior sumbru. La început nu văzură şi nu auziră mare lucru. Anakin se concentră. Detectă sunetul unor voci. Le făcu semn celorlalți. Când ochii li se adaptară la întuneric, câteva clipe mai târziu, putură vedea că depozitul era plin de obiecte despre care nu puteau decât să presupună că fuseseră furate. Tapiserii şi covoare bogate erau rulate şi sprijinite de pereți. Obiecte din argint şi obiecte complicate din metale rare erau stivuite pe rafturi. Anakin văzu peggați[2] de aur şi lingouri de aurodium îngrămădite într-un colț. Cuferele din duroțel erau fără îndoială pline cu multe alte obiecte de valoare.

Vocile veneau de după colț. Erau jefuitorii.

Padawanii se apropiară. Acum puteau să distingă cuvintele.

— Cartierul dintre Evermore şi Acadi este primul. Apoi de la Acadi la Montwin. Putem curăța cu uşurință cele două cartiere folosind ceea ce avem.

— Sigur că le putem curăța, dar unde vom mai pune ceea de adunăm? Avem nevoie de mai mult spațiu de depozitare.

— Asta e o problemă pe care mă bucur să o am.

Sunetul unui râset uşor ajunse la Padawani.

— Ar fi bine să se țină de promisiunea lor de a lua toate lucrurile astea...

Vocea se întrerupse când începu să sune un bip insistent, care reda mai multe secvențe codificate.

Anakin auzi sunetul unor scaune care răzuiau de podea.

— Este droidul, spuse cineva pe un ton scăzut. Ăsta este semnalul de activare pentru cazul când se umblă la el. S-ar putea să fie cineva aici.

Vocile tăcură. Anakin putu distinge doar o şoaptă de mişcare, apoi se făcu linişte.

— Semnalul de activare pentru cazul când se umblă la el? şopti Darra.

Anakin şi Tru schimbară o privire.

— Cred că este în cazul în care dispozitivul de localizare este activat de altcineva decât programatorul, explică Anakin.

— Ai spus că va fi uşor, şopti Darra. Ce ar trebui să facem acum?

— Să ne apărăm! exclamă Anakin în timp ce jefuitorii năvăliră brusc de după colț, cu blasterele în mâini.

[2] Peggat – monedă Huttă făcută din aur.

Capitolul 8

Li se ordonase să nu ia nicio viață. Cumva trebuiau să devieze focurile de blastere şi să-i captureze pe jefuitori fără să-i rănească.

În timp ce Anakin îşi învârtea sabia de lumină într-o ceață, deviind focul, îşi dădu seama pentru prima dată că trecuseră cu vederea ceva. Dacă îi prindeau pe jefuitori, ce aveau să facă cu ei? Nu existau destui ofițeri de securitate care să-i păzească pe infractori. Jedii erau acum coloana vertebrală a forței de securitate de pe planetă. Dacă îi supravegheau pe jefuitori, cine ar mai fi patrulat prin oraş?

Momentul prezent este momentul crucial.

Da, Maestre.

Anakin strânse din dinți, avansând spre atacatori. Fiecare problemă pe rând. Jefuitorii puneau în pericol cetățenii şi trebuiau opriți. Padawanii se vor gândi ce să facă cu ei, atunci când va veni timpul.

Unul dintre atacatori trebuie să fi activat câțiva droizi, pentru că apărură brusc. Se rotiră în formație de luptă şi porniră spre Padawani.

La început, Anakin se simți încrezător că îi poate învinge pe droizi. Nu-şi dăduse seama cât de mult depinsese mai devreme de Maeştrii Jedi. În câteva clipe, văzu că le va fi greu să câştige bătălia aceea. Nu-i plăcea să o recunoască, dar Ferus avusese dreptate. El şi Tru nu s-ar fi putut descurca singuri cu toți droizii.

Jefuitorii manevrară droizii pentru a-i interpune între ei şi Jedi, apoi dispărură. Fiind prea ocupați cu droizii atacatori, Padwanii nu îi putură urmări.

— Trebuie să stăm împreună, strigă Ferus. Nu-i lăsați să ne despartă.

Ferus avea din nou dreptate. Uniți, ar fi putut învinge cei cincisprezece droizi. Padawanii rămaseră aproape unul de altul, atacând şi retrăgându-se, încercând să simtă ritmurile nefamiliare ale celorlalți. Anakin se pierdu în luptă. Nu mai percepea decât mirosul droizilor fumegânzi, ceața sabiei sale de lumină, echilibrul şi greutatea acesteia în mâna lui. Vedea totul deodată – fiecare Padawan, modelul de atac al fiecărui droid, mişcările pe care urmau să le facă. Concentrarea lui era completă.

Tăie un droid, apoi pivotă şi îşi îngropă sabia de lumină în panoul de control al altui droid. Ferus plonjă şi ajunse sub un droid, tăindu-l în două pe mijloc. Tru se învârti şi lovi un droid, tăind apoi picioarele altuia. Darra părea să fie peste tot, sabia ei fiind în continuă mişcare în timp ce dobora droid după droid. Întotdeauna ateriza exact acolo unde plănuise, gata să lanseze un alt atac sau să-şi apere colegii Padawani. Pe fața ei nu se citea deloc efortul, ci doar concentrarea. Învățase bine de la Soara Antana.

Într-un sfârşit, droizii zăceau grămadă în jurul lor. Padawanii se prăbuşiseră cu toții pe podea, epuizați. Acum chiar le era dor de Maeştrii lor.

— S-ar putea să mai reuşim să le dăm de urmă jefuitorilor, spuse Anakin, gâfâind. Începu să se ridice. Să mergem.

— Aşteaptă. Ferus îi puse o mână pe mânecă. Dacă plecăm, am putea pierde o ocazie prețioasă.

— Pentru ce, pentru repararea droizilor? întrebă Anakin.

— Pentru informații. Sunt mai importante decât jefuitorii înşişi. Oricum, ce vom face cu ei când îi vom prinde? întrebă Ferus. Mai bine să le dăm de urmă în alt mod. Avem sarcini mai importante. Odată ce va începe evacuarea, va fi nevoie de noi.

— Asta ar putea fi o pierdere de timp, argumentă Anakin. Am putea să-i prindem pe jefuitori chiar acum, dacă îi urmărim. Vreau să-i arăt lui Obi-Wan că mă pot descurca într-o misiune complicată.

— Vrei să spui că vrei să ajuți planeta, spuse Ferus cu subînțeles.

Anakin simți cum i se încinge fața. Bineînțeles că Ferus avea dreptate.

Ferus dădea răspunsurile corecte ale unui Jedi. Prima preocupare a lui Anakin trebuia să fie populația de pe Radnor, nu nevoia lui de a-l impresiona pe Obi-Wan. Nu se exprimase cum trebuie. Spusese ceea ce avea în minte, nu ceea ce avea în față. Își dorea să nu se tot lovească de faptul că Ferus avea o abordare mult mai bună a acțiunilor.

— La ce te gândeşti, Ferus? întrebă Darra curioasă.

— Trebuie să examinăm ascunzătoarea asta, spuse Ferus. Am sentimentul că are ceva să ne spună.

— Ce anume? întrebă Anakin. Că jefuitorilor le plac bogățiile?

Darra îl ignoră pe Anakin.

— Îți aminteşti ce am auzit? Evermore, Acadi şi Montwin sunt probabil nume de străzi. Nu lovesc la întâmplare. Au un plan.

Ferus aprobă din cap.

— Dacă ne dăm seama care este planul lor, putem fi înaintea lor în loc să fim în urmă.

— Trebuie să fie vreun datapad pe aici pe undeva, spuse Tru, ridicându-se. Au plecat prea repede ca să fi avut timp să-şi distrugă înregistrările.

Anakin merse după ceilalți. Întregul lui corp îl îndemna să îi urmărească pe jefuitori. Întotdeauna se simțea mai bine când avea activitate fizică. Întotdeauna simțea nevoia să se mişte. Dar spera că era suficient de înțelept ca să-şi dea seama când era mai bine să aştepte. Doar că nu era bucuros de faptul că Ferus fusese cel care sugerase asta. Ştia ce ar fi spus Obi-Wan. Nu conta cine o sugera. Rezultatul era scopul. Resentimentele însemnau egoism.

Ştia toate astea, dar tot nu putea să-şi alunge resentimentele.

Poți să simți emoția, spunea Obi-Wan. *Dar apoi las-o să plece.*

Anakin strânse din dinți. *Încerc, Maestre.*

— Aici! strigă Darra. Le-am găsit holodosarele.

Fişierele fuseseră ascunse într-o cutie din duroțel, la fel ca nenumărate altele care se aflau pe pereți.

— Cum le-ai găsit, întrebă Anakin.

Darra accesase deja fişierele.

— M-am gândit că, probabil, consultau fişierele în timp ce vorbeau. Uşoara întârziere înainte să vină să ne atace însemna că le ascunseseră. Trebuiau să fie prin apropiere.

— Bine gândit, spuse Tru cu admirație.

Padawanii se aplecară asupra dosarelor. Darra le accesa cu pricepere unul după altul.

— Acestea sunt liste cu bunurile deținute de unele familii, spuse Anakin. Cum ar fi putut să le obțină?

— Uită-te la aceste însemnări, spuse Tru. Sunt codificate CCU.

— Centrul de Comandă de Urgență, murmură Darra.

— Aceste fişiere au fost întocmite pentru ca, în cazul în care întreaga planetă ar fi trebuit să fie evacuată, să existe înregistrări cu ce au lăsat Radnoranii în urmă, spuse Tru. În felul acesta, ar fi putut să recupereze totul mai târziu.

— Deci, jefuitorii trebuie să fi furat fişierele, spuse Ferus.

— Sau au mituit pe cineva din echipa de evacuare pentru ele, spuse Darra. Uită-te la ăsta. Despre asta vorbeau. Au o listă cu modul în care va avea loc evacuarea. Primul grup care va fi evacuat va fi cartierul dintre Evermore şi Acadi. De îndată ce acele familii vor fi evacuate, jefuitorii se vor duce şi vor jefui totul.

Tru scoase un fluierat scăzut.

— Ăsta da sistem organizat. Dar de ce jefuiesc tocmai acum?

— Vrei un răspuns uşor? ridică Darra din umeri. Pentru că pot.

Anakin aprobă din cap.

— Oraşul se prăbuşeşte şi ei au văzut o oportunitate. Dar se gândesc să se întoarcă pe planetă după toate aceste lucruri sau au planuri să le ia cu ei? Ar fi greu să le strecoare la bordul navei de evacuare. Familiilor li se permite doar ceea ce pot căra.

Tru îşi întinse un braț flexibil în jurul capului pentru a-şi scărpina gânditor urechea.

— Jefuitorii au spus ceva despre faptul că ar fi bine ca *ei* să-şi respecte promisiunea de a muta lucrurile. Cine sunt *ei*?

— Poate că au un contact care îi va ajuta să le treacă în mod clandestin, spuse Ferus, încruntându-se.

Darra se uită la el, cu fața albăstruie de la lumina aruncată de holodosar.

— Important este că au acces la toate ordinele de evacuare. Asta înseamnă că îi ajută cineva din interior.

— Ei bine, cel puțin ştim exact ce avem de făcut în continuare, spuse Anakin. Trebuie să aflăm cine.

Se uită la Ferus. Se aştepta ca tovarăşul său Padawan să argumenteze, dar Ferus aprobă din cap.

— Şi de ce, adăugă Ferus. Asta ar putea fi cea mai importantă întrebare dintre toate.

Capitolul 9

Nu era fost o muncă grea, îşi spuse Obi-Wan. Era doar foarte tristă.

El şi Siri se deplasau printr-un peisaj care îi amintea de o lună deşertică. Da, existau clădiri. Case. Afaceri. Magazine. Dar absența stranie a ființelor vii făcea ca oraşul să fie un vast ecou al tristeții. Îi găsiseră pe cei morți şi pe cei încă în viață. Îi aduseseră pe cei bolnavi la centrul medical supraaglomerat, unde medicamentele nu făceau decât să încetinească procesul morții. Curi sperase că medicamentele ar putea avea unele efecte vindecătoare, dar până acum nu se întâmplase aşa. Toxina nu răspundea la medicamente.

Din când în când, Obi-Wan şi Siri se întâlneau cu Ry-Gaul şi Soara în turele lor. Cei patru Jedi dădeau din cap unul spre celălalt. Nu era nimic de spus. Nici impresii de comparat. Existau doar morții şi muribunzii.

În ultima lor trecere pe la centrul medical, Siri îl privi pe Obi-Wan cum îşi dezactiva comunicatorul după un nou efort nereuşit de a-l contacta pe Anakin.

— Pari îngrijorat, spuse ea.

Obi-Wan se gândi cu atenție cum să răspundă. Nu voia ca Siri să creadă că nu avea încredere în Anakin. Cum ar fi putut să-l înțeleagă? Padawanul ei era Ferus, pe care Obi-Wan îl cunoştea ca pe un student Jedi sigur şi constant. Nimeni nu-l înțelegea pe Padawanul său genial, deschis la minte şi complex, aşa cum îl înțelegea el.

Aşa că, da, sunt îngrijorat, gândi Obi-Wan. Dar nu voi recunoaşte asta decât pentru mine însumi. Nu-mi fac griji că Anakin va eşua. Sau că va dezamăgi Ordinul. Ci că se va strădui prea mult. Că va merge prea departe. Că va presupune că poate face ceea ce nu poate.

— Aş prefera să fie alături de mine, spuse el. Asta e tot.

Siri aprobă din cap, ochii ei albaştri şi limpezi având o urmă de scepticism. Ştia că nu-i spusese tot adevărul. Obi-Wan se întoarse cu spatele. Uneori, prietenii vechi erau greu de avut prin preajmă.

Dintr-o dată, Curi îi strigă de pe treptele centrului medical. Avea ochii roşii în spatele măştii de bio-izolare.

— Ambasadorul de pe Avon doreşte să vorbească cu voi, spuse ea. Numele lui este Dol Heep. A fost prins aici când a venit, cu puțin timp înainte de eliberarea toxinei. A purtat costum bio, aşa că nu a fost afectat, dar nu poate pleca. Vrea să vă facă o propunere.

— Avon este o planetă în sistemul vostru, spuse Obi-Wan.

Îşi aminti că planeta se afla la o distanță de doar o zi de călătorie.

Curi aprobă din cap.

— Vă aşteaptă. Puteți folosi biroul meu.

Urmară indicațiile lui Curi până la un birou mic şi dezordonat. Saltelele de dormit erau rulate şi stivuite în colțuri. Recipiente cu mâncare erau împrăştiate pe o masă lungă. Evident, medicii foloseau biroul pentru a lua mese rapide şi pentru a se odihni când puteau.

Dol Heep se ridică în picioare când intrară ei. Era o ființă înaltă, cu cap mare şi bombat. Era îmbrăcat într-un costum de bio-izolare, deşi, din nu se ştie ce motiv, îi ataşase mantia sa ornamentată din septsilk[3], ceea ce îi dădea un aer uşor ridicol.

— Este o mare onoare să-i cunosc pe Jedi, se înclină el.

Vocea lui răsună, sunând prea tare în ambianța liniştită.

---

[3] Septsilk – sortiment de mătase din care se făceau pelerinele.

Siri şi Obi-Wan îi întoarseră plecăciunea.

— Păcat că se întâmplă în astfel de circumstanțe, continuă Dol Heep. Nimeni din guvern nu este disponibil pentru a vorbi cu noi. Jedii sunt singurii oficiali pe care îi putem aborda cu această ofertă.

— Da? întrebă Siri, înclinând capul politicoasă.

— Avon este îndurerat de tragicul accident care s-a abătut asupra vecinului nostru, spuse Dol Heep pe un ton uşor coborât, ochii săi proeminenți privindu-i din spatele măştii. Am auzit că s-ar putea să nu fie suficient loc pe navele de evacuare pentru toți cei de aici.

— Acesta este doar un zvon, spuse Obi-Wan. Este fals.

— Aşa spuneți voi. În cazul unui eşec, Avon doreşte să trimită o întreagă flotă pe Radnor pentru a transporta cât mai mulți bolnavi în afara planetei. Ne-am luat libertatea de a trimite deja flota. Odată ajunşi pe orbită, vom aştepta ordinele dumneavoastră. Bineînțeles, vom avea nevoie de ajutorul Jedilor, aici, la sol, pentru a coordona efortul de salvare.

— Este o ofertă amabilă şi generoasă, spuse Obi-Wan. Dar nu este nevoie ca Avon să-şi aducă flota de nave. Există suficient spațiu pe navele trimise de Senat.

— Această informație nu pare să fi fost acceptată de cetățenii de pe Radnor, spuse Dol Heep. Aparențele sunt adesea realitate. Dacă li se spune că vor sosi mai multe nave, lumea va fi mai calmă.

Dol Heep avea dreptate. Chiar şi zvonul despre o altă flotă de salvare ar putea calma populația. Dar Obi-Wan se simțea neliniştit. Nu avea de gând să accepte oferta până nu ştia mai multe. Îi aruncă o privire rapidă lui Siri. Putu vedea în ochii ei aceeaşi îndoială.

— Vom reveni mai târziu la propunerea dumneavoastră, spuse el.

— Planeta mea apreciază faptul că luați soluția în considerare, spuse Dol Heep.

Cu o altă plecăciune, părăsi încăperea.

Obi-Wan se întoarse spre Siri.

— Ce părere ai?

— E ceva în legătură cu propunerea asta care nu e în regulă, spuse Siri. Am o presimțire în legătură cu asta.

Ochii ei albaştri străluceau într-un mod pe care nu-l mai văzuse de când ajunseseră pe Radnor. Nu prea fusese nevoie de spiritul iute al lui Siri.

— Am încredere în instinctele mele, dar ştii că uneori îmi place să le susțin cu fapte.

— Până nu avem fapte, atunci să ne abținem, fu de acord Obi-Wan. Ar trebui să investigăm oferta în continuare.

Curi îşi băgă capul în cameră.

— Ați terminat? Am câțiva medici care trebuie să mănânce, altfel se vor prăbuşi.

— Spune-le să intre, zise Siri. Curi, ce ştii despre Dol Heep?

Curi încercă să-şi scarpine scalpul prin costumul de bio-izolare.

— Nu prea multe. Dar în ceea ce ştiu nu am încredere. Radnoranii nu au încredere în Avoni. Sunt colonizatori agresivi. Mi-am făcut o regulă din a nu face afaceri cu ei. Nu le-aş vinde arme. Desigur, sunt mulți alții, chiar şi pe Radnor, care ar face-o. Se schimbă la față. Au fost mulți alții, adăugă ea încet.

— Avon a oferit o flotă de nave de evacuare pentru Radnor, spuse Obi-Wan. Nu cred că ar trebui să le luăm oferta ca atare.

Curi păru nedumerită.

— Unde vrei să ajungi?

— În primul rând, oferta ar putea fi o acoperire pentru o preluare planificată, spuse Siri.

Curi se încruntă.

— De ce ar vrea Avon să preia o planetă pe care nu poți respira în voie?

— O observație bună, spuse Obi-Wan. Poate că Avon nu vrea să colonizeze Radnor. Dar ar putea să plănuiască o ocupație temporară. Există multe laboratoare tehnologice pe Radnor care pot fi jefuite pentru informații. Uneori, informațiile pot fi mai importante decât pământul.

Curi păru doar obosită.

— Nu-mi pot face griji acum pentru asta. Am bolnavi de care trebuie să mă ocup.

Siri puse o mână înmănuşată pe umărul ei.

— Ne vom ocupa noi de asta.

Curi aprobă din cap şi plecă. Obi-Wan şi Siri se îndreptară spre ieşirea din centrul medical. Sperau că nu avea să fie o pierdere de timp faptul că îi investigau pe Avoni. Oferta părea o simplă ofertă de ajutor din partea unui vecin. Dar fuseseră în destule misiuni ca să ştie că existau văluri în spatele vălurilor, unde s-ar putea ascunde adevărul.

Capitolul 10

Padawanii se îndreptau spre Centrul de Comandă de Urgență când Ferus ridică o mână. Padawanii se opriră. Anakin aproape că se lovi de Darra. Supărat, făcu un pas înapoi.

— Înainte să ne întâlnim cu Galen, sugerez ca un singur Padawan să conducă interogatoriul, spuse Ferus. Nu vrem să creadă că îl acuzăm sau că îl intimidăm. Acest lucru ar trebui făcut cu grijă.

— Ar trebui să o faci tu, Ferus, spuse Darra. Tu ai cea mai mare experiență.

Ferus aprobă din cap.

— În regulă.

Stai un pic. Nu am dreptul la un vot? se întrebă Anakin. Cum rămâne cu cooperarea Jedi?

Dar Tru era şi el de acord, aşa că Anakin aprobă din cap.

Ferus îi conduse în camera care fusese biroul unui ministru înainte ca toți oficialii guvernamentali să fi fugit de pe planetă. Acum, un rând de ecrane de date strălucea slab, în timp ce Galen stătea pe un scaun cu repulsor, trecând de la un ecran la altul în timp ce verifica şi potrivea listele.

— Cum decurge evacuarea? întrebă politicos Ferus când intrară.

Galen îşi trecu, chinuit, o mână prin păr.

— În regulă. Sunt atât de multe detalii. Şi nu am prea mult ajutor.

— Am fi bucuroşi să vă ajutăm, spuse Ferus. Câți lucrători aveți aici?

— Doar eu deocamdată, spuse Galen. Am avut ceva personal, dar au plecat cu toții când au plecat miniştrii. Le aruncă o privire nerăbdătoare Padawanilor. Mă pot descurca cu ce am aici. Voi continuați să patrulați pe străzi, sau orice altceva faceți.

Se întoarse la ecranele de date, făcându-le semn Padawanilor să plece ca şi cum ar fi fost nişte copii obraznici care îi întrerupseseră munca.

— Ne puteți spune cine mai are acces la aceste informații? întrebă Ferus.

Anakin fu surprins de tonul său politicos. Cum putea să îl lase pe Galen să scape cu disprețul arătat față de ei?

— Miniştrii superiori ai guvernului au avut acces, răspunse Galen fără să se întoarcă. Şi acum am şi eu. De ce?

— Există cineva care să poată face publice aceste informații? întrebă Ferus.

Galen scoase un oftat obosit şi se întoarse în scaun.

— Nu, bineînțeles că nu, spuse el. Sunt informații secrete. Sensibile. Dacă lumea ar şti în ce ordine va fi făcută evacuarea, ar putea izbucni violențe. Cei din partea de jos a listei vor încerca să ajungă în față. Nu voi afişa listele decât imediat înainte de sosirea navelor. Galen îi privi curios pe Jedi. Dacă este ceva în neregulă, trebuie să-mi spui. Eu sunt responsabil de securitatea oraşului. Nu-mi doresc slujba, dar sunt singurul rămas care este calificat.

— Mă tem că avem motive să credem că jefuitorii au informații exacte despre evacuare, răspunse Ferus. Credem că plănuiesc să-i jefuiască pe cei care părăsesc planeta.

Galen îi privi cu asprime.

— Sunteți siguri de asta? La semnul aprobator din cap al lui Ferus, clătină din cap. Totuşi, cel puțin vor fi în viață.

— Dar când se vor întoarce, nu vor mai avea nimic, spuse Darra.

— Dacă ne vom mai putea întoarce. Galen îşi întoarse privirea. Am sentimentul că iubita noastră planetă este pierdută pentru totdeauna.

— Nu ai de unde să ştii asta, spuse Ferus. Toxina ar putea avea un timp de

înjumătățire.

— Nu avem timp să investigăm asta, răbufni Galen. Nu crezi că avem destule de făcut?

— Nu vă acuzăm, spuse Ferus politicos.

— Poate că nu. Dar îmi irosiți timpul. Eu încerc să salvez vieți aici.

Galen făcu semn cu mâna către ecranul de date.

— Trebuie să aflăm cine a transmis informația, zise Anakin pe un ton energic.

Se săturase să-l lase pe Ferus să pună toate întrebările. Nu ajungea nicăieri cu acel ton politicos.

— Oricine a fost, a vrut să încurajeze instabilitatea pe planetă. Eu nu numesc investigația asta *pierdere de timp*. Nu crezi?

— Hei, nu ai niciun motiv să îmi sari la gât, puştiule. Galen ridică amândouă mâinile, ca şi cum ar fi vrut să-l oprească pe Anakin. Uite, aş vrea să vă ajut. Dar chiar nu avem cum să ne dăm seama cine a transmis informația. Mulți dintre miniştri au plecat pe Coruscant. Unii s-au împrăştiat pe alte lumi pentru a aştepta fără griji catastrofa. Se încruntă la ei. Voi nu vă gândiți să plecați, acum că v-ați pierdut Maeştrii, nu?

— Nu i-am pierdut, răbufni Anakin.

Ferus îl întrerupse calm.

— Nu, nu plecăm. Trebuie să rămânem până la evacuare. Nu vă faceți griji. Şi apropo, am distrus mulți dintre droizii prototip pe care îi foloseau atacatorii.

— Chiar aşa? Galen păru impresionat. Poate că lucrurile se îmbunătățesc.

Dintr-o dată, comunicatorul reveni la viață. Pocni şi bâzâi, dar putură auzi o voce care îi cerea lui Galen să răspundă. Acesta îşi ajustă rapid scaunul pentru a se deplasa spre unitatea de comunicații.

— Aici Galen. Aici Galen. Mă auziți? Mă auziți?

— Navele... evacuare... oprirea motorului necesită reparații... Cuvintele ieşeau printre rafale de paraziți. Întârziere. Mă recepționați?

— Navele sunt întârziate? Cât timp? întrebă Galen disperat. Cât de mult?

Dar unitatea de comunicații se opri.

Galen se întoarse spre Padawani. Fața îi era palidă.

— Era linia de comunicații a navei Senatului. Chiar şi o scurtă întârziere va fi fatală. Vânturile se vor schimba în douăsprezece ore. Fără acele nave, suntem morți.

Capitolul 11

În *Sectorul de Izolare*, Maeştrii Jedi se întâlniră în faţa centrului medical pentru a discuta. Soara şi Ry-Gaul erau şi ei ezitanţi în legătură cu oferta lui Dol Heep.

— Planeta e extrem de vulnerabilă acum, zise Soara. Într-o zi, supravieţuitorii vor dori să se întoarcă, dacă vor putea. Ar trebui să se întoarcă în case şi la afaceri intacte.

— Va trebui să mai studiem problema, spuse Siri cu sobrietate.

Ry-Gaul aprobă din cap.

Chiar atunci, Curi ieşi în grabă din clădire.

— Am primit o comunicare de la navele de evacuare. Nu a fost foarte clară, dar ştiu un lucru – navele au fost întârziate. Cât timp, nu ştiu.

Jedii schimbară priviri între ei. Obi-Wan întinse mâna spre comunicatorul său şi încercă să-l contacteze pe Anakin. Nu avu succes. Îl prinse înapoi la centură cu o forţă inutilă.

Siri se uită la el, apoi se întoarse spre ceilalţi.

— Acum trebuie să luăm în serios oferta lui Dol Heep, spuse ea îngrijorată. Sunt multe vieţi în joc.

— Vânturile predominante se vor schimba în douăsprezece ore, spuse Obi-Wan. Va trebui să luăm o decizie foarte curând.

— Apropo, am întâlnit ceva interesant, spuse Soara. Am găsit pe cineva care nu a fost afectat de toxină.

Expresia îngrijorată a lui Curi se schimbă în curiozitate atentă.

— Ce vreţi să spuneţi?

— Un Radnoran pe nume Wilk s-a strecurat înapoi în *Sectorul de Izolare*, acum două zile, pentru a-şi vedea soţia. Nu avea costum de bio-izolare. Soţia lui a murit, dar el este complet sănătos.

— Nu are niciun simptom? întrebă Curi. Sunteţi sigură?

— L-am adus aici, spuse Soara. Tocmai voiam să te căutăm.

— Trebuie să-l studiem, spuse Curi, vocea ei crescând de emoţie. Ar putea avea un fel de imunitate naturală. Asta ne-ar putea ajuta. Se încruntă. Am doar câţiva cercetători aici. Abilităţile mele ştiinţifice sunt destul de ruginite, dar trebuie să investigăm problema asta.

— Nu avem prea mult timp, spuse Obi-Wan.

Pentru prima dată de când o cunoscuseră, Curi zâmbi.

— Atunci ar fi bine să mă apuc de treabă.

Se întoarse şi se repezi înapoi în clădire.

— Jedi! răsună brusc o voce din spatele lor. Mă bucur să vă găsesc aici.

Era Dol Heep. Jedi se înclinară politicoşi în faţa lui.

— Nu v-aţi întors să discutaţi cu noi, aşa cum aţi promis, spuse Dol Heep. Nu înţelegem această lipsă de curtoazie.

— Am fost ocupaţi cu bolnavii, spuse Siri.

— Ar trebui să fiţi ocupaţi lucrând pentru a-i scoate de pe planetă, spuse Dol Heep pe un ton mustrător. Planeta noastră a făcut o ofertă mare şi generoasă şi voi ne ignoraţi. Acum auzim că navele de evacuare au fost întârziate. Şi voi tot nu veniţi la noi? Pielea lui Dol Heep era pestriţă de furie. Meritäm noi un astfel de tratament? Dacă nu permiteţi flotei noastre să debarce, Senatul va fi înştiinţat despre asta!

— Tocmai veneam să vă vedem, spuse Obi-Wan pe un ton politicos, deşi era deranjat de impolitetea Ambasadorului. Acceptăm oferta dumneavoastră de ajutor.

Era o decizie pe care o luase cu reticenţă. Dar Siri avea dreptate. Erau vieţi în

joc. Jedii trebuiau doar să se asigure că Avonii nu plănuiau o preluare a faimoaselor laboratoare de cercetare Radnorane. Deşi nu ştia cum vor face asta. Navele Senatului ar fi putut fi amânate pentru mai multe zile. Era mai mult decât suficient timp pentru ca Avonii să atace laboratoarele.

— Acum mai merge, zicem noi, spuse Dol Heep, mulțumit. Vom da ordin ca navele feribot să aterizeze în ambele sectoare. Vom încărca cetățenii pe schifuri, din oraşe, apoi îi vom aduce la navele feribot, care îi vor transporta la navele de pe orbită. Apoi îi vom aduce pe Coruscant. Înțelegeți? Le dăm toate resursele noastre prietenilor noştri, Radnoranii.

Dol Heep se grăbi să plece, mantia lui de septsilk zvâcnind odată cu mersul său săltat.

— Sper să nu ajungem să regretăm, spuse Soara.

— Da, zise Obi-Wan. Dar este singura decizie de luat în aceste circumstanțe.

Siri îşi scoase comunicatorul de la centura utilitară. Introduse coordonatele pentru Ferus. Spre surprinderea tuturor, se auzi clar vocea lui Ferus.

— Da, Maestră.

— Ferus! Am primit vestea că navele de evacuare au fost întârziate...

— Ştim asta. Şi, Maestră...

— Un minut, Ferus, îl întrerupse Siri. Este important. Navele Avon vor fi aici în câteva ore. Vor transporta populația pe navele care orbitează în jurul planetei. Apoi vor fi duşi în siguranță. Nu este nevoie de panică. Ai recepționat?

— Da, Maestră. Dar ne temem că cineva a...

Paraziții invadară linia, iar legătura se întrerupse.

Maeştrii schimbară priviri neliniştite.

— Părea îngrijorat, spuse Obi-Wan.

— Da, fu de acord Siri, încet. Da.

— Ceva nu este în regulă în Tacto, murmură Soara. Pot să o simt. Dar nu am o senzație clară.

Maeştrii Jedi schimbară din nou priviri. Cu toții simțeau acelaşi lucru.

— Sunt de acord, spuse Siri. Nu putem decât să avem încredere că Padawanii noştri sunt capabili să se descurce.

Soara, de obicei calmă, părea nesigură.

— Asta este prima misiune a Darrei.

— Ferus are experiență în situații dificile, spuse Siri. Şi ceilalți îl admiră.

Nu şi Anakin, gândi Obi-Wan. Simțise antipatia lui Anakin față de Ferus. Asta nu-l îngrijorase. Anakin ar fi simțit în mod natural rivalități cu alți Padawani la vârsta lui. Pe măsură ce se va maturiza ca Jedi, le va depăşi. Odată, Obi-Wan simțise acelaşi lucru în legătură cu Siri. Acum îi prețuia prietenia.

Anakin era încă tânăr. Fără Obi-Wan care să-l ghideze, va permite ca voința sa puternică să se plieze pe nevoile grupului? Oare aversiunea sa față de Ferus se va transforma într-un conflict deschis? Îndoielile sâcâitoare nu îi dădeau pace.

— Sunt cu toții Padawani excelenți, fiecare în felul lui, zise Soara, încrezătoare. Împreună sunt şi mai puternici.

— Dar nu sunt Jedi, spuse Ry-Gaul cu blândețe. Nu încă.

Şi, cumva, aceste cuvinte blânde ale unui Jedi care vorbea rar, rezumară tot ceea ce simțeau cu toții. Şi tot ceea ce le provoca teamă.

Capitolul 12

Ferus avea dreptate.

Ferus avea întotdeauna dreptate. Mai puțin atunci când se înşela.

Anakin se grăbea pe străzile din Tacto împreună cu ceilalți. Vestea întârzierii navelor de evacuare se răspândise. Ofițerii de securitate ceruseră ajutor. Izbucnise o revoltă în ultimul magazin care mai vindea costume de bio-izolare. În timp ce alerga alături de ceilalți, mintea lui Anakin era ocupată să revadă scena cu Galen.

Interogatoriul prea respectuos al lui Ferus nu dusese nicăieri. De îndată ce Anakin începuse să facă ceva progrese, Ferus îl întrerupsese.

— Te-ai descurcat bine cu Galen, îi spuse Darra lui Ferus. Eu nu cred că m-aş fi putut abține.

— Nu ajută la nimic dacă îl enervăm, spuse Ferus. Încă este o sursă de informații pentru noi.

Anakin pufni pe nas.

— Ce mai sursă. Nu a spus nimic. Ne-a tratat ca pe nişte copii. Şi tu l-ai lăsat să scape cu asta.

Ferus se uită în jos şi îi aruncă o privire rece, în timp ce-şi păstra pasul uşor şi rapid. Anakin îşi dori să nu fi fost atât de înalt.

— Nici ție nu ți-a spus nimic.

— Era pe cale să o facă, ripostă Anakin.

— Deci poți vedea în viitor, zise Ferus. Hmmm. Asta e foarte neobişnuit pentru un Padawan.

Anakin se înroşi de furie în timp ce Darra chicotea.

— Atâta timp cât ne ținem săbiile în teacă, interveni brusc Tru iar cei trei Padawani se uitară la el, ne putem ocupa de revoltă în mod paşnic, explică el.

Acum puteau auzi vuietul mulțimii. Îşi accelerară ritmul şi alergară spre locul respectiv. Blasterele fuseseră scoase. Radnoranii zăceau sângerând pe străzi. Alții se împingeau să intre în magazin. Costumele de bio-izolare fuseseră făcute bucăți de către Radnoranii care se luptau pentru ele. Printr-un sistem de amplificare vocală, proprietarul magazinului încerca cu disperare să liniştească mulțimea.

— Nu mai sunt costume! striga el. Nu mai sunt costume! Mergeți acasă! Magazinul este gol!

— Trebuie să ajungem la amplificatorul de voce, spuse Anakin.

— Țineți-vă săbiile de lumină în teacă, îi avertiză Ferus. Ne putem descurca paşnic dacă ne păstrăm calmul.

Ferus dădea din nou ordine. Anakin se întoarse şi încercă să-şi croiască drum prin mulțime. Darra şi Tru i se alăturară lui Ferus pentru a întrerupe luptele şi a încerca să calmeze mulțimea. Era dificil să faci asta fără să răneşti pe cineva.

La început, Radnoranii deveniră furioşi pe Jedi. Padawanii trebuiră să se ferească de lovituri în timp ce încercau să calmeze spiritele.

Anakin se îndreptă spre proprietarul speriat.

— Trebuie să folosesc amplificatorul tău de voce, spuse el. Pot calma mulțimea.

Proprietarul îi înmână amplificatorul.

— Te rog, eşti invitatul meu.

Anakin vorbi clar în sistemul amplificatorului.

— Avonii au promis o flotă de nave pentru a-i transporta pe cetățeni în afara planetei. Acum ajung pe orbită. Este loc pentru toți. Toată lumea va fi evacuată înainte de schimbarea vânturilor.

Câțiva dintre Radnoranii mai apropiați de el auziră mesajul şi începură să

vorbească între ei. Anakin repetă mesajul. Mulțimea începu să se liniștească.

— Unde ne prezentăm la raport? Cum va fi gestionată situația? strigă cineva.

— Echipa de evacuare vă va anunța pe fiecare dintre voi unde şi când să vă prezentați, anunță Anakin. Dar asta înseamnă că trebuie să vă întoarceți la casele voastre.

Încet, mulțimea începu să se disperseze. Criza era evitată. Dar afacerea proprietarului fusese complet distrusă. Semnul ponosit pe care scria *Costume de bio-izolare cu 5.000 de karsemi* se legăna nebuneşte în vântul puternic.

— Aproape că e bine ce a pățit, dacă cere atât de mult, spuse Darra, în timp ce o ultimă rafală de vânt arunca semnul în stradă.

* * *

— Mi-aş dori să pot comunica cum trebuie cu Maeştrii noştri, spuse Tru. Ei ar şti când şi cum va sosi flota Avonilor. Trebuie să dăm populației mai multe detalii.

— Cred că ar trebui să ne uităm la sistemul de comunicații, spuse Anakin. S-ar putea să existe o modalitate de a-l repara sau cel puțin de a fabrica o unitate de comunicații improvizată care să aibă suficientă energie pentru a ajunge în celălalt sector.

Ferus clătină din cap.

— Nu vom putea repara sistemul planetar, spuse el. Perturbațiile atmosferice sunt prea mari.

— Nu ştim asta, argumentă Anakin. Merită să încercăm. Trebuie să ne coordonăm cu celălalt sector.

— Iar începem, spuse Darra, uitându-se de la Anakin la Ferus. Voi doi nu vă puneți niciodată de acord?

Anakin se uită la Tru. Avea nevoie de întăriri.

— Cred că ar trebui să încercăm, spuse Tru.

— De ce nu? fu Darra de acord. Oricum, suntem într-un impas.

Ferus aprobă din cap.

— În regulă. Dar în timp ce tu şi Tru rezolvați problema comunicațiilor, Darra şi cu mine ar trebui să investigăm droizii ăia prototip. Poate că dacă aflăm cum au fost furați, putem afla mai multe despre atacatori. Încă sunt îngrijorat despre cine s-ar putea afla în spatele lor.

Şi eu sunt, spuse Anakin în gând. *Cu toții suntem.*

Cele două echipe de Padawani se despărțiră. Anakin şi Tru porniră înapoi spre Centrul de Comandă de Urgență. Trebuiau să obțină permisiunea lui Galen pentru a accesa sursa centrală de energie.

— De ce nu? spuse Galen, fluturând o mână. Experții noştri tehnici nu îl pot repara. Încercați.

Anakin şi Tru intrară în centrul de comunicații.

— Mulțumesc că m-ai sprijinit, spuse Anakin. Ai observat cum Ferus a preluat controlul?

— Nu, spuse Tru. Am observat că a avut câteva idei bune. La fel şi tu.

— Ei bine, mie nu-mi place să fiu condus, murmură Anakin.

Tru îi aruncă o privire lungă.

— Ăsta nu este un joc de sabacc, Anakin. Nimeni nu ține scorul. Cu toții încercăm doar să facem ceea ce trebuie.

— Nu-mi place felul în care operează, asta-i tot, spuse Anakin.

Tru clătină din cap.

— Faci acelaşi lucru pe care îl face şi el, Anakin. Gândeşti înainte. Vii cu idei. Voi doi sunteți cei mai experimentați Padawani din misiune. Este firesc să fie aşa. Mie îmi place de Ferus. Şi ție ți-ar plăcea, dacă i-ai da o şansă. Nu degeaba are o mulțime de prieteni.

— Ferus nu are prieteni. Are adepți, spuse Anakin. Nu-i plăcea felul în care decurgea conversația, aşa că începu să studieze consola. Asta e destul de standard.

Tru se aplecă asupra unor holodosare la scară mare.

— Am găsit planul sistemului, spuse el. Ar trebui să putem localiza problema. Să o reparăm este o altă problemă.

— Lasă-mă să încerc mai întâi telemetrele, spuse Anakin.

Se aplecă asupra consolei tehnice, cu degetele zburând. Era norocos că excela la orele de tehnologie. Nu se mulțumise doar să învețe ceea ce voiau Maeştrii să învețe. Bântuise sălile tehnologice din Templu, dornic să afle cum funcționa totul.

Anakin încercă să trimită o serie de mesaje, apoi reveni la sistem, încercând să localizeze exact problema. Perplex, Anakin se încruntă.

— Ştiu, nici eu nu înțeleg, spuse Tru, sărind în mijlocul unei conversații pe care nu o aveau, aşa cum făcea de obicei. Nu are sens. Dacă toxina ar fi putut crea o perturbare în atmosferă, senzorii ar trebui să înregistreze activitatea.

— Totul se verifică pe planetă, spuse Anakin, apăsând alte câteva taste. Sistemul ar trebui să funcționeze.

— Numai că nu funcționează, spuse Tru. Trebuie să ai încredere în realitate în locul unui senzor. Indiferent cât de mult doare.

— Senzorii nu mint decât dacă sunt stricați, spuse Anakin. Iar ăştia nu sunt.

Dintr-o dată, îşi ridică privirea şi întâlni ochii argintii ai lui Tru.

— Nu, spuse Tru.

— Ba da, spuse Anakin. Ce altceva ar putea fi? Sistemul de comunicații nu este blocat de atmosfera planetei. Este bruiat din spațiu.

Tru fluieră în sinea lui.

— Ceea ce înseamnă că cineva, undeva, vrea să izoleze planeta. Şi asta nu poate însemna decât un singur lucru.

— Invazie, spuseră ei împreună.

Capitolul 13

Curi stătea în birou, cu o farfurie de mâncare neatinsă mutată de lângă ea şi un datapad în față. Îşi odihnea capul pe mână şi, în spatele măştii, avea ochii închişi.

Obi-Wan şi Siri se opriră. Nu voiau să o deranjeze, dacă în sfârşit se odihnea.

Fără să deschidă ochii, Curi vorbi.

— Nu o putem găsi. S-ar putea să nu aflăm niciodată ce îl face pe Wilk imun la toxină. Am verificat totul.

— Îmi pare rău, spuse Siri.

Curi deschise ochii. Începu să se scarpine în cap, apoi îşi aminti că era în costumul de bio-izolare. Făcu o grimasă.

— Mai e ceva. Am folosit instalațiile laboratorului nostru pentru a face testele. În timp ce aşteptam rezultatele, am căutat totul despre toxină. Făcusem deja asta când s-a întâmplat prima dată, dar lucrurile se mişcau atât de repede... că nu am avut timp să mă uit mai atentă. Există lacune în cercetare.

— Ce vrei să spui? întrebî Obi-Wan. Lacune în modul în care a fost efectuată?

— Nu, spuse Curi. Lacune în înregistrări. Lipsesc dosare.

— Deci e posibil ca..., începu Siri.

— Ca accidentul să nu fi fost un accident, încheie Curi.

Părăsind-o pe Curi, care urma să se întoarcă în laboratorul ei pentru a investiga mai departe, Obi-Wan se uită la Siri.

— Navele feribot ar fi trebuit să aterizeze până acum.

Ea aprobă din cap.

— Să mergem.

Flota Avonilor aterizase la periferia *Sectorului de Izolare*. Obi-Wan şi Siri luară speederul lui Curi, pe care aceasta îl pusese la dispoziția lor. Opriră vehiculul la câteva sute de metri de navele feribot, ascunzându-l în spatele unei stânci.

Vântul era puternic aici, împingând praful în hainele lor. Costumele de bio-izolare le protejau ochii şi pielea de rafalele usturătoare.

Navele negre strălucitoare aterizaseră în formație. Câțiva muncitori Avoni îmbrăcați în costume de bio-izolare descărcau schifurile prin rampa de încărcare a mărfii.

— Fără îndoială că vor folosi schifurile pentru a-i transporta pe Radnoranii din Aubendo la flotă, murmură Obi-Wan.

— Trebuie să mai fie o navă de cealaltă parte a porții energetice pentru Tacto.

— Atunci de ce le descarcă acum? întrebă Siri. Şi de ce sunt pline cu lăzi din durotel?

— Bună întrebare, spuse Obi-Wan. Hai să ne apropiem.

Se mutară de la o stâncă la alta, încercând să se apropie suficient de mult pentru a vedea ce se afla în interiorul schifurilor. În timp ce stăteau în umbra unei aripi de navă, rampa pentru pasageri coborî brusc şi apăru un ofițer Avon.

— Raport de progres! strigă el către muncitori.

Un muncitor se apropie rapid de el cu un datapad. Obi-Wan îi aruncă o privire lui Siri şi, după o comunicare fără cuvinte, se grăbiră amândoi să urce pe rampă.

Holul navei era pustiu. Merseră rapid prin el. Acum se aflau în cala de marfă a navei. Nu era nicio navă terestră aici. Nici gărzi sau ofițeri.

Obi-Wan accesă o uşă, rămânând ascunşi în timp ce aceasta se deschidea. Aruncă rapid o privire prin uşă şi se trezi privind în interiorul unei magazii mari de marfă. Era plină cu droizi de luptă care îi erau sinistru de familiari.

— Ăştia sunt droizi prototip la fel ca cei cu care am luptat în *Sectorul Liber*, spuse Siri. Cum au făcut Avonii rost de ei?

Intrară pe uşă. În clipă acea, o lumină de detector se aprinse în roşu.

— Greşeală, murmură Obi-Wan. Cred că tocmai am declanşat un senzor silențios.

Dintr-o dată, sună o alarmă.

— Intrus, anunță o voce plăcută. Intrus.

— Nu chiar atât de silențioasă, spuse Siri sumbră. Să plecăm de aici cât mai putem.

Dar chiar în timp ce se întorceau, prima linie de droizi de atac prinse viață. În spatele lor, următoarea linie se întoarse pe poziție. Şi focurile de blastere izbucniră în jurul Jedilor.

Capitolul 14

Obi-Wan şi Siri ştiau că nu puteau lupta cu atâția droizi. Şi în orice moment, puteau apărea soldații Avoni. Focuri de blaster continuau să răsune în jurul lor. În spatele lor, uşa începu să alunece. Obi-Wan şi Siri deviară focurile de armă în timp ce se mişcau înapoi. Frecvența focului era uimitoare. Aerul se umplu de fum. În costumele de bio-izolare, Jedi nu se puteau mişca cu grația lor obişnuită. Obi-Wan simțit focul blasterelor inconfortabil de aproape de umărul său.

— Obi-Wan! strigă Siri.

Uşile se închideau, iar ei erau prea departe pentru a reuşi să scape.

Obi-Wan făcu un pas înainte şi, cu o mişcare lină, tăie un droid în două. Luă trunchiul retezat şi îl aruncă înapoi exact la timp pentru a ateriza între uşa care se închidea şi perete. Cu un zgomot strident, uşa se închise peste droid. Metalul începu să se comprime cu un geamăt teribil, în timp ce uşa încerca să se închidă.

Spațiul era suficient de larg pentru ca Siri să încapă prin el. Chiar şi în timp ce se strecura pe lângă ea, uşa tot se închidea. Sabia de lumină a lui Obi-Wan dansa ca o lamă de lumină care devia focurile de blaster ale droizilor. Se strecură prin deschidere după Siri. Un droid prototip încercă să-l urmeze şi se izbi de uşă. Obi-Wan se prăbuşi în hol, în timp ce un alt droid trăgea printre deschizătură. Focurile de blaster trecură pe lângă urechile lui. Droidul încercă să-şi croiască drum printre rămăşițele primului droid şi uşa care se închidea.

Obi-Wan şi Siri nu ezitară. În timp ce mai mulți droizi se izbeau de uşa pe jumătate închisă, fugiră spre rampă.

Ofițerul Avon încă era ocupat cu muncitorii. Probabil că primise o comunicare de la bordul navei prin căşti, căci se întorsese şi scruta zona.

— Intruşi! le spuse el muncitorilor. Lăsați schifurile. Asigurați navele feribot! Închideți toate magaziile de marfă!

Muncitorii începură să se mişte. În costumele lor de bio-izolare, Obi-Wan şi Siri reuşiră să se amestece printre ei. Îşi croiră drum de-a lungul şirului de nave, părând ocupați. Apoi se ascunseră în spatele stâncilor şi se întoarseră la speederul lor.

Săriră înăuntru şi decolară.

— Cel puțin nu am fost văzuți, spuse Obi-Wan. Avonii nu vor şti că le-am aflat planurile.

— Vor şti că a fost cineva la bord când vor găsi mai mulți droizi zdrobiți şi o uşă accesată, spuse Siri în timp ce pilota speederul.

— Ar putea crede că a fost o defecțiune a droidului, spuse Obi-Wan. Cel puțin pentru o vreme.

— Ei bine, asta îmi aminteşte de ceva. Cu ce avem de-a face aici? întrebă Siri. Dacă toate calele de marfă sunt pline cu droizi de luptă, avem probleme. Ceea ce nu înțeleg este cum vor duce droizii la Aubendo. Se pare că folosesc skiffurile pentru marfă.

— Nu ştiu. Dar nu am nicio îndoială că Avonii plănuiesc o invazie, spuse Obi-Wan. Asta e clar. Iar noi avem o problemă mai gravă.

Siri aprobă din cap, iar ochii ei albaştri şi limpezi se întunecară brusc.

— S-ar putea să fim nevoiți să-i lăsăm.

Îi găsiră pe Ry-Gaul şi pe Soara împreună cu Curi. Ry-Gaul şi Soara studiau nişte rezultate de pe datapadul ei. Toată lumea părea gravă.

— Veşti proaste? întrebă Siri.

— Nu, de fapt sunt veşti bune, spuse Curi. Sunt doar veşti nedumeritoare. Am

descoperit de ce este Wilk imun la toxină. El nu a fost expus deloc.

— Ce vrei să spui? întrebă Obi-Wan. S-a furişat înapoi în *Sectorul de Izolare*.

— Exact. Şi nu a fost infectat, spuse Curi. Când niciunul dintre testele de imunitate nu s-a verificat, m-am întors şi am verificat cercetările. Am făcut mai multe teste. Toxina are un timp de înjumătățire scurt. Otrava este deja benignă. Nu mai amenință deloc *Sectorul Liber*.

— Eşti absolut sigură de asta? întrebă Siri.

Drept răspuns, Curi îşi scoase încet masca. Apoi ieşi din costumul de izolare.

— Sunt dispusă să testez teoria, spuse ea. Vă sugerez să vă păstrați costumele pe voi, deocamdată. Dacă mă înşel, ar trebui să fiți aici pentru a conduce lucrurile.

Obi-Wan admiră curajul lui Curi.

— Dacă ai dreptate, asta e o veste bună, spuse Obi-Wan. Bănuim că Avonii încearcă să preia controlul planetei voastre.

— Aşteaptă o secundă, spuse Siri. Ei trebuie să ştie că toxina este inofensivă. Asta e cheia preluării lor. Îi fac pe toți să plece de pe planetă şi apoi se instalează.

— Dar Avonii purtau costume de bio-izolare, spuse Obi-Wan.

Siri ridică din umeri.

— În caz că ar fi trecut cineva pe acolo – aşa cum am făcut noi.

— Poate că asta explică lipsa dosarelor de cercetare, spuse Soara. Ar fi putut cineva să treacă de sistemul vostru de securitate, Curi?

Curi nu spuse nimic pentru o clipă.

— Curi, nu avem timp pentru ezitări, o îndemnă Soara fără menajamente.

— Nu, securitatea noastră este de primă clasă, spuse Curi, ezitantă.

— Deci ar trebui să fie o treabă din interior, spuse Obi-Wan.

Curi îşi muşcă buza.

— Vreau să spun că nu este aşa. Dar este ceva ce nu v-am spus despre Dol Heep. Am avut relații directe cu el. Cumva, a aflat că lucrăm la dezvoltarea unei noi arme cu acea toxină. Avonii au vrut drepturi exclusive asupra ei. Erau dispuşi să plătească o avere. Eu m-am opus... V-am spus ce părere am despre Avoni. Ca să nu mai spun că nu eram nici măcar aproape de finalizarea cercetărilor. Dar Galen a vrut să facă afacerea. A subliniat că o vom vindem oricui din galaxie care plăteşte prețul. De ce să ne oprim acum? Avea dreptate. Nu-i plăcea că am ajuns să cred că trebuie să facem afaceri într-un mod diferit. Ne-am certat teribil. În cele din urmă, am căzut de acord că relația noastră ca frate şi soră era mai importantă decât afacerile. Aşa că Galen a fost de acord cu punctul meu de vedere. Nu avea de ales, de fapt. Nu ar fi fost capabil să conducă laboratorul. Este doar un cercetător ştiințific. Dol Heep a fost furios pe refuzul nostru de a face afaceri cu planeta lui. Când toxina a fost eliberată, am presupus că a fost un accident.

— Şi acum? întrebă Soara când Curi tăcu.

— Acum mă-ntreb de ce Galen nu a ştiut că toxina are un timp de înjumătățire scurt, izbucni Curi. El a fost cel care a dezvoltat-o. Cum a putut să facă această greşeală? Cum a putut să nu ştie?

— Cred că ştii răspunsul la întrebare, zise Obi-Wan. Ştia detaliul acesta.

Capitolul 15

Când Ferus şi Darra ajunseră la centrul de comunicații, fură şocați de vestea că sistemul de comunicații era bruiat din spațiu. Darra se prinse de capătul împletiturii ei de Padawan de culoarea nisipului şi o răsuci nervoasă.

— Crezi că e vorba de Avoni?

Anakin şi Ferus aprobară în acelaşi timp.

— Cu siguranță aşa pare, spuse Ferus. Se uită la consola de comunicații, apoi la Anakin şi Tru. Ați făcut o treabă bună. Eu n-aş fi putut niciodată să înțeleg sistemul ăsta.

— Este un plan perfect, spuse Tru. Evacuezi toată lumea de pe planetă. Toți pleacă de bunăvoie. Apoi, ocupi.

Darra îşi dădu seama că-şi răsucea împletitura şi făcu o față dezgustată, apoi şi-o aruncă peste umăr.

— Asta da preluare uşoară.

— Întrebarea este: îi mai mutăm pe Radnorani pe navele Avon? întrebă Anakin. Trebuie să-i spunem lui Galen vestea asta. Poate că există o modalitate de a amâna procesul până când vom obține mai multe informații.

— Nu vă grăbiți, spuse Darra. Ferus şi cu mine am descoperit ceva. Fabrica aia care a făcut droizii prototip aparține tot lui Galen şi surorii sale Curi.

— Nu e o coincidență prea mare faptul că au existat breşe de securitate la ambele fabrici? întrebă Ferus.

Îşi legănă un picior puternic peste un scaun şi se aşeză călare pe el. Gânditor, Tru se lăsă pe spate în scaunul său. Îşi înfăşură de câteva ori ambele picioare ca de cauciuc unul în jurul celuilalt, apoi îşi încrucişă gleznele.

— Deci Galen ar putea fi implicat în furtul droizilor, spuse el. Sau chiar şi în accidentul industrial inițial.

— Sau Curi, spuse Darra. Sau amândoi. Sau niciunul dintre ei. Ar putea fi un angajat de-al lor. Sau un fost angajat. Cu alte cuvinte, ar putea fi oricine de pe planetă. Iar noi trebuie să-i găsim în mai puțin de o oră! Nu e o problemă prea mare pentru o primă misiune.

Îşi întinse din nou mâna după împletitură.

Ferus se aplecă şi îşi strecură mâna în buzunarul lui Tru, apoi îi aruncă Darrei o bomboană.

— Fără stres, Darra.

— Avem posibile fire, dar nu avem modele, spuse Anakin. Maeştrii noştri ar putea fi în pericol. Ei nu ştiu despre legătura dintre Curi şi droizii prototip. Ar putea fi periculoasă. Trebuie să mergem în *Sectorul de Izolare* şi să-i avertizăm.

— Aşteaptă, spuse Ferus. Sprâncenele lui întunecate se coborâră. În primul rând, ni s-a ordonat să rămânem aici, indiferent de situație. Am fost învățați să ne ascultăm Maeştrii – este o parte importantă a Ordinului Jedi.

— Dar lucrurile s-au schimbat, argumentă Anakin.

— Şi în al doilea rând, nu avem costume de bio-izolare şi pentru noi, adăugă Ferus.

Anakin îşi ridică bărbia.

— Nu mi-e teamă. Dacă Maestrul meu este în pericol, mă voi duce. Tu poți să rămâi aici şi să fii în siguranță.

Pentru prima dată, Anakin îl văzu pe Ferus roşind de furie.

— Ăsta nu este un concurs de curaj, Anakin. Gândeşte ca un Jedi.

— Nu-mi da ordine! ripostă Anakin cu ardoare.

— Prima noastră datorie este față de cetățenii de pe Radnor! răbufni Ferus.

Darra se interpuse între ei.

— Bine, capete de ferocretă, haideți să ne calmăm. Ar trebui să lucrăm împreună, vă amintiți? Timpul se scurge pentru cetățenii acestei planete. Haideți să ne concentrăm asupra acestui lucru.

— El este de vină! exclamară Anakin şi Ferus împreună.

Buzele Darrei se strâmbară.

— Ah. În sfârşit, sunteți de acord cu ceva.

— Anakin are dreptate. Maeştrii noştri ar putea fi în pericol, spuse Tru.

Anakin începu să vorbească, dar Tru ridică o mână.

— Ferus are şi el dreptate. Trebuie să gândim ca nişte Jedi. Şi asta înseamnă că trebuie să avem încredere în Maeştrii noştri. Nu putem presupune că ei nu au descoperit aceleaşi informații ca şi noi. Trebuie să ne continuăm misiunea. Dacă va trebui să trecem în *Sectorul de Izolare*, o vom face. Dar încă nu este cazul.

— Ce sugerezi? întrebă Darra.

— Dacă Radnoranii rămân pe planetă, vor muri, spuse Tru. Prin urmare, trebuie să le permitem Avonilor să îi transporte în afara planetei. Dar trebuie să le zădărnicim cumva invazia.

— Patru Padawani să zădărnicească invazia unei întregi planete? întrebă Darra. Aruncă o privire la Ferus. Dacă-mi spui să nu mă stresez, te muşc.

— Bine, ai voie să te stresezi puțin, spuse Ferus cu un zâmbet îngrijorat.

Puteau să vadă prin ferestrele centrului de comunicații, că populația *Sectorului Liber* începea să se prezinte la punctele de evacuare. Până acum, lucrurile decurgeau fără probleme. Dar, pe măsură ce timpul se scurgea, situația se putea schimba.

— Primul nostru pas este să urmărim şi să ne asigurăm că evacuarea are loc în mod paşnic, spuse Ferus. Trebuie să monitorizăm cele două puncte de control. Galen ne-a dat locațiile. Să mergem.

Anakin merse cu ceilalți. Încă o dată, Padawanii se împărțiră în echipe pentru a acoperi cele două puncte de evacuare. El se îndreptă spre locul desemnat împreună cu Tru. Până acum, treburile se desfăşurau fără prea multe incidente. Numele erau bifate pe datapaduri. Schifurile de pe nava feribot nu ajunseseră încă. El şi Tru nu puteau face mare lucru, iar Anakin încă nu era mulțumit de decizia lor.

— Trebuie să aflăm ce se întâmplă cu adevărat, îi spuse Anakin neliniştit lui Tru. Maeştrii noştri ar putea fi în pericol.

— Nu mi se pare că este în caracterul lor să renunțe, pur şi simplu, spuse Tru.

— Maeştrii noştri?

— Jefuitorii, medită Tru. Gândeşte-te la toate bunurile din acel depozit. S-au chinuit mult să le fure. Îți aminteşti de Manikoni? Niciunui hoț nu-i place să-şi lase prada în urmă.

— De ce îți faci griji în legătură cu jefuitorii? întrebă Anakin. Ei sunt cea mai mică dintre problemele noastre.

— Poate că fac parte din problema noastră, doar că noi nu ştim asta, spuse Tru. Au avut acces la fişierele de evacuare. Au reuşit să treacă de măsurile de securitate şi să fure mai mulți droizi de luptă. Ştim că sunt conectați cumva la efortul de evacuare. Ce se întâmplă dacă...

— Sunt în legătură cu Avonii? întrebă Anakin.

Tru ridică din umeri.

— Poate că da. Merită să verificăm. Având în vedere lăcomia jefuitorilor şi dorința lor de a profita de pe urma concetățenilor lor devastați, cu greu ar părăsi planeta fără toate lucrurile pe care le-au furat.

— Ai dreptate, spuse Anakin cu entuziasm. S-ar putea să se întoarcă la depozit. Se uită la Tru. Lui Ferus nu-i va plăcea asta.

— După cum tot subliniezi, Ferus nu este conducătorul nostru, spuse Tru. Aşa că, hai să mergem.

Anakin simți un val de emoție în timp ce el şi Tru se grăbeau pe străzi spre depozit. Acum începea să-i placă.

Jedii nu stăteau şi nu aşteptau pasivi ca evenimentele să se desfăşoare. Ei făceau ca lucrurile să se întâmple. Tru înțelesese asta.

Populația din Tacto începu să se reverse, cărând pachete cu lucruri. Majoritatea aveau blasterele legate la brâu. Tensiunea era mare. Toată lumea era hotărâtă să se apere pe sine şi propria familie. Nimeni nu părea să ajute pe nimeni altcineva. Fiecare Radnoran era concentrat pe locul său pe nava de evacuare şi să ajungă acolo cât mai repede posibil.

Anakin nu era sigur cât de mult vor fi dispuşi el şi Tru să aştepte la depozit. Chiar nu ar fi trebuit să-şi părăsească posturile. Forța era întunecată pe această planetă. Violența putea izbucni în orice moment.

Dar au fost norocoşi. Când s-au strecurat în interiorul depozitului, l-au găsit pe unul dintre jefuitori deja acolo. Încărca o sanie antigrav cu bunuri furate, cât de repede putea. Din cauza grabei, stivuia mărfurile cu stângăcie. Câteva containere din duroțel căzură din sanie, împrăştiindu-şi conținutul.

— Ai nevoie de ajutor? întrebă Anakin în mod impulsiv.

El şi Tru îşi activară săbiile de lumină şi rămaseră în fața jefuitorului. Ştiau că nu vor fi nevoiți să le folosească. Radnoranul era mic şi slab. Se uită de la Anakin la Tru şi înapoi. Apoi încercă să zâmbească.

— Salutări. Numele meu este Ruuin. Prietenul meu mi-a spus că şi-a lăsat câteva lucruri în acest depozit. Mi-a dat o cheie, aşa că…

— Las-o baltă. Anakin îşi dezactivă sabia de lumină. Timpul a expirat. Începe evacuarea. Poți urca la bordul unei nave…

— Sau te putem băga într-o celulă de detenție, spuse Tru.

— Şi lucrurile sunt atât de confuze pe aici, încât s-ar putea să uităm să te scoatem înainte ca vânturile să se schimbe, spuse Anakin.

Ochii lui Ruuin săriră nervoşi.

— Haideți. Nu ați face aşa ceva. Sunteți Jedi.

— Teoretic, nu suntem, spuse Anakin. Ne antrenăm ca să devenim Jedi.

— Este o diferență destul de mare, de fapt, spuse Tru, ridicând din umeri. Noi doar învățăm regulile.

— Deci, lasă-mă să mă gândesc. Este împotriva regulilor Jedi să lăsăm un suspect încarcerat când ştim că o toxină mortală este în aer? Anakin se încruntă, prefăcându-se că meditează. Ai vreo idee, Tru?

— Cred că am chiulit de la acel curs, spuse Tru.

— Băieți înțelepți. Întotdeauna mă întâlnesc cu băieți înțelepți, spuse Ruuin în sinea lui. În regulă, în regulă. Ce vreți să ştiți?

— Pentru cine lucrezi? întrebă Anakin.

— De unde să ştiu? Un tip, spuse Radnoranul. Îşi ridică rapid mâinile în semn de protest, în timp ce atât Anakin cât şi Tru făceau un pas spre el. Spun adevărul. Am fost plătit cu salariu şi o parte din pradă. Numele tipului este Nonce, dacă asta vă ajută. Dacă ați fi fost de la poliția de securitate, l-ați fi cunoscut. A fost în detenție aproape toată viața lui. Dar cineva l-a angajat. Nu ştiu cine. Acum pot să plec?

— Cum ai accesat planurile de evacuare? întrebă Anakin.

— Nu am accesat eu. Nonce a făcut-o. Şi nu ştiu cum le-a obținut. Acum pot să plec?

— Dacă rămâneai destul de mult timp prin preajmă ca să jefuieşti toate acele case şi afaceri, cum puteai fi sigur că vei avea un loc pentru evacuare? întrebă Tru.

Apăru o schimbare subtilă în privirea lui Ruuin, care îşi întoarse privirea. Apoi, ceva se schimbă. Anakin ştia că era pe cale să mintă.

— Am fi terminat la timp.

— Nu, nu ați fi făcut-o, spuse Anakin. Şi nu te-ai fi pus în pericol pe tine şi noile tale bogății riscând. Deci, care era planul? Cum aveați de gând să plecați de pe

planetă?

— În acelaşi mod în care o fac toți ceilalți, spuse Ruuin. Cu navele feribot. Pot să plec acum?

Anakin nu ştia ce să facă. Era evident că Ruuin nu avea de gând să le spună adevărul. Îi era mai frică de altcineva decât de Padawani.

Dintr-o dată, Tru se întinse şi îi smulse lui Ruuin datapadul de la centură.

— Poate că asta ne va spune ceva.

— Hei! Hei! E proprietatea mea!

Anakin aruncă o privire la prada furată din jurul lor.

— Chiar crezi că eşti în poziția de a te plânge?

Tru era ocupat să apese pe taste.

— Uite, îi spuse lui Anakin, înclinând datapadul spre el. Vezi coordonatele astea? Trebuie să fie un loc de aterizare. Şi nu se potriveşte cu cele pe care le ştim noi pentru navele feribot.

— Aveți un plan de scăpare, îi zise Anakin lui Ruuin. Lasă-mă să-ți spun ceva. Nu veți reuşi. Nu veți reuşi deloc să ajungeți pe vreo navă. Şi lasă-mă să-ți mai spun ceva. Făcu un pas mai aproape de Ruuin. Ai mult mai multe motive să te temi de Jedi decât de oricine altcineva. Chiar şi de Avoni.

— Avoni? Ruuin pleoscăi nervos. Nu i-am menționat niciodată pe Avoni. Uite, trebuie să mă lăsați să plec, bine? Nu înțelegeți ce pedeapsă mă aşteaptă. Aş putea fi întemnițat pentru trădare.

Se opri brusc.

— Trădare, spuse Anakin încet. Asta înseamnă că este implicat un alt guvern planetar.

— Cum ar fi Avonii, spuse Tru.

Ruuin îşi şterse fruntea transpirată.

— În regulă. Da, e vorba de Avoni. Coordonatele sunt pentru o altă navă Avon. Îi transportă pe jefuitori în afara planetei. Nu vor să fim prinşi aici. Trebuie să plecăm înainte de sosirea navelor Senatului. Ne-au promis că, indiferent ce se întâmplă, vom scăpa. Ne-au sprijinit jafurile. Au vrut să se răspândească cât mai multă dezordine şi panică. Cu toții ar trebui să primim case şi bani odată ce ajungem pe Avon.

— Nu te-ai întrebat de ce fac Avonii toate astea? întrebă Tru, dezgustat. Aveai de gând să le permiți să îți invadeze planeta?

— Eu nu pun întrebări, spuse Ruuin. Sunt hoț, nu filozof.

— Panica ar fi distras şi mai mult atenția populației, îi murmură Tru lui Anakin. Nu ar avea timp să-şi dea seama ce plănuiesc Avonii.

Anakin aprobă din cap, apoi se întoarse spre Ruuin.

— Cine a fost contactul lui Nonce? Cum ați făcut rost de droizii ăia prototip? Cine este contactul cu Avonii? răbufni el.

— Nu ştiu nimic, spuse Ruuin disperat. Sunt doar un hoț. Sunt un nimeni. Nu mai este nimeni cu care să vorbeşti. Acum pot să plec?

Capitolul 16

Testul curajos al lui Curi de a-şi scoate costumul de bio-izolare confirmă destul de repede că nu mai exista niciun pericol din cauza toxinei. Testele suplimentare o dovediră, de asemenea.

Toți Jedii îşi scoaseră costumele. Fu o uşurare pentru Obi-Wan să respire din nou aer normal. Fără costumul constrângător, Jedii ar fi putut lupta mai eficient, dacă ar fi fost nevoie.

— Trebuie să ne întoarcem imediat în *Sectorul Liber*, spuse Obi-Wan. Dacă putem opri evacuarea, putem opri preluarea planificată de către Avoni. Se aşteaptă la o planetă nepopulată.

— Ştiți ce înseamnă asta în legătură cu sistemele de comunicații, nu? spuse Soara. Avonii sunt cei care bruiază planeta. Este singura explicație.

Ceilalți Jedi aprobară din cap. Cu toții ajunseseră la aceeaşi concluzie.

Nu mai era nimic de făcut în *Sectorul de Izolare*. Curi le găsi două speedere funcționale. Se împărțiră în echipe şi porniră prin oraşul gol, îndreptându-se spre periferie şi pe cea mai rapidă rută spre *Sectorul Liber*.

În ciuda pericolului invaziei care se apropia, Obi-Wan se simți uşurat că, în sfârşit, avea să-l revadă pe Anakin. Era nerăbdător să vadă cum se descurcase Padawanul său.

— Pari uşurat, spuse Siri, aruncându-i o privire rapidă în timp ce pilota speederul. Şi eu sunt.

— Nu păreai foarte îngrijorată.

— Când am părut eu vreodată îngrijorată? spuse Siri cu un râset scurt. Doar că ascund lucrurile mai bine decât tine, asta-i tot. Uneori mă întreb dacă te aştepți ca eu să am vreun sentiment, Obi-Wan.

Era adevărat. Obi-Wan nu încercase prea des să vadă pe sub încrederea rece a lui Siri. Ar fi trebuit să ştie mai bine.

Când ajunseră la câmpia vastă din afara oraşului, Siri mări viteza.

— Lucrurile păreau întotdeauna uşoare pentru Ferus la Templu, remarcă ea. Darurile îl ajutau să navigheze prin cursuri. Firea lui bună i-a câştigat mulți prieteni. Dar tu şi cu mine ştim că galaxia ne învață lecții mult mai grele.

— Da, spuse Obi-Wan. Ştim că este adevărat.

— Aşa că şi eu îmi fac griji pentru ziua în care Ferus va descoperi asta, spuse Siri. Şi eşecul face parte din a fi Jedi. Cel care nu trebuie să muncească din greu pentru darurile sale va eşua într-o zi, aşa cum facem cu toții. Se va strădui din răsputeri, va sacrifica tot ce are de dat şi totuşi nu va învinge. Bănuiesc că eşecul său va fi mai dur decât trebuie să fie. Aştept acea zi şi îmi fac griji.

Obi-Wan se temea de acelaşi lucru pentru Anakin. Siri pusese în cuvinte o anumită teamă pe care o purta în suflet. Şi se felicită pentru că îşi depăşise vechea rivalitate cu Siri! Obi-Wan clătină din cap, zâmbind. Evident că rămăseseră urme ale acelei rivalități. Altfel, i-ar fi făcut confidențe.

— Ce este? întrebă Siri, prinzându-i zâmbetul.

— Aminteşte-mi să nu te mai subestimez, spuse el.

Ea zâmbi.

— Oricând, cu plăcere.

— Şi îți mulțumesc.

Siri îşi îndreptă atenția către comenzi. Ea nu dădea niciodată atenție la mulțumiri sau complimentele. Dar Obi-Wan ştia că acel moment adăugase un plus la prietenia lor.

Văzu o pată la orizont, iar atenția i se ascuți. Un val în Forță îi spuse lui Obi-Wan că pata nu era una dintre păsările *uizani* native de pe Radnor.

— La dreapta noastră, îi spuse lui Siri peste zgomotul speederului.

Ea aprobă din cap. Obi-Wan îl contactă pe Ry-Gaul pe comunicatorul său şi îl alertă în legătură cu pata respectivă, care acum creştea într-o formă neagră.

— Cu siguranță este un fel de mijloc de transport, spuse Siri.

Prezența întunecată în Forță creştea. Wan o simțea ca un val pe pielea lui.

— Ciudat, spuse el. Arată ca o versiune mai mică a unui MTT[4].

Era familiarizat cu navele de transport de trupe din relațiile sale cu Federația Comerțului. Droizii de luptă puteau fi comprimați şi încărcați în navă fără a se irosi spațiu.

— Un MTT? Cred că s-ar putea să ai dreptate. Ei bine, acum avem răspunsul la întrebarea mea, a spus Siri cu tristețe. Ştim cum transportă droizii de luptă. MTT-ul trebuie să fi fost în cala de marfă a uneia dintre navele feribot.

— De aceea a ordonat ofițerul Avon închiderea calelor de marfă, ghici Obi-Wan.

— Ar fi bine să părăsim aceste coordonate. Siri întoarse cu îndemânare speederul spre dreapta. În spatele ei, Ry-Gaul făcu aceeaşi întoarcere. Cred că îmi amintesc de nişte canioane terestre la sud de noi. Poți să le găseşti?

Obi-Wan introduse coordonatele lor pe computerul de bord.

— Ai dreptate. Suntem la doar câțiva kilometri distanță. Ne putem ascunde acolo şi să vedem ce se întâmplă. Înainte să oprim evacuarea, ar trebui să aflăm exact cu ce ne confruntăm. Nu ar trebui să dureze mult.

Introduse noile coordonate, apoi îi contactă rapid pe Ry-Gaul şi Soara pentru a le comunica noul plan. Siri împinse motoarele mai repede. Erau aproape de sol şi suficient de mici pentru a nu fi detectați.

Presupuseră că transportorul se îndrepta spre oraşul Aubendo.

— Nava se întoarce, spuse brusc Obi-Wan.

— Ciudat, murmură Siri. Aruncă o privire peste umăr, apoi împinse motoarele mai tare. Poți să o localizezi?

Obi-Wan îndreptă un urmăritor macrolaser spre navă. În câteva secunde, computerul speederului cartografie destinația probabilă a navei. Coordonatele se potriveau cu direcția spre care se îndreptau ei.

— Ori ne urmăreşte, ori se îndreaptă spre aceeaşi zonă a canionului, îi spuse Obi-Wan lui Siri. Să încercăm un experiment.

Introduse repede noile coordonate în computerul de bord, iar Siri schimbă direcția. După câteva momente, nava schimbă şi ea direcția.

— Ne urmăreşte, spuse Siri. De ce? Ce ar putea face un MTT cu două nave mici de transport aerian?

— Doar dacă nu ştiu că sunt şi Jedi la bord, spuse Obi-Wan.

Siri îi aruncă o privire rapidă, vântul biciuindu-i părul pe obraz.

— Curi?

— Poate. Sau am fi putut fi supravegheați. Singura noastră speranță este să ne pierdem în canioanele acelea. Navele alea sunt prea mari pentru a manevra aşa cum o putem face noi.

— Va trebui să ajungem mai întâi la canioane, murmură Siri.

Motoarele erau la maxim, dar MTT-ul câştiga viteză.

Obi-Wan răspunse la comunicatorul său şi auzi tonul tăios al Soarei.

— Trebuie să ştie că suntem Jedi.

— Da. Îi putem pierde în canioane.

— Să sperăm că da. Aceste MTT-uri pot transporta un pluton întreg de droizi.

---

[4] Multi-Troop Transport (MTT) – vehicul de transport, repulsorlift, puternic blindat, fabricat de Baktoid Armor Workshop şi folosit atât de Federația Comerțului în timpul invaziei Naboo, cât şi mai târziu de Confederația Sistemelor Independente pentru a transporta droizi de luptă din seria B1 înainte şi în timpul Războaielor Clonelor.

Obi-Wan întrerupse comunicarea. Nava se apropia de ei. Nu era îngrijorat. Canioanele erau la doar câțiva kilometri distanță. Ar trebui să reușească. Avea încredere deplină în abilitățile de pilot ale lui Siri. Transportorul voluminos nu avea să fie capabil să-i urmărească.

Nu trebuia să fie îngrijorat... *Atunci de ce sunt îngrijorat?* se întrebă Obi-Wan, clătinând din cap în fața erorii sale de logică.

— E ceva în neregulă, spuse el.

— Iar o faci, spuse Siri. Spui ceea ce este evident.

— Deci o simți şi tu?

— Da.

— S-ar putea să ne îndrepte spre canioane pentru că ştiu că ne-ar putea prinde acolo.

— S-ar putea. Dar nu avem de ales. Nu avem altă strategie, spuse Siri. Nu mai este nimic între noi şi Tacto. Nu avem unde să ne ascundem.

Canioanele erau în față. Puteau să vadă trasa ciudată în zigzag a acestora în pământ. Abia când ajunseră deasupra lor, putură vedea că liniile de pe pământ erau de fapt fisuri adânci. Siri îndreptă aparatul de zbor spre adâncurile lor. Cerul deveni cenuşiu în timp ce soarele dispărea. Fisura se lărgea pe măsură ce coborau şi se treziră într-un canion subteran mare. Existau ramificații în lateral, dar erau prea înguste chiar şi pentru un speeder. Ry-Gaul venea imediat în spatele lor.

MTT-ul coborî, continuând să-i urmărească.

— Au un plan, cu siguranță, spuse Siri printre dinți, în timp ce plonja mai jos.

Obi-Wan îşi dori să fi avut un vehicul mai agil. Speederul era menit să se deplaseze cu ajutorul motoarelor repulsolift de-a lungul unei suprafețe. Avea o capacitate limitată de scufundare şi de manevră.

MTT era acum aproape pe ei. Obi-Wan era inconfortabil de conştient că vehiculele acelea erau adesea echipate cu torpile protonice.

— Ce n-aş da pentru un scut deflector, mormăi Siri.

Dintr-o dată, peretele canionului de lângă ei explodă. Pietrele şi resturile se izbiră de speeder. Siri avu probleme în a controla comenzile. În spatele lor, Ry-Gaul şi Soara aveau şi ei probleme. Un proiextil tras de MTT îi lovise în spate. Cădeau prin aer, lăsând în urmă un fum negru. Ry-Gaul se lupta să recupereze puterea.

— Se prăbuşesc! strigă Obi-Wan.

Obi-Wan se întinse cu Forța, ştiind că era inutil. Nu putea opri un speeder să se prăbuşească. Neputincios, îl privi cum începea să se învârtă în spirală.

— Ține-te bine! strigă Siri.

Puse aparatul de zbor într-un picaj abrupt. Sub mâinile ei, comenzile vibrară şi întreaga navă se zgudui. Împingea aeronava la maxim – şi chiar mult peste.

Siri viră brusc spre stânga, strecurându-se sub celălalt speeder. Exact în momentul în care se aflau sub el, Ry-Gaul şi Soara săriră. Aterizară în partea din spate a speederului, făcându-l să se încline nebunește. Ry-Gaul şi Soara îşi folosiră cablurile cu cârlige, fixându-se de aparat în timp ce acesta se clătina şi se rostogolea.

Chipul lui Siri era hotărât în timp ce se lupta cu speederul scăpat de sub control. Pământul se profila în fața lor. Pereții canionului treceau grăbiți pe lângă ei. În față era o stâncă abruptă. Siri încercă să încetinească nava, dar motoarele erau blocate.

— Taie energia! strigă Obi-Wan.

Siri opri energia. Cu un vuiet pătrunzător, motoarele se opriră. Speederul ricoşă pe sol, apoi se învârti sălbatic. Soara şi Ry-Gaul se agățară cu disperare de cablurile lor. Obi-Wan fu aruncat din portiera sa în Siri, iar capul i se izbi de scaun.

Speederul se izbi brusc de peretele canionului, apoi se opri. Obi-Wan simți gust de sânge în gură, dar ştia că nu era rănit. Se uită la Siri. Aceasta tresări, dar dădu din cap pentru a-i spune că era în regulă. Soara încerca să se ridice singură, dar piciorul ei era într-un unghi ciudat. Ry-Gaul o sprijini şi o ajută să se ridice.

Jedii nu ezitară. Nici măcar nu avuseseră timp să aştepte până când li se limpezeau capetele. MTT-ul cobora spre ei, cu tunurile laser pornite. Obi-Wan şi Siri săriră din speeder şi fugiră să se adăpostească. Ry-Gaul o susținu pe Soara şi o împinse spre adăpost. Obi-Wan găsi un mic pasaj între pereții abrupți ai canionului. Intră înăuntru şi ceilalți îl urmară.

Ry-Gaul se aplecă să examineze piciorul Soarei.

— Nu e rupt.

Soara încercă să zâmbească.

— În sfârşit, veşti bune.

— Poți să mergi? întrebă Obi-Wan.

— Da, spuse Soara, cu fața albă de durere.

— Nu, spuse Ry-Gaul cu blândețe. Dar te voi ajuta.

Urmară poteca întortocheată, mişcându-se cât de repede puteau, în ciuda rănii Soarei.

— Mă îndoiesc că vor descărca droizii aici, spuse Siri.

— Dacă e vorba de o invazie, vor dori să treacă la treabă, spuse Soara printre dinții încleştați. De ce să piardă timpul cu patru Jedi? Poate că vor renunța şi vor pleca.

— Cărarea asta merge în buclă, spuse brusc Obi-Wan. Ne va aduce înapoi de unde am plecat.

— Grozav, spuse Siri. Îmi era dor de MTT-ul ăla.

Obi-Wan se apropie de marginea zidului şi se uita afară. MTT-ul aterizase într-un spațiu liber la câteva sute de metri distanță, iar rampa era coborâtă. În timp ce Obi-Wan privea, trupe după trupe de droizi prototip coborau din vehicul.

— Descarcă droizii, spuse el. Nu se dau bătuți.

Capitolul 17

Anakin şi Tru reuşiră să-l găsească pe unul dintre puținii ofițeri de securitate rămaşi pe planetă şi îl lăsară pe Ruuin în grija lui.

— Nu m-ar surprinde dacă ar putea să-l mituiască sau să-l convingă pentru a scăpa dim custodie, spuse Anakin, privind cum Ruuin se îndepărta cu ofițerul, vorbind repede şi gesticulând cu brațele sale scurte şi butucănoase.

— Nu contează, răspunse Tru. Avem dovada că Radnor este invadată. Ar fi bine să vorbim cu ceilalți.

— Sigur, ca Ferus să ne spună ce trebuie să facem, bombăni Anakin.

— Ei bine, tu ce crezi că ar trebui să facem? întrebă Tru în timp ce se grăbeau spre punctul de control pe care îl păzeau Ferus şi Darra.

— Cred că Galen se află în spatele acestei situații şi ar trebui să-l interogăm, spuse Anakin. El ne poate spune exact ce planuri au Avonii. Apoi ne putem gândi cum să le zădărnicim.

— Cumva, mă îndoiesc că va fi atât de uşor, spuse Tru.

— Şi eu mă îndoiesc, fu de acord Anakin. Dar nu mă pot gândi la nimic altceva.

Ajunseră la Darra şi Ferus şi le spuseră repede ce au găsit.

— Nu ştim sigur că este Galen, spuse Ferus.

— Nu avem timp să găsim alt suspect, insistă Anakin. Trebuie să ne mişcăm acum. Nu ştim ce se întâmplă în *Sectorul de Izolare*. Maeştrii noştri ar putea fi în pericol.

— Anakin are dreptate, fu de acord Darra. Nu vom pierde nimic dacă îl înfruntăm pe Galen.

— Să mergem, declară Ferus.

De parcă ar fi fost ideea lui, gândi Anakin.

Cei patru Padawani se grăbiră spre centrul de comandă. Galen tocmai arunca o mică trusă de supraviețuire în speederul său.

— Plecați undeva? întrebă Anakin.

— Desigur, răspunse Galen. De îndată ce toată lumea va fi în siguranță în afara planetei.

— Se pare că te grăbeşti în mod special, observă Darra.

Galen scoase un oftat exasperat.

— Unde vreți să ajungeți acum?

— Avem informații solide că Avon a fost în spatele raidurilor şi, de asemenea, a furtului acelor droizi prototip, spuse Anakin. Şi credem că tu ştii ceva despre asta.

Galen chicoti, clătinând din cap.

— Voi, copii, cu siguranță veniți cu nişte teorii incredibile. Eu am încercat să-i ajut pe cetățenii de pe Radnor!

— Dar cum rămâne cu accidentul toxic inițial? întrebă Ferus.

— Şi cu furtul droizilor? Ambele s-au întâmplat la instalațiile tale.

— Se numeşte ghinion, zise Galen. Sunt unul dintre cei mai buni savanți de pe Radnor. Poate că m-a vizat cineva. Imediat ce toate aceste probleme se vor termina, vom revizui cu mare atenție procedurile de siguranță. Dar nu sunt responsabil. Mi-am riscat viața rămânând aici. Aş fi putut pleca de mult timp. Aveam bani. Eu şi sora mea am decis să rămânem pentru a ne ajuta concetățenii. De ce mă acuzați?

Acum, Galen părea rănit, nu furios. Anakin nu sesiză nimic în neregulă. Şi-ar fi dorit ca Obi-Wan să fie aici. Încă nu era adeptul citirii adevăratelor motivații ale altor ființe. Anakin îşi aminti de nerăbdarea lui Ruuin de a pleca. Fără îndoială că

avea o oră de întâlnire cu Avonii, precum şi un punct de întâlnire. Poate că Galen avea aceeaşi problemă.

— Eu zic să-l reţinem până când decolează navele Avonilor, le spuse Anakin celorlalţi. Poate aştepta aici, cu noi, navele Senatului.

Ochii argintii ai lui Tru pâlpâiră când înţelese strategia lui Anakin.

— Sunt de acord.

— Este ridicol! explodă Galen. În sfârşit îi cedase calmul rănit. Refuz, după tot ce am făcut, să mă supun acestor suspiciuni.

Sări în speeder şi tură motorul. Dar nu luase în calcul reflexele rapide ale Padawanilor. Anakin se întinse şi opri motorul în timp ce Tru sări înăuntru şi accesă computerul de bord, apoi citi coordonatele care apărură pe ecran. Erau aceleaşi cu cele ale lui Ruuin.

— Îmi pare rău, Galen, zise Anakin. Acum avem dovada. Astea sunt coordonatele unui loc de aterizare a navelor Avonilor. Urma să fii transportat pe calea aerului în afara planetei.

— Da, şi ce dacă? urlă Galen. Împreună cu toţi ceilalţi!

— Nu prea cred. Cred că ai făcut o înţelegere specială cu invadatorii. Tu şi conspiratorii tăi aţi fi avut o viaţă nouă pe Avon – datorită trădării planetei voastre.

O voce mică, şocată, se auzi din spatele lor.

— Nu.

Anakin se întoarse. O femeie mică, cu trăsături asemănătoare cu cele ale lui Galen, stătea în pragul uşii. O recunoscu pe sora lui Galen, Curi, din holomesajul pe care Galen îl primise în ziua în care veniseră.

— Nu poate fi adevărat. Galen? Este adevărat?

— Bineînţeles că nu, Curi, spuse Galen. Aceşti Jedi sunt copii. Ce ştiu ei?

Darra ignoră comentariul lui Galen.

— I-aţi lăsat pe Maeştrii noştri în *Sectorul de Izolare*? întrebă ea pe un ton urgent.

Curi îşi smulse privirea îndurerată de pe fratele ei şi îi privi pe Padawani.

— Erau pe cale să vină aici. Toxina nu mai este periculoasă. Are un timp de înjumătăţire scurt; tocmai am descoperit asta. Vânturile nu vor aduce niciun pericol pentru Tacto.

— Şi Maeştrii noştri? întrebă Darra. Unde sunt acum?

— Sunt în mare pericol, spus Curi. Sunt blocaţi de invadatorii Avoni în afara oraşului Aubendo, în câmpurile de canioane subpământene. Dol Heep i-a pus sub supraveghere. Am descoperit că plasase dispozitive de urmărire în vehiculele mele. Când am aflat, m-am dus după ei. Am ajuns la timp pentru a vedea cum o navă mare i-a forţat să coboare în canioane. Sunt atacaţi de un pluton de droizi de luptă. Droizii noştri de luptă, adăugă ea, aruncând o privire către Galen.

— Cum putem avea încredere în ea? îi întrebă Ferus pe ceilalţi pe un ton scăzut. Dacă sunt în cârdăşie? Dacă încearcă să ne scoată din *Sectorul Liber* ca să poată pleca?

Padawanii se priviră unii pe alţii, cu confuzie pe chipuri. Da, Curi ar putea să mintă. Galen cu siguranţă mintea. În cine puteau avea încredere?

Încredeţi-vă în voi înşivă. Ai încredere în instinctul tău. Apoi acţionează. Anakin închise ochii pentru o clipă. Atinse piatra de râu din buzunar, pipăindu-i căldura cu degetele. Se întinse spre Forţă, spre un loc pe care îl cunoştea bine. Simţi un impuls îndepărtat – Obi-Wan. Da, era în pericol. Iar Curi... Curi spunea adevărul.

Neliniştea încă se citea pe feţele colegilor săi Padawani. Dar Anakin se uită în ochii lui Ferus.

— Nu putem risca vieţile Maeştrilor noştri.

Ferus ezită doar o fracţiune, surprins de profunzimea contactului lui Anakin cu Forţa.

— Ai dreptate. Să mergem.

Capitolul 18

Padawanii rechiziționară speederul lui Galen. Se înghesuiră înăuntru, iar Curi le spuse coordonatele unde văzuse ultima dată transportorul Avonilor şi pe Jedi.

— Uitați-vă la toți Radnoranii ăştia în costume de bio-izolare, observă Darra. Sper că Curi spune adevărul, altfel vom avea o mare surpriză când se vor schimba vânturile.

Darra vorbea fără griji, dar nimeni nu se simțea în întregime liniştit în legătură cu decizia lor. Chiar şi Anakin era puțin îngrijorat. Paria totul pe intuiția lui. Dacă se înşela, consecințele ar fi fost grave. Ar fi putut muri, împreună cu ceilalți Padawani.

Nu mă înşel.

Simțea ochii lui Ferus asupra lui. Îşi ținu privirea în față în timp ce pilota nava. Nu avea de gând să mai dea înapoi acum.

Văzură în față poarta de energie care ducea spre *Sectorul de Izolare*. Curi le dăduse datele pentru a trece de ea. Anakin le introduse într-un fascicul de semnal şi poarta de energie se deschise, iar ei trecură prin ea. Pentru o clipă, îşi ținură cu toții respirația. Apoi Ferus inspiră adânc. Darra făcu la fel.

— Ei bine, acum nu mai e cale de întoarcere, spuse ea.

Ferus accesă dispozitivul de cartografiere al computerului de la bord. Studie localizarea canionului.

— Există mai multe puncte de acces, spuse el.

— Trebuie să presupunem că probabil sunt încă foarte aproape de locul unde i-a văzut Curi, spuse Darra. Ne-a spus că speederele lor au fost distruse.

— A mai spus că transportorul care îi urmărea era destul de mare, adăugă Tru. Aşa că, dacă o luăm pe o rută îngustă prin canioane, am putea avea elementul surpriză de partea noastră.

— Vom avea nevoie de mai mult decât de surpriză dacă acel transportor era plin cu droizi prototip, remarcă Ferus. Mai mult de atât, probabil că transportorul are şi tunuri blaster.

— Dacă încerci să ne ridici nivelul de încredere, nu funcționează, spuse Darra.

— Ne apropiem de canioane, îi avertiză Ferus.

Anakin încetini uşor. În față, văzură doar ceea ce părea a fi mâzgăliturи pe pământ. Apoi îşi dădură seama că semnele dezvăluiau crăpături adânci în suprafața solului.

Ferus citi un set de coordonate.

— Ia-o pe ruta asta, spuse el. Ne va duce aproape de locul unde i-a văzut Curi pe Maeştrii noştri.

Anakin coborî cu viteză în canion. Se lipi de pereții canionului, mergând cât de repede îndrăznea. După privirea lui Ferus, era mai rapid decât îi plăcea celuilalt Padawan. Anakin împinse motoarele la maxim. Ştia că deținea controlul total.

În față, văzu forma mare şi masivă a vehiculului de transport al Avonilor. Mergea la ralanti, cu motoarele repulsorlift la viteză redusă, menținându-se la câțiva metri de sol. Praful se ridica în jurul lui într-un nor compact. Anakin se emoționă.

— Am mai văzut acest tip de transportor înainte, spuse el. A fost cu ani în urmă, în bătălia Federației Comerțului pentru Naboo. Asta este o versiune puțin mai mică a unui MTT – un transportor de trupe multiple. Depozitează droizi de luptă şi sunt de obicei pilotate de doi droizi.

— De asemenea, au o armură frontală puternică. Nava însăşi poate fi o armă. Tru părea neliniştit. Poate să treacă şi prin pereți de piatră.

— Se pare că a făcut-o deja asta, spuse Darra, înghițind în sec.

Un perete solid de stâncă fusese sfărâmat în fragmente. Pe jos erau împrăştiaţi câţiva droizi.

— Maeştrii noştri trebuie să fi luptat acolo, spuse Ferus pe un ton jos.

Anakin pluti prin apropiere, având grijă să nu fie văzut de pe puntea MTT-ului. Nu văzură nicio urmă a Maeştrilor lor.

— Aud focuri de blaster, spuse deodată Darra. Suntem aproape.

Apoi, Anakin auzi şi el. Îşi puse mâinile înapoi pe comenzi, pregătit să meargă înainte.

— Aşteaptă! ordonă Ferus.

Supărat, Anakin se întoarse spre el.

— Ce mai e acum? Ai alte planuri?

— Da, spuse Ferus cu fermitate. Dacă ne grăbim acolo fără un plan, nu le vom fi de prea mare ajutor.

— De ce fel de plan avem nevoie? întrebă Anakin. Sunt atacaţi de droizi! Intrăm şi îi ajutăm!

Darra gemu.

— Credeam că cel mai rău lucru în această misiune sunt cuburile de proteine la micul dejun. Acum ştiu că mai sunteţi şi voi doi. Ferus, la ce te gândeşti?

— Câţi droizi transporta MTT-ul de pe Naboo? îl întrebă Ferus pe Anakin.

— Nu-mi amintesc, spuse Anakin. Peste o sută, cred.

— O sută doisprezece, spuse Tru cu blândeţe.

— Şi ăsta e doar un pic mai mic, spuse Ferus. Aşa că, să spunem că are între cincizeci şi şaptezeci de droizi, cel puţin. Care sunt şansele să ne luptăm cu atât de mulţi cu săbiile noastre de lumină?

Darra înghiţi în sec.

— Nu pot să-ţi spun cât de mult urăsc să aud vorbindu-se despre şanse înainte de o bătălie.

— Deci, ce vrei să spui? întrebă Anakin. Chemăm mai mulţi Jedi?

— Sau mai multe săbii de lumină, spuse Darra.

Ferus clătină din cap.

— Bineînţeles că nu. Trebuie doar să gândim, asta-i tot. Avem câteva avantaje. Unul este surpriza. Celălalt este faptul că tu şi Tru păreţi să ştiţi multe despre acel transportor.

Anakin arobă din cap. Explorase unul pe Naboo după bătălie.

— Întrebarea este cum urcăm la bord? întrebă Ferus.

— Poţi să dezactivezi droizii de pe MTT? întrebă Darra.

Anakin clătină din cap.

— Nu, sunt controlaţi fie de pe nava care a aterizat, fie de pe orbită.

— Nu este niciun stres, spuse Ferus. Dacă urci la bord, poţi pilota nava?

— Pot să pilotez orice, spuse Anakin categoric.

— Nu ai spus că nava este şi o armă? întrebă Ferus.

Cei patru Padawani se priviră unul pe altul.

— Bineînţeles, spuse Anakin. Dacă vom controla nava, vom controla şi bătălia.

— Putem folosi trapa de desfăşurare, spuse Tru. Dar supapa de eliberare este pe punte.

— Cred că singura cale este..., începu Anakin.

— Ai dreptate, spuse Tru. Însă va trebui să o facem...

— Exact. Dar sistemul de ventilaţie...

— Aşa că nu trebuie să ne facem griji că vom fi văzuţi, aprobă Tru repede. Bine, asta e, atunci.

— Asta e, ce? strigă Darra. Aţi început să vorbiţi o limbă ciudată de pe Inelul Exterior?

Anakin se întoarse spre ea.

— MTT-ul este proiectat de Baktoid. Federaţia Comerţului cumpără majoritatea

navelor lor, dar le înlocuiesc pe cele vechi, pe care le vând pe diverse planete. Pun pariu că ăsta este cazul şi cu acest transportor. Ceea ce înseamnă că sistemul său de evacuare şi răcire este direct spre sol. Sunt nişte guri de aerisire neobişnuit de mari în partea de jos. De aceea se vede tot praful ăla în jurul lui. Este ridicat de vântul care iese din navă.

— Deci praful ne va oferi acoperire, spuse Tru. Şi gurile de aerisire sunt destul de mari. Putem să ne cățărăm pe ele ca să ajungem la bord.

— Vântul nu vă va împinge înapoi? întrebă Ferus.

— Dacă nava s-ar mişca, ar face-o, spuse Anakin. Dar motoarele sunt la ralanti. Nava este în modul pasiv. Nu ar trebui să avem prea multe probleme.

— Avem o altă problemă, spuse Darra. Dacă veți prelua controlul navei, Maeştrii noştri nu vor şti asta. Cel mai probabil vor ataca nava când va veni spre ei.

— De aceea trebuie să ne despărțim, spuse Ferus. Darra, tu şi cu mine trebuie să luăm legătura cu Maeştrii în timp ce Anakin şi Tru fură nava. Trebuie să-i facem pe droizi să ne urmeze într-o ambuscadă. Se uită la Anakin şi Tru. Vi se pare în regulă?

Era prima dată când Ferus îi cerea părerea. Anakin aprobă din cap.

— Sună ca un plan bun.

— Ne-am înțeles, murmură Darra. Amintiți-mi să declar asta ca sărbătoare anuală după ce ne întoarcem la Templu. Se aplecă şi accesă o hartă a canioanelor. Răsfoi rapid diferite zone. Apoi înțepă ecranul cu un deget. Acolo. Dacă poți manevra nava acolo, putem aduce droizii prin canionul ăla mai mic, spre zona aceea mai largă. Atunci îi putem distruge.

Cei patru Padawani se priviră unul pe altul, entuziasmați. Aveau de gând să-şi salveze Maeştrii.

— Nu e niciun stres, spuse Ferus cu încredere.

— Absolut, repetă Anakin.

Urmă o pauză. După încrederea inițială, îi cuprinse greutatea sarcinii care îi aştepta.

— Fie ca Forța să fie cu noi, spuse Tru încet.

Ferus şi Darra ieşiră din speeder. Se lipiră de stânci, pornind prin canion spre sunetul focurilor de blaster. Anakin şi Tru porniră în direcția opusă. Se opriră la adăpostul unei stânci pentru a observa MTT-ul şi pe ocupanți. Puteau să distingă doar capetele piloților droizi. Se roteau într-o supraveghere constantă.

— Anakin...

— Ştiu, spuse Anakin. E o chestiune de sincronizare.

— Voiam doar să spun că trebuie să fugim foarte, foarte repede, spuse Tru, aruncându-i un zâmbet rapid.

— Ne îndreptăm spre norul de praf.

— Corect.

Anakin îşi montă o mască cu filtru pe nas şi îşi trase gluga pe cap. Tru făcu la fel. Îşi scoaseră ochelarii de protecție de la centurile utilitare şi îi puseră pe ochi.

De îndată ce capetele droizilor se întoarseră în direcția opusă şi nu mai erau în raza lor vizuală, țâşniră. Anakin simți cum Forța se ridică în jurul lui de pe stânci şi din praf. Părea să-l împingă mai repede, permițându-i să se scufunde în norul de nisip ridicat de gazele de eşapament ale navei.

Anakin ura nisipul. Văzuse şi gustase prea mult pe când era sclav pe Tatooine. Acum se infiltra prin masca de praf şi îi intra în gură. Abia dacă mai putea vedea. Mai degrabă îl simțea decât îl vedea pe Tru lângă el. Ridică o mână, pipăind partea inferioară a navei. Nisipul şi praful îl dezorientau atât de tare încât îi era greu să vizualizeze unde se afla. Apoi simți o bucată de metal ridicată. Ar fi putut fi aripioarele de răcire ale repulsorului? Trecu o mână de-a lungul unei crestături, apoi alta. Asta însemna că gurile de ventilație erau chiar în față.

Rafalele de vânt erau mai puternice decât anticipase, dar gândul la Maestrul

său imobilizat de un pluton de droizi îl împinse mai departe. Îl simțea pe Tru luptându-se cu vântul, alături de el.

Anakin ajunse la gurile de aerisire. Se ridică şi intră înăuntru, întinzându-şi mâinile pentru a se propti de pereții rotunjiți şi sprijinindu-se cu picioarele. Ar trebui să se poată deplaseze în susul puțului. Suflul de vânt era cald, dar nu fierbinte. Îl împingea, dar reuşi să urce încet în puț, metru cu metru, folosindu-se de mâini şi de picioare. Tru se afla chiar sub el. La jumătatea drumului, Anakin simți că picioarele îi erau făcute din beton armat şi că mușchii brațelor începuseră să îi tremure.

Un picior alunecă şi aproape că îşi pierdu poziția şi căzu. Simți că Tru îi atinse spatele. Anakin se întoarse, iar Tru îi făcu semn să-l lase să deschidă el calea.

Anakin se încolăci într-o minge pentru ca Tru să se târască pe lângă el. De îndată ce Anakin ajunse în spatele lui Tru, simți cum vântul se domoleşte. Brațele şi picioarele flexibile ale lui Tru erau mult mai potrivite pentru a se târî prin gura de aerisire. Corpul lui acționa acum ca un scut. Îi dădea lui Anakin şansa de a-şi reface propriile forțe. *La asta se referea Obi-Wan*, gândi el brusc. Nu trebuie să dovedesc în niciun fel că pot conduce. Uneori, altcineva poate face mai bine treaba asta.

În sfârşit, gura de aerisire se deschise în sala motoarelor, lângă generatoarele repulsorlift care zumzăiau. Anakin şi Tru se prăbuşiră pe podea, încercând să-şi tragă sufletul.

— Phu. Ce stres a fost, spuse Tru, gâfâind.

Se ridicară în picioare şi se uitară prin sala motoarelor.

— Aş spune că..., începu Tru.

— Pe acolo, fu de acord Anakin.

Odată ce ieşiră din sala motoarelor, trebuiră să se întoarcă pe o parte pentru a naviga pe coridor. Fiecare centimetru de spațiu era folosit pentru a înghesui droizi. Se strecurară pe lângă rafturile goale de desfăşurare a trupelor şi urcară pe o scară metalică îngustă spre punte. În fața uşii punții îşi activară săbiile de lumină. Luând o pauză pentru a se concentra, accesară uşa şi dădură buzna înăuntru.

Droizii se rotiră, sesizând instantaneu pericolul, iar brațele lor se mişcară înainte pentru a trage cu blasterele.

Anakin şi Tru fură mai rapizi. Săriră prin aer şi coborâră cu săbiile de lumină, tăind fiecare în două câte un droid. Anakin dădu la o parte droidul şi se îndreptă imediat spre comenzi, studiindu-le.

— Nu te pot ajuta aici, spuse Tru. Nu am ajuns niciodată atât de departe în manual. M-am plictisit prea tare.

— Nu-i nimic. Astea sunt comenzi de bază. Mai bine te-ai lega de scaunul copilotului. S-ar putea să fie o călătorie dură.

Experimentând, Anakin împinse comenzile înainte. Nava se smuci puternic. Tru nu apucase să se aşeze şi zbură, aterizând pe podea.

— S-ar putea să fie dură?

Tru se ridică, dădu droidul la o parte şi se aşeză pe scaunul copilotului.

Data următoare când Anakin mişcă de comenzi, nava se deplasă mai uşor. O luă încet câțiva metri, obişnuindu-se cu modul în care se manevra. Nu era o navă de luptă prea agilă, ci era o bestie greoaie.

Trebuiră să ocolească canionul, să treacă printr-un pasaj mai îngust şi apoi să ducă monstrul printr-un pasaj mai mic, spre zona mai largă. Totul depindea de faptul că el şi Tru vor ajunge acolo. Nimeni nu o spusese, dar toată lumea era conştientă că, dacă Anakin nu reuşea să manevreze nava până acolo, Jedii vor fi prinşi în canion cu un pluton de droizi – şi fără nicio cale de ieşire.

Anakin strecură nava prin pasajul mai îngust. Apoi acceleră, căutând pasajul pe care îl marcase Darra. După câteva minute, Tru vorbi:

— Ar fi trebuit să trecem de cotitură până acum.

— Ştiu. Hai să o facem...

Cuvintele lui Anakin se stinseră. În față, văzură doar stâncă solidă. Ajunseseră

la capătul pasajului. Nu mai era nicio cale de acces spre zona mai largă.

— Nu se poate, spuse Anakin, bătând cu pumnii în comenzi. Nu se poate!

Nu era niciun pasaj. Darra citise greşit harta. Nu reuşiseră, iar Maestrul său era prins în capcană. N-ar fi trebuit să-l asculte pe Ferus. Ar fi trebuit să...

— Poți să dai înapoi chestia asta? întrebă Tru.

Anakin încercă să reducă la tăcere vocile care urlau în capul lui.

— Ce?

— Pasajul spre zona mai largă trebuie să fie blocat. Probabil că a fost vreo alunecare de pietre. Îți aminteşti că am trecut pe lângă o zonă a zidului care avea toate acele pietre sparte?

Cu o mişcare rapidă, Anakin inversă motoarele şi porni înapoi. Opri MTT-ul acolo unde îi indicase Tru. Fusese cândva un pasaj acolo, dar era greu de trecut. Bolovanii uriaşi îl blocau acum.

— Mai există vreo altă cale spre zona mai largă? întrebă Tru.

Anakin clătină din cap.

— S-ar putea ca ei să fi ajuns deja acolo. Trebuie să trecem prin stânca aia.

— Se poate descurca MTT-ul?

Anakin strânse comenzile. S-ar putea să se blocheze la jumătatea drumului. Stâncile s-ar putea prăbuşi şi i-ar putea îngropa de vii.

— Nu ştiu. Dar dacă nu încercăm, Maeştrii noştri sunt condamnați.

Capitolul 19

Jedii se ghemuiră în spatele unui ecran de bolovani şi stânci sparte. Erau ţintuiţi la pământ de două ore. Se luptaseră cu trei atacuri ale droizilor. Droizii aveau o poziţie în partea cealaltă a canionului, de unde puteau trage la orice mişcare a Jedilor. Ry-Gaul avea o rană de blaster în umăr. Glezna Soarei se umflase, dar îşi făcuse o cârjă improvizată din piciorul unui droid doborât. O piatră spartă o tăiase pe Siri deasupra ochiului. Şi erau cu toţii epuizaţi.

Pe parcursul zilei, se tot strecuraseră dintr-un canion mic în altul, dar canioanele mai mici erau un labirint care ducea mereu înapoi la zona mai largă şi la MTT. Asta era ceea ce ştiuseră Avonii. Ştiau că vor fi capabili să îi urmărească pe Jedi până când îi vor epuiza.

Droizii erau necruţători şi atât de mulţi. Estimaseră că fuseseră între 70 şi 80. Doborâseră cel puţin douăzeci, poate mai mulţi. Dar mai erau încă cel puţin cincizeci şi fără îndoială că urma să sosească rezerve noi.

În timp ce Jedi erau blocaţi, Avonii îşi puteau desfăşura invazia. Maeştrii Jedi nu vorbiseră despre asta, dar ştiau că fiecare dintre ei se gândea la Padawanii lor.

— Singura noastră şansă este să ne întoarcem la MTT, le spuse Obi-Wan celorlalţi. Trebuie să capturăm nava. E singura cale de scăpare.

— Să capturăm un MTT? întrebă Soara. Este un tanc blindat.

— Trebuie să existe o cale.

Dacă Anakin ar fi fost aici, ar fi ştiut cum, gândi Obi-Wan. Anakin ştia cum să se descurce cu toate navele construite vreodată. Făcuse să fie treaba lui să ştie.

— Stai aşa, spuse Siri. Priveşte!

Obi-Wan îi urmări degetul arătător. Spre surprinderea lui, îi văzu pe Ferus şi pe Darra îndreptându-se spre ei, trecând de la o stâncă la alta pentru a se adăposti. Droizii se întoarseră să tragă asupra lor, menţinând un baraj constant.

Un fior trecu prin Obi-Wan. Unde era Anakin?

Dacă i s-ar fi întâmplat ceva, aş fi ştiut. Aş fi simţit.

Ferus şi Darra alergară pe ultima sută de metri, ferindu-se de focurile de blaster şi blocându-le cu săbiile de lumină. Se adăpostiră în spatele stâncilor împreună cu ceilalţi Jedi.

— Mă bucur că ai putut să ni te alături, spuse Soara.

— Mă gândeam că v-a fost dor de noi, spuse Darra cu un zâmbet. Apoi observă rana Soarei. Maestră, eşti rănită!

— Doar o mică neplăcere, răspunse Soara.

— Anakin şi Tru capturează MTT-ul, le spuse Ferus. Sperăm. Planul nostru este să atragem droizii în zona liberă şi apoi să folosim MTT-ul pentru a-i distruge.

— Cum o să urce la bordul MTT-ului? întrebă Obi-Wan.

— Se pare că are tuneluri mari de aerisire pe partea inferioară, spuse Ferus. Au spus că pot să se deplaseze prin ele.

Obi-Wan aprobă din cap. Părea periculos, dar avea încredere în abilităţile lui Anakin.

— Cât de departe este locul de întâlnire?

— Nu departe. Am studiat harta. Dacă putem să ne întoarcem pe unde am venit şi să facem droizii să ne urmeze prin pasaj, acesta se va deschide în zona mai largă.

— Nu vom avea nicio problemă în a face droizii să ne urmeze, spuse Obi-Wan cu mâhnire.

— Nu există un moment mai bun decât prezentul, spuse Ry-Gaul.

— Oricum mă săturasem de locul ăsta, spuse Siri, ştergându-şi sângele de pe frunte cu mâneca.

Jedii se pregătiră pentru următoarea fază a bătăliei. Erau epuizaţi, dar aveau rezerve de putere pe care nu le exploataseră. Ferus şi Darra le oferiseră o cale de scăpare, iar ei erau pregătiţi. Se grăbiră să iasă împreună, cu săbiile pregătite. Droizii prototip se îndreptară spre ei, linia din faţă trăgând salve puternice asupra lor. Jedii continuară să se mişte. Cei doi Maeştri avură grijă să se asigure că Soara şi Ry-Gaul erau protejaţi în permanenţă. Din cauza rănii la umăr, Ry-Gaul nu putea să învârtă sabia decât într-o parte, iar asta era destul de dureros. Mersul şchiopătat al Soarei era remarcabil de rapid, cu ajutorul cârjei ei improvizate.

Ajunseră la adăpostul pasajului. Avură doar o clipă pentru a-şi trage sufletul. Droizii se rotiră în formaţie şi îi urmară. Fugiră, lăsându-se în permanenţă văzuţi de droizi, dar rămânând în afara razei de acţiune a blasterelor.

Ferus şi Darra deschideau drumul. Se strecurară prin pasaj şi ieşiră în zona mai largă. Plutonul de droizi era în spatele lor. Iar stânca pură era în faţa lor.

— Cum va intra MTT-ul aici? întrebă Obi-Wan.

Ferus deveni palid.

— A existat o rută...

Darra se uită în jur cu sălbăticie.

— Unde este pasajul? Ar fi trebuit să fie acolo! spuse ea arătând spre o zonă care părea a fi un zid de bolovani.

— Alunecare de stâncă, spuse Ry-Gaul. Vezi semnele de acolo?

— Suntem prinşi în capcană, spuse Soara, aruncând o privire rapidă în jur. Va trebui să ne luptăm cu ei în câmp deschis.

Îşi luă cârja într-o mână şi sabia de lumină în cealaltă.

— Anakin va ajunge la noi.

Vocea lui Obi-Wan era fermă.

— Prin stâncă? întrebă Soara.

Droizii se revărsară. Jedii stăteau în picioare, gata să-i înfrunte. Gata să înfrunte moartea. Orice ar fi venit, erau pregătiţi. Mâna Darrei tremura uşor în timp ce îşi ţinea sabia, dar se mişcă hotărâtă pentru a acoperi partea rănită a Soarei.

Un zgomot imens zgudui canionul. Stâncile uriaşe de pe partea laterală a canionului începură să tremure. Dintr-o dată, MTT-ul lovit izbucni prin perete, împrăştiind bolovanii ca nişte pietricele în timp ce secera canionul şi se îndrepta direct spre droizi. Partea din faţă a MTT-ului era aproape complet distrusă. Motoarele scoteau fum. Dar nava greoaie încă se mişca cu putere şi seceră aproape tot plutonul de droizi. Ceea ce nu doborî imediat, fu transformat în fier vechi de tunurile protonice.

Obi-Wan nu se îndoia cine se afla la comenzi.

O bubuitură puternică răsună în canion. Trapa lovită şi îndoită din vârful punţii se deschise, iar Anakin ieşi şi le făcu cu mâna.

— Da, spuse Obi-Wan. Va trece şi prin stâncă, dacă va fi nevoit.

Capitolul 20

Avonii plănuiseră o invazie fără vărsare de sânge. Odată ce Jedii se întoarseră la Aubendo cu MTT-ul capturat şi îl înfruntară pe Dol Heep, planurile lor fură zădărnicite. Nu aveau destulă putere de foc pentru a învinge o populație revoltată.

— A fost o totală neînțelegere, tună Dol Heep. Invazie? Cu greu putem vorbi de aşa ceva. Am venit să ajutăm Radnor. Droizii de luptă au fost doar pentru a controla mulțimea. Îmi pare rău pentru defectarea lor. Se uită la piciorul rănit al Soarei şi la rana de blaster a lui Ry-Gaul. Totuşi, înțeleg de ce sunteți atât de supărați. Din moment ce nu există niciun pericol din cauza toxinei, Avonii vor fi fericiți să plece.

— Vom fi bucuroşi să vă escortăm, spuse Obi-Wan cu fermitate.

— Dar mai întâi, restabiliți toate comunicațiile planetei, adăugă Siri.

— Noi nu avem nimic de-a face cu întreruperea comunicațiilor, spuse Dol Heep pe acelaşi ton din inimă. Dar, din milă pentru poporul Radnoran, voi vorbi cu experții noştri în tehnologie şi voi vedea dacă putem ajuta.

În câteva minute, comunicațiile fuseseră restabilite. În timp ce Ry-Gaul şi Soara îşi îngrijeau rănile, Siri contactă Templul. Navele Senatului primiseră ordin să se întoarcă pe Coruscant. Suspectau că avusese loc un sabotaj la motoare, dar nu aveau cum să o dovedească.

Radnoranii urmau să depună o contestație în Senat, care cel mai probabil se va împotmoli în dezbateri şi detalieri. Avonii nu aveau să plătească pentru planurile lor pentru o perioadă lungă de timp.

Între timp, Obi-Wan îi contactă pe ofițerii de securitate rămaşi şi le ordonă să răspândească rapid vestea despre siguranța planetei. Radnoranii se puteau întoarce la casele lor.

— Şi puneți-l pe Galen în custodie, imediat, adăugă Obi-Wan.

— Este deja, răspunse ofițerul.

* * *

Jedii ajunseră la închisoarea din Tacto şi fură conduşi într-o celulă de detenție. Acolo, Curi se confrunta cu fratele ei pe deasupra unei mese metalice paradite.

— A ținut blasterul spre el timp de două ore, murmură ofițerul de securitate. I-a spus că îl va ucide dacă va încerca să evadeze şi cred că a ştiut că vorbeşte serios.

Jedii apărură în pragul uşii. Curi părea răvăşită de durere şi de epuizare.

— Ai fost un trădător al propriei planete, îi spuse cu voce plată fratelui ei. Şi mi-ai frânt inima.

— Nu am avut de ales! zise Galen. Nu vezi că a trebuit să fac ceea ce am făcut?

— Nu, spuse Curi, clătinând din cap.

— Ai refuzat să faci afaceri de Avonii. Asta nu a avut niciun sens! Am tratat cu oricine altcineva avea credite de plătit. Aşa că, m-au amenințat.

— Ai fi putut să-mi spui.

— Mi-au spus că dacă voi spune ce vor să facă – dacă spun cuiva – ne vor distruge afacerea, continuă Galen rapid. A trebuit să fiu de acord să-i arăt lui Dol Heep planul de armament pe care îl dezvoltam. Atunci a fost eliberată toxina. A făcut-o înainte ca eu să-l pot opri. Ne-am întors amândoi în *Sectorul Liber* înainte ca toxina să se instaleze.

— Deci puteai să aduci toxina aici şi să pui în pericol şi Tacto, spuse Curi. Este doar un noroc că nu ai făcut-o.

Galen ignoră acest lucru.

— Dol Heep şi-a contactat superiorii. Mi-a spus că, dacă îmi țin gura despre timpul de înjumătățire al toxinei, ne vor plăti şi ne vor reloca...

— Nu folosi pluralul! strigă brusc Curi. Este vorba doar despre tine, Galen!

— Am făcut-o pentru amândoi, o imploră Galen. Au spus că, dacă nu fac ceea ce voiau, vor spune că eu am fost cel care a eliberat toxina, în mod deliberat. N-am ştiut ce să fac. Mi-au cerut dosarele de cercetare şi codul de acces la prototipurile noastre de droizi de luptă...

— Şi te-au plătit pentru asta, spuse Curi cu amărăciune. Ți-au plătit o mică avere ca să mă trădezi pe mine, pe tine şi planeta ta.

— Nu ştiam că plănuiesc o invazie!

— Şi un copil ar fi ştiut că plănuiau o invazie! strigă Curi. Se ridică şi se aplecă peste masă. Sunt numai scuze şi minciuni. Întotdeauna a fost aşa. Nu te-am văzut niciodată atât de clar. Tu m-ai adus în această afacere. Tu mi-ai făcut viața ceea ce este. Am făcut arme pentru a distruge ființe şi planete. Am găsit bani pentru a-ți finanța cercetările despre chestiile teribile şi vicioase prin care ființele pot ucide alte ființe. Am vândut aceste arme şi mi-am băgat creditele în buzunar. Am ajutat la răspândirea acestor lucruri prin galaxie şi nu voi scăpa niciodată de mirosul de moarte din nări. Indiferent ce voi face acum, indiferent unde mă voi duce.

— Curi, nu face asta. Am nevoie de tine! Mă vor întemnița pentru mulți ani...

— Eşti norocos că nu te vor ucide.

Curi se întoarse şi ieşi pe uşă. Galen îşi îndreptă ochii furioşi spre Jedi.

— Vedeți ce ați făcut? Ați otrăvit-o împotriva mea!

Obi-Wan clătină din cap.

— Planeta ta este în ruine. Familia ta este distrusă. Au murit mii de cetățeni. Şi totuşi, tu dai vina pe alții. Nu ai învățat nimic.

— Nu e nimic de învățat! strigă Galen.

Ecoul cuvintelor sale îi urmări în timp ce Maeştrii şi Padawanii mergeau pe hol.

Ieşiră din închisoare într-o dimineață luminoasă. Devastarea oraşului Tacto era dezvăluită pe deplin. Mulțimea provocase incendii şi se revoltase. Afacerile erau distruse. Casele erau baricadate. Toate transportoarele aeriene fuseseră distruse sau jefuite pentru piese. Dar acum, Radnoranii erau ocupați să se întoarcă la casele şi afacerile lor. Bolnavii erau îngrijiți, iar morții erau plânşi.

— Radnoranii din Tacto refuză să-i ajute pe cei din *Sectorul de Izolare* care au supraviețuit, spuse Ferus.

— Şi dau vina pe Avoni pentru tot, spuse Tru. Nu se uită la ei înşişi pentru a se învinovăți.

— La fel ca Galen, spuse Darra. Spuneți-mi ceva. Toate misiunile sunt atât de grele?

— Nu, spuse Soara. Unele sunt mai grele.

— Vecinul s-a întors împotriva vecinului când a avut loc dezastrul, spuse Obi-Wan. Ar fi putut fi o oportunitate pentru generozitate şi sacrificiu. În schimb, au ales laşitatea şi violența. Acest oraş a fost distrus de lăcomie şi frică, nu de toxină.

— Nu e un semn bun pentru viitorul Radnorului, spuse Siri.

— Da, nu voi fi surprins dacă vom fi chemați din nou aici, într-o bună zi, spuse Ry-Gaul.

Jedii merseră pe străzile devastate spre transportorul oferit de Senat.

Obi-Wan veni la pas alături de Anakin.

— Sunt mândru de tine, îi spuse el. Nu numai că ai acționat cu curaj, dar ai şi lucrat bine cu ceilalți Padawani. Am auzit cum ați colaborat cu toții la planul final de a ne salva. Ai învățat o lecție valoroasă. Ți-ai supus propria voință pentru a-i asculta pe ceilalți. Drept rezultat, ai câştigat putere.

— Eram gata să vin după tine ca să lupt cu droizii, recunoscu Anakin. Ferus a fost cel care m-a oprit. A avut dreptate.

A fost şi norocos, gândi Anakin. Planul fusese cât pe ce să iasă prost. Dacă

Anakin nu ar fi reuşit să treacă prin alunecarea de stânci, patru Maeştri Jedi şi doi Padawani ar fi fost acum morți. Dar nimeni nu aducea asta în discuție. Oare Anakin era singurul care se gândea la acest fapt?

Obi-Wan ar fi spus că nu contează. Ceea ce se întâmplase, se întâmplase. Jedii nu-şi pierdeau timpul cu *dacă*. Dar Anakin nu putea să privească lucrurile aşa. *Dacă* era ceea ce îl intriga cel mai mult. Şi spațiile dintre reguli.

Dacă Ferus fusese mai mult norocos decât să aibă dreptate, oare supunerea voinței sale fusese, până la urmă, lucrul cel mai bun? Ştia că nu era o întrebare în stilul Jedi. Nu i-ar fi pus-o niciodată lui Obi-Wan. Era întrebarea lui. Numai el putea găsi răspunsul.

— Deci, am dreptate? Crezi că ai învățat lecția Jedi de supunere a voinței? Înțelegi importanța lecției? întrebă Obi-Wan.

Anakin trebui să se oprească pentru a nu-şi da de gol neliniştea. Nu avea de gând să-l mintă pe Maestrul său. Dar oare îşi supusese cu adevărat voința lui Ferus? Dacă ar fi trebuit să fie sincer, ar fi trebuit să spună că nu. Dar îşi supusese voința lui Tru! Anakin îşi aminti cum, în sistemul de evacuare al MTT, îşi dăduse seama că Tru trebuia să fie cel care să conducă. Atunci îşi dăduse seama cât de necesară era cooperarea pentru succesul unei misiuni. Acela fusese momentul în care învățase cu adevărat lecția Jedi.

— Da, am învățat bine lecția, răspunse el, fiind fericit că putea fi sincer.

Obi-Wan aprobă din cap satisfăcut şi se întoarse să se îmbarce în transportor. Anakin porni după el, dar Ferus apăru brusc lângă el. Anakin nu-l simțise prin apropiere.

— Nu e stilul Jedi să-l minți pe Maestrul tău.

— Nici să tragi cu urechea nu este, zise Anakin, supărat. Iar eu nu am mințit.

Ferus îl studie. Lumina soarelui strălucea pe dungile aurii din părul lui negru. Nu părea furios sau acuzator. Doar gânditor.

— Nu ai spus adevărul, spuse el. Nu ai învățat cu adevărat lecția Jedi. Nu ai învățat nimic. Eşti la fel ca Galen.

— Nu este aşa. Anakin îşi păstră vocea fermă. Şi nu e treaba ta ce învăț, ci a Maestrului meu.

— Obi-Wan nu te vede clar, spuse Ferus cu blândețe. Este un mare Cavaler Jedi, dar e orbit de afecțiune. Dar eu văd. Şi voi continua să privesc. Te voi urmări, Anakin Skywalker.

Ferus se întoarse şi urcă pe rampă. Anakin trebui să se oprească să nu se arunce după el şi să-l placheze la podea. Trupul îi tremura de furie.

Respiră adânc. Apoi încă o dată. Anakin îşi forță bătăile inimii să încetinească. Încet-încet, ceața roşie din fața ochilor se risipi.

Te voi urmări şi eu, Ferus. Şi dacă va fi o bătălie între noi doi, eu o voi câştiga.

SFÂRŞIT

Universul Star Wars
Anexe

Începuturi...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici şi nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată care întotdeauna şi-a servit cetăţenii bine şi cu credinţă. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăşi conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în faţa legii şi îşi trăiau viaţa cu drepturi care le garantau deopotrivă şansă şi libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut şi primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace şi expansiune galactică determinată de inventarea şi progresul călătoriilor în hiperspaţiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz şi neînfricat, numărând sute şi mii de membri ce a slujit la apărarea şi protecţia popoarelor Republicii. Înţelepciunea, bravura şi puterea lor au devenit legendă. Trăgându-şi tăria comună de la Forţă, Cavalerii Jedi au menţinut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei generaţii după generaţii şi au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili şi demni de cavalerism.

Prin strânsa ei coeziune Vechea Republică a devenit invulnerabilă faţă de orice atac dinafară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mişcare pentru că ea ar fi însemnat un eşec sigur. Cetăţenii Vechii Republici au putut dormi liniştiţi în paturile lor, aflaţi în siguranţă înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuşi. Dar, la fel ca în multe societăţi democratice, el nu a venit din partea unei forţe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influenţă şi mită, plecându-se cel mai adesea în faţa dorinţelor celor implicaţi în afaceri de comerţ interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace şi mulţumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

Sith...

Un mare contigent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniţi de partea întunecată a Forţei au fost expulzaţi din Vechea Republică. După ce au pribegit o vreme, ei au dat peste fiinţele umanoide cunoscute sub numele de Sith şi au adus

această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuți sub denumirea de Stăpâni ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani imperiul lor avea să prospere şi să crească. În acest timp cavalerii Jedi decăzuți începură de asemeni să facă experimente asupra supuşilor lor, convertind mulți Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith şi a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forțele combinate ale flotei Vechii Republici şi ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici dictatorul militar a început să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecință Războiul Fiarelor de pe Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, aceşti Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar ei sunt permanent împiedicați de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmaşă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa şi căsătoria Stăpânului Fiarelor Oron Kira cu Prințesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găseşte învățătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuților Sith şi le foloseşte pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoştințe Kun pune la cale o vastă şi puternică frăție şi îşi arogă titlul de prim Stăpân întunecat al Sith. Kun şi alți Stăpâni Sith preiau controlul asupra Galaxiei şi reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toți Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetății fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliați printr-o masivă lovitură nimicitoare distrug pe supraviețuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este şi el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veşnic pe Yavin 4. Stăpânii Sith sunt înfrânți şi nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerțului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un senator ambițios şi lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influență şi autoritate. Promițând că va face curățenie în Galaxie şi va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Preşedinte al Republicii şi s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi şi avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu ştiau era că Palpatine îşi trăgea puterea şi carisma de la partea întunecată a Forței. El avea însă ambiții mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcția de Preşedinte, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturați, întemnițați ori striviți de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta îşi urmărea fără cruțare țelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planşeta de proiectare în existența reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariția unei noi ştiințe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forță, în timp ce legea marțială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziția sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i ştia de frică, Palpatine s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii

Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbuşite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânați în mod sistematic şi executați sumar. Ei s-au văzut abandonați, trădați sau uciși chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcțiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredințată guvernatorilor regionali numiți de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă cu un singură lovitură, a ținut liderii îngroziți ai fiecărei lumi sub amenințarea anihilării. Steaua Morții a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de fiinte pe care le conducea.

ALIANȚA REBELĂ...

Când imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetățeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet şi discret într-o Forță Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului şi întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început fără să ştie, acest grup curajos a avut aliați în Senat. Acei senatori planetari au înțeles pericolul extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui Palpatine şi au pus la cale în secret răsturnarea lui printr-o mişcare de preemțiune care ar fi concentrat valul rezistenței într-o forță care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan şi senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Preşedinția Senatului. Tentativa lor a eşuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupți a fost instalată. La o întâlnire în reşedința lui Organa în Casa Cantham din Oraşul Imperial, Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine şi a forțelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mişcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar şi întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viață democrației Vechii Republici şi sistemului senatorial şi socotea că odată pusă în mişcare pentru a-l opri pe Palpatine anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simțit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când guvernatorul planetar ghormanez a refuzat să se încline în fața lui Palpatine. Cetățenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor au organizat un protest paşnic pe principalul port spațial al planetei, blocând pistele de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise şi alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenționat peste protestatari când venise să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici şi în acel moment multe alte lumi au înțeles că sistemul democratic pe care îl cunoşteau s-a prăbuşit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe senatoarea Mohtma să deturneze fonduri şi arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistență organizată. Încă şi mai important, poate, Organa şi mica sa grupare de simpatizanți ai rebelilor din Senat au pus la dispoziția liderilor rebeli informații strict secrete, permițându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva navelor şi trupelor Imperiale.

Multele grupuri izolate de rezistență împrăştiate în toată galaxia i-au pricinuit puține griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forțele lor dezorganizate. Ei aveau puține arme şi desigur nimic din ceea ce ar fi putut face față forțelor imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unități de rezistență au fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marțială.

Implicarea senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliția secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informație dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala imperială. Astfel ea a evitat capturarea şi dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Şeful Statului Major al Alianței Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianțe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferință secretă ținută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroşilor lideri ai grupurilor de rezistență dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătățirea comunicațiilor, la un acces mai mare la fonduri, aprovizionare şi armament cele trei grupuri principale de rezistență au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest Tratat Corellian a pus bazele Alianței care în scurtă vreme şi-a sporit puterea grație nou-formatei unități.

Declarația Rebeliunii, ratificată la aceeaşi conferință, l-a sfidat în mod fățiş pe Palpatine şi chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;

Ai instituit o politică flagrantă de rasism şi genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie.

Ai înlăturat conducătorii aleşi ai planetelor, înlocuindu-i cu Moff-i şi Guvernatori după bunul tău plac;

Ai mărit impozitele fără consimțământul celor impozitați;

Ai ucis şi întemnițat milioane de persoane fără a beneficia de un proces;

Ai extins armata dincolo de limitele necesare şi prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuşi;

Noi, Alianța Rebelă, în numele şi cu autoritatea ființelor libere din galaxie declarăm în mod public şi solemn intențiile noastre:

Să luptăm şi să ne opunem ție şi forțelor tale prin orice mijloace care ne vor sta la îndemână;

Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor ființelor libere;

Să provocăm distrugerea ta şi distrugerea Imperiului Galactic;

Să eliberăm pentru totdeauna toate ființele din galaxie;

Pentru îndeplinirea acestor țeluri noi punem chezăşie proprietățile, onoarea şi viețile noastre”

Lumile de pe întinderea galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine şi a Imperiului său. Divergențele care existaseră cândva între rase şi specii au fost aruncate peste bord, deoarece dorința comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieților lor. Piloți spațiali au străbătut distanțe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectați şi întemnițați de imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.